

प्रस्तावना.

प्रिय विज्ञ पाठक धृन्वः—

लिखते हुये मुझे अत्यन्त होता है की, श्री महावीर प्रथमालके यह अन्त सज्जनके साथ लुप्त प्राय विद्याओंका और ओषधियोंका बड़ीही खोजके और परिश्रमके साथ पुनः प्रचार किया जा रहा है.

यद्यपि इस बीसवींशदीमें अधिकांश महानुभावोंका इतना विश्वास इन विद्याओंपर नहीं रहा है और वे इस विषयमें अनेक प्रकारकी शक्याँ किया करते हैं लेकिन इस साम्प्रतिक कालमेंभी यह विद्याएँ पहिले जितनीही सिद्ध और कार्यकारिणी हो सकती है वशतोंकि यथाविधी दृढ़ विश्वासपूर्वक इनकी साधना की जावे। क्योंकि “ विश्वासो फलदायक ” इस न्यायानुसार विश्वासहीसे फलकी सिद्धि होती है उपेक्षा करना ठीक नहीं हो सकता। अतः इस विषयमें अन्त जादा न लिखकर आपके समक्ष जो लिखनेका है वही लिखा जा रहा है।

सिद्धविसाकल्पः—यह कल्प वही है का, जो श्रीपद्मावती देवीने महामहोपाया श्रीमेघविजयजी गणिको स्वप्नमें बताया था

देव्यापद्मावत्या स्वप्नकथित यंत्रस्याप्राहुवाहुवत्याद्याः मुनयः नयकोविदाः

उसीको हमने ४५० यंत्र प्रति कृती और करीबन ३५०० श्लोक मूल भाषातःके साथ पाठकोंके सामने उपस्थित किया है उसके अंदर ‘अहं’ शब्दसे विसाकल्प ताई बनता है वह बड़ीही सरल युक्ति योंसे समझाया गया है इस प्रथको देखकर पाठकोंकी यह शका निनष्ट होती है की विसा यंत्र नच कोठें भी बनता है इस प्रथमें सिद्धिणा चोद्धिणा पचाकार पचासोंही प्रश्नके विसा सिद्ध करके दिख्य दिया है औकीक पक्कावत है की, “ जिसके घर विज्ञा। उसका क्या करेगा जगदीश ॥ यह प्रथमवहोत उपादेय वा सम्राहणीय है यह यंत्र राजदरबारमें विजय दिलाता है, वसीकरणमें इसका सानि दुसरा नहीं रखता व्यापारमें लाभ दिखनेमें इसके दगका यह एकही है, आरोग्यादी प्राप्तिमें अपने जोड़का दुसरा नहीं रखना बन्नेलानेसे छुटकारा दिखनेमें यह अद्वितीय है, और दुखियोंका दुखको यह वीसा क्षणभरमें कापुर कर देता है इत्यादि—

नोट—आजकाल दुनियामें यंत्रोंकी हरिफाई बहुतसी चलती है परन्तु हमारे भाईयोंको उसीका कुछ भी लाभ नहीं मिल सकता है इस लिये उनसे हमारा निवेदन है की इस प्रथको समग्र करे ताकी इस प्रथके आधारसे कोईभी यंत्रकी हरिफाई करनेमें ठीक पड़ेगा यह प्रथ यंत्रोंकी हरिफाईमें रामबाण है (मेघविजयजी के हस्तलिखित प्रयोगी यादी और उनके समयका वर्णन अहंद् गीताप्रथके लेखे)

गाहानुअल स्तुतिः

वाचकने किया है दुसरी

श्री श्रीपद्मल्लिखितसूरीश्वरजी टीकाकार पूज्यसा

ई आश्रय बहुत सरल है इसमें

आजन्तीका हेमसिद्धि आदि गुप्तविचार है जो थोडासा भ्रम करनेपर सिद्ध हो सकती है स १३८० में जिनप्रभसूरिने अपने हातोसे टीका रची है और लिखी है वहभी समयपर छपाया जायगा पुस्तकोंकी प्रेस कोंपी तयार हो रही है

घावन तोला पावरती—यह कल्प उही महात्माका बनाया हुआ है जो जिनोंने सवालाल अजेनकों जैन बनाया था उही महामात्रा यहकल्प पाठकोंके सामने रखा जाना है नही श्रीदादाजी जिनदत्तसूरिचरजा महाराज जो दुर्गायामे धर्मार्थ धाम और मोक्षके आले-दरजेके डॉक्टर या वैद कहे जाते हैं

धर्मके लिये बड़े बड़े प्रथ निर्माण करगये हैं उदाहरणार्थ [उपदेशरसायन, कलिकोश, चरचरी इत्यादि] दुर्गायामें ३५ महान विमारी या [देहरोग] ३६ मी दरिद्रास्या और ३७ मी मौत [कर्मरोग] है इसकल्पकेद्वारा ३५ महानविमारी [देहरोग] और ३६ मी दरिद्रा-वस्था नष्ट होती है और मौत (कर्मरोग) के लिये उपदेश रसायन आदि प्रथ मौजुद है

पाठकस्वय—इसकल्पको परीक्षा करदेख सकते हैं उस महात्माका निर्माण रि सन्त १०११-ने अजमेरमें हुआ है इससे समयका निर्णय की कल्पना हो सकती है

उग्रजीर कल्प—यहएक महामाका अनुभूत किया हुआ कल्प है इसके नियमों अधिक तारीफ करना व्यर्थ होगी जमकि इसरी महत्ता इसका नामसेही प्रचल्य होती है । इसको सावनासे अनेकों प्रकारकी बाधाएँ और दखिता देखतेही देखते नष्ट हो जाती है साधना बहुतही सरल है । पट प्रयोगोमे चलता है

चद्रकल्प—श्रीमान् जगन्नेशजीका सिद्ध किया हुआ । यह चद्रकल्प महीही खोज और परिश्रमसे जगन्नेशकी उनपुस्तकोंमे प्राप्त हुआ है जिनका कि वे हमेशा अध्ययन किया करतेथे।

इसरी दृढ विश्वासपूर्वक यथाविधि साधना करनेसे ६ महिनेमें चद्रका साक्षात्कार होता है यह छिग्वना कोई गड़तफहमी नही होगी कि जगन्नेशने इसरी साधनासेही अनुज यश प्राप्त किया था ।

हम अपने उत्तर दायिब पूर्ण कृतकार्यमें कहातक सफ़्त हुये हैं इसका निर्णय विज्ञ पाठकोंपर ही निर्भर हैं ।

प्रसन्ने भूतोंकी रणामे यदि कहीं शुद्धाशुद्धीका नियम भग हुआ हो तो विज्ञ उमे सुधारकर पढ़ें ।

यह सिद्ध विसाकप आदि ६ कल्प समाजमें गई लहर पैदा करही देगी यदि पाठकोने इसे अपनाया तो फोरसे मैं दुसरा प्रथ लेकर उपस्थित होउगा एसी आशा है ।

निवेदन,
एम् के कोटेचा.

॥ श्रीरावण पार्श्वनाथस्तवम् पाठः ॥

श्रीपार्श्वः प्रकटः प्रभाकर इव प्राज्यप्रभावैभवा-

तेजोनन्ततया जगत्त्रयमपिप्रोद्धासयनंजसा ॥

श्रीमद्रावणनामतीर्थविषये ख्यातस्तमोनाशक ।

स्तुत्यादर्शनं निर्मलश्रियमयं पुष्पातु मे नित्यशः ॥ १ ॥

अर्थः-विशाल प्रभावना वैभवधी अनन्त तेजवडे त्रये उद्भासन करता (प्रगट-करता) अर्थात्, तथा श्रीमद्रावण नाम तीर्थ विषयमां (संबधमां अथवा ते क्षेत्रधी) प्रसिद्ध थपेला, तस्य रूपी अंधकारनो नाश करनारा अर्थात् प्रगट सूर्यसरखा जे (अदले श्रीरावण पार्श्वनाथ), ते हमेशा मारी सम्यक्-पुष्ट करो [वृद्धि-पमाडो] ॥१॥

श्रीमद्रावणमासवत् त्रिजगतीसन्तापविच्छिन्नं ।

प्रोत्थिताम्बुदगर्भं (वत्सव) देहविमलज्योतिर्गच्छति ॥

यो वै रावण मेघवत्सितरुचिश्चिन्तामणी वायना ।

लोकालोक नमो ददान विधिना जागर्तिमृत्युं विदुः ॥ २ ॥

अर्थः-आकाशमां चढेला मेघना गर्भ सरखा अंबुदगर्भ (अर्थात् पामेली निर्मल कांति चढे [अर्थात् मेघ सरकी कृष्ण धर्तु रंग] श्रीमद्रावण जलनी लक्ष्मी वाला) रावण मास सरखा जे (पार्श्वनाथ) जगनना स्वयं नाश करनारा छे, तथा जे प्रभु श्रीरावण-मेघवत्सितरुचिश्चिन्तामणी अथवा जे प्रभु मुख्य चिन्तामणी आलोकनधी [ज्ञानधी] जाग्रत छे-प्रगट छे [संबध

યસ્યશ્રાવણગોચરેપિ વિચરન્નામાપિનિર્માપિત્ ।

ત્રૈલોમ્યાદ્ભુતવૈભવાન્ભવભૃતાં પ્રોદ્ધાવયેદ્ધાવત ॥

સ શ્રીરાવણનામધેય ભગવાન્ પાર્શ્વ સદા સમ્પદે ।

ભૂયાદ્મગલમાલિકાકમલિની પ્રોદ્ધાસમાનૂદયઃ ॥ ૩ ॥

અર્થ:-તથા જે પ્રભુ નામ પણ શ્રાવણના વિષયમાં વર્તતું નિર્માણ છે [જુ રહિત કરતા રાવણ પાર્શ્વનાથ નામ ધયેલું છે], તથા ઘ્રણે લોકના અદ્ભુત વૈભવથી પ્રાણીઓને ભાવથી જે પ્રભુ જ્ઞાનાદિ વહે પ્રગટ કરનારા [અર્થાત્ જીવોની જ્ઞાનાદિલક્ષ્મીનો વૈભવ પ્રગટ કરનારા] છે, તે મંગલીકની માઢા [મગલના સમુદ્ધ] સ્ત્રી કમલિનીને વિકશ્વર [પ્રગટ] કરવામાં સૂર્યોદય સરખા શ્રીરાવણ પાર્શ્વનાથ નામના પ્રભુ હમેશાં સપદાનેમાટે ધાઓ ॥ ૩ ॥

સ્પષ્ટશ્રાષ્ટમ ઇવ યઃ પ્રતિહરિ નાંનાતિઘાન્નાહરિ ।

પૂર્વરાવણ ઇવ તે ચલનયો ભક્તિ પ્રસક્તોભવત્ ॥

તે ન ત્વત્ પ્રતિમાસમાન મહિમા કૈલાશશૈલાશયાત્ ।

નિન્યેઽર્ચારચનૈઃ સ્તત્રાદિ વચનૈઃ સ્વીયં પુર પાવિતુમ્ ॥ ૪ ॥

અર્થ -સ્પષ્ટ (પ્રગટ ધયેલા) એવો જે આઠમોજ પ્રતિવાસુદેવ કે જે પોતાના નામ વહે અને અત્યંત તેજ વહે હરિ=ઇન્દ્ર સરખોધયો તે રાવણ પ્રતિ વાસુદેવજ પ્રથમ તારા પે ચરણ કમલની ભક્તીમાં અત્યંત લીન થયો, અને તે રાવણેજ તારી સમાન મહિમાવાઢી [ઉત્તમ મહિમાવાઢી] પ્રતિમા કૈલાશપર્વતના સ્થાન ઉપરથી (અષ્ટાપદ પર્વત ઉપરથી) પુજા રચવા પુર્યક અને સ્તુતિ વિગેરેન ચચનો સહીત (અર્થાત્ પુજા સ્તુતી કરીને) પોતાના નગર પવિત્ર કરવાને લઈ ગયો [અર્થાત રાવણ પોતાના નગરમાં શ્રીપાર્શ્વ પ્રભુની પ્રતિમા લાવ્યો] ॥૪

જાનેતજ્જનકાત્મજાલ્યતિકર પ્રોદ્ધુયમાનાનયા-

ન્મત્વા ત્વ નનુભક્તમેવભગવન્નેતત્સ્થલે તસ્થિવાન્ ॥

° ભુવિરાવણાસ્યનગરં તત્તેન સવાસિતમ્ ।

। શ્વે ચેન્દ્રપથ સુતેન વિહિત તેનેન્દ્રજિચ્છર્મણા ॥ ૫ ॥

अर्थः—जाणे ते सीताना वृत्तान्तथी प्रगट थयेला अन्यायवी हे भगवन्
नेश्चय आ नगरनो भंगज थशे ओम जाणीने तमो ते स्थळे न रह्या, तेथी तेणे
पवाने मोटे पृथ्वीमां रावण नामनुं नगर वसाव्युं, अने तेनी पासे इन्द्रजीत
गमना पुत्रे पोताना कर्म वडे (पोतानी इच्छा वडे) इन्द्रप्रस्थ नामनुं नगर
साव्युं ॥ ५ ॥

तत्तीर्थं प्रथितं पुराणकथितं त्वत्संज्ञयैव प्रभो ।

लोकाभ्यर्थनयार्थसार्थयुगपदानेन देवार्चितम् ॥

श्रीवामेयममेयमेवभवताहुद्धिर्भवेत्सेवने ।

यस्याश्चक्रिरसा रसेन परमा वश्याभवेदाभवम् ॥ ६ ॥

अर्थः—तेथी लोकनी प्रार्थना वडे लोकना वांछितार्थना समूहने सम-
ताळे-शीघ्र पूर्ण करवाथी हे प्रभु ! देवोने पण पूजनीक अेवुं ते नगर तारा
नामवडेज तीर्थ रूपे प्रसिद्ध थयुं, अने पुराणमां-शास्त्रमां पण तेनुं वर्णन
अवायुं अेवा तीर्थमां रहेला ते श्री वामेय=पार्श्व प्रभु के जे अमेय=अपार
महिमा वाळा छे तेमने सेववाथी बुद्धि=ज्ञान लक्ष्मी प्रगट धाय छे, तेमज
जे सेवा थी चक्रवर्तिनी पण उत्कृष्ट लक्ष्मी हर्ष सहित संपूर्ण भवपर्यन्त
पोताने वशवर्ती धाय छे. ॥ ६ ॥

त्वज्जन्मन्यमृतं जगत्समभवद्दुःखोपशान्तेर्जने ।

साकल्याणमयी तदामृतरसैः वृष्टिःसुरैर्निमिता ॥

विस्तीर्णं जिनशासनं तवगिरा यत्रामृतस्थापना ।

लोकेनामृतमस्ति तेनमुलभं देवप्रमादोदयात् ॥ ७ ॥

अर्थः—जे वखते हे प्रभु ! तमारो जन्म थयो त्यारे लोकमां दुःखनी शान्ति
पवाथी आ जगत अमृत (मरणादि दुःख रहित) थयुं ते वखते देवोअे
पण कल्याणकारी अेवी ते अमृत रसनी वृष्टि करी, तेमज तारुं विस्तीर्ण अेवुं
जिनशासन के जेमां त्हारी वाणी वडे अमृतनी स्थापना थयेली छे (अर्थात्
जिनशासनमां तारी वाणी रूप, सदा विद्यमान छे), तेथी लोकमां
हे देव ! प्रमादना मुलभ नथी (कारण के
सगळुं श्री जीनेन्द्रनी व. [तो लोकमां बीजे क्या मळे

इन्द्रास्त्वज्जनने जिनेन्दुसहसा सर्वसमीधुर्भुवि ।
 वैरस्यापि विहाय सर्वमसुरा वैरस्थमभ्येयरुः ॥
 इन्द्रैरभिकुमारकासुरगणैः सत्राभवत्सौहृदम् ।
 नक्षत्रस्यततो जनेऽजनिकथा देवर्द्धिदैवाख्यया ॥ ८ ॥

અર્થ—હે શ્રી જિનચંદ્ર ! તારા જન્મ ચત્વરે સર્વે ઇન્દ્રો આ
 સહસ્રા-શીઘ્ર આન્યા, તેમજ પોતાની વૈરી દેવોની સાથેના વૈરનો ત્યાગ કરી
 સર્વે અસુરા=અસુરેન્દ્રો પણ આન્યા (સુર અને અસુરનો વૈર લોક પ્રસિદ્ધ
 તેથી એમ કહ્યું) તેમજ [લોક પ્રસિદ્ધ વૈરવાળા એવા] ઇન્દ્રોને અને અ
 કુમારાદિ અસુર દેવોને પણ એક યીજા સાથે 'પરસ્પર' મિત્રાઈ થઈ, તે
 દેવાધિદેવના નામથી લોકમા નક્ષત્રની કથા પ્રસિદ્ધ થઈ [આ કથા
 ઘટ્યુતથી જાણવી] ॥ ૮ ॥

द्राग्विद्रावणमेतिमोहचरट स्तेवीक्षणात्तत्क्षणात् ।
 नामश्रावणभार्वसौरयकरणं निश्चेदितस्तावकम् ॥
 श्रीमद्रावणपार्श्वમેघविजयान्नोतिर्भवन्मूर्तिजा ।
 नित्यानन्दपद ददातु विशद शैव च दैव शुभम् ॥ ९ ॥

અર્થ—હે પ્રભુ ! તારા 'દર્શનથી' તત્ક્ષણ-શીઘ્ર 'મોહ' રૂપી ચરટ-ચોર તુ
 વિનાશ પામે છે, હે! વિશ્વના-ઈશ ! તારા નામ સામઝ્યુ (તારા નામનુ શ્રવ
 ને) પણ ભાવસુગ્ધને (મોક્ષસુગ્ધને) કરનાર છે હે શ્રીમદ્ રાવણપાર્શ્વ પ્રભુ
 મેઘના વિજયથી ઉત્પન્ન થયેલી તારી મૂર્તિની ડ્યોતિ [મેઘને જિતના
 તારા શરીરની કાન્તિ અર્થવા શ્રી મેઘવિજયજી ઉપાધ્યાય જે આ સ્તોત્ર
 કર્તા તેમનાથી સ્તુતિ કરાવેલી તારા શરીરની કાન્તિ] તે નિર્મલ, ઉપદ્રવ-રહિ
 અને શુભદૈવરૂપ એવું નિત્યાનન્દપદ એટલે મોક્ષપદ આપો ॥ ૯ ॥

૧-હતિ શ્રીરાવણપાર્શ્વનાય સ્તોત્રમ્ ॥

श्रीअर्जुनपताकारव्ये, विजयापर नामनि ।

स्यादर्ध ५ भू १ मितेयंत्रम्, मध्ये पंचप्रतिष्ठया ॥ १ ॥

अर्थ:-जेनुं बीजुं नाम विजययन्त्र છે, એવા અર્જુનપતાકા નામના યન્ત્ર-
માં [અર્ધ=૫ અને ભૂ=૧, અકોનાં વામતો ગતિઃ એ પ્રમાણે] ૧૫ પ્રમાણનો
એટલે પંદરીયો યન્ત્ર મધ્યસ્થાનામાં ૫ નો અંક સ્થાપવાથી થાય છે ॥ ૧ ॥

एवं यत्र त्रिभागास्ति - र्यन्त्राणि पूर्वसूरिभिः ।

सर्वाणि तानि फलदा - न्युक्तानि नव वेदमसु ॥ २ ॥

અર્થ:-એ પ્રમાણે જ્યાં પૂર્વાચાર્યોએ ત્રીજા ભાગની પ્રાપ્તિવાળાં યન્ત્રો
દર્શાવ્યા છે, તે સર્વે યંત્રો નવ ગ્રહમાં-સ્થાનામાં સ્થપાય છે, અને તે સર્વે
ફલદાતા કહ્યા છે ॥ ૨ ॥

पूर्वनैऋतिकोदीची - वायु मध्याऽग्निदक्षिणः !

ऐशानी पश्चिमा तासु, क्रमादंकनिवेशनम् ॥ ३ ॥

અર્થ:-પ્રથમ પૂર્વદિશામાં, ત્યારબાદ નૈઋત્યકોણમાં ઉત્તરદિશામાં વાય-
વ્યકોણમાં મધ્યમાં અગ્નિકોણમાં દક્ષિણદિશામાં ઈશાનકોણમાં અને
પશ્ચિમદિશામાં એપ્રમાણે ક્રમપૂર્વક કહેલી દિશાઓમાં અનુક્રમે અંક-
સ્થાપન કરવું ॥ ૩ ॥ આ ૯ સ્થાનાવાળા કોઠામાં પંદરીયો યન્ત્ર કરવાનો
છે, તેથી ઉપર કહ્યા પ્રમાણે પંદરનો ત્રીજો ભાગ ૫, તેને પ્રથમ મધ્ય
સ્થાનામાં સ્થાપવો. ત્યારબાદ એ ૫ જતા વધેલા દશમાંથી એક અંક
ન્યૂન કરીને ત્યારબાદ એકેક ન્યૂન ન્યૂન અક ત્રીજા શ્લોકમાં કહેલા
અનુક્રમ પ્રમાણે સ્થાપતા પૂર્વસ્થાનામાં ૯, નૈઋત્ય સ્થાનામાં ૮, ઉત્તર

૧ દો ઓઠેઈન દીઝઈ દીઝઈ છકેજ તહ ચઠકોણે । સતમિતહણવચા નવ પંચકોણઆગમણ ॥
=૫ જે મધ્યમાં સ્થાપેલ છે તેની સાથે ૨-૮ સ્થાપતા ૬-૪ સ્થાપતા ૭-૩
સ્થાપતા, અને ૯-૧ સ્થાપતા પંદરનો યંત્ર થાય છે. ઉપરનો પંદરીયો યંત્ર એ પ્રમાણેજ
બન્યો છે તે અનુક્રમે ઈશાન નૈઋત્ય અગ્નિ ૬-૪, ઉત્તર દક્ષિણ ૭-૩
પશ્ચિમ ૯-૧ એ ક્રમથી મધ્યગત

દિશાન	પૂર્વે	ઘણિ
૩	૦	૪
૭	મધ્ય	૨
૬	૧	૮
વાયુ	પશ્ચિમ	દીર્ઘ

૧૫ ચત્રનિદમ્

૨	૪	૬
૭	૮	૯
૩	૫	૧

૪	૧	૨
૩	૫	૭
૮	૧	૬

૨૧ મધ્યમગતિ
વિચરયર્થ

ગ્નાનામા ૭, વાયવ્ય સ્થાનામા ૬ મધ્ય સ્થાનામા ૫ (નો અક તો પ્રથમથી સ્થાપેલોજ છે), અગ્નિ ગ્નાનામા ૪, દક્ષિણગ્નાનામા ૩, દિશાન સ્થાનામા ૨, અને પશ્ચિમ સ્થાનામા ૧, પુનઃ દિશિના ફેરફારથી [જે સ્થાનામા જે અક આ ચત્રમા આવેલ છે તે પ્રમાણે નહિં આવતા થીજી થીજી રીતે] પણ પદરીયા ચત્ર અનેક થને છે જેમ કે-ઉપરના ચત્રમા પૂર્વદિશિને ઉર્ધ્વ સ્થાપી છે, તેને બદલે જમણી વાજૂમા સ્થાપીએ તો થીજી રીતે પણ પદરીયો ચત્ર ધાય તે આ પ્રમાણે-

ક	૭	૬
૧	૭	૨
૫	૧	૯
૮	૩	૪
૨	૬	૭

એ રીતે દિશિસ્થાપનના ફેરફારથી જેમ આ થીજો પદરીયો ચત્ર થને તેવી રીતે મધ્યસ્થાન વર્જીને શેષ ૮ સ્થાનામા ૧ ના અકને ફેરવતા આઠ પ્રકારના પદરીયા ચત્ર થની શકે છે, પરંતુ મધ્ય-ગ્નાનામાં નવનો અક રાગીને પદરીયો ચત્ર થની શકે નહિં

ક્રમાદ્કોલ્લઘનેઽપાચ્યા - મેકેઽધિકે ધૃતે ભવેત્ ।

રસ ૬ મૂ ૧ ચત્રનિષ્પત્તિ, એવમેકોનર્વિશતિ. ॥ ૪ ॥

અર્થ:-પદરીયામા જે અનુક્રમે અંક સ્થાપ્યા છે તેનું ઉલ્લઘન [તે કામનું ઉલ્લઘન] કરીને જો દક્ષિણદિશાથી પ્રારંભીને તેજ ક્રમથી એકેક અક અક સ્થાપતા જઈએ તો (રસ = ૬ મૂ = ૧) રસમ્ એટલે * ૧૬ ના

यत्रની उत्પાત્તિ થાય છે, અને એજ પ્રમાણે ૧૯ નો યત્ર પણ બને છે ॥૪॥

વાયાવેકેધિકેતદ્વત્, મુનિભૂ ૧૭ યત્ર નિર્મિતિઃ ।

एवद्वयेधिके विश - त्यादि यत्र प्रसाध्यते ॥ ५ ॥

અર્થ:-તેની પેઠે [૧૬ ના યત્રની પેઠે] વાયુકોણમાં [વાયુ-મધ્ય-અગ્નિમાં] ૧ અધિક કર્યાથી [મુનિ ૭ મૂ ૧ એટલે] ૧૭ ના અકનો યત્ર થાય છે, અને એ પ્રમાણે વે અધિક [તથા એક] કર્યાથી ૨૦ વિગેરેનો યત્રો બને છે ॥ ૫ ॥

દશ૧૦ દ્વ૨ ૮ ચતુષ્ સપ્ત૭ - નવ૧ પદ્મ૬ પવ૫ શિવા:૧૧ ।

त्रयचेत्यंक राजीस्यात्, साकस्माद्विंशयंत्रके ॥ ६ ॥

અર્થ:-૧૦-૨-૮-૪-૭-૯-૬-૫-૧૧ એ અંકત્રેણિ જે ૨૦ ના યત્રમાં આવે છે તે શા માટે ? -इति प्रश्न:- ॥ ૬ ॥

तत्रोत्तरं, नवस्थान्यां, शकुनार्थगृहस्थितौ ।

भानुर्दશशतार्चिष्मान्, आदाबुधोदिगं ૧૦ શત ॥ ૭ ॥

* ૬.

૧
૨

૩	૯	૪
૭	૫	૪
૬	૨	૮

દ.

૩	૯	૫
૭	૬	૪
૭	૨	૮

પ.

૧૬ યત્રમ્

૧૭ યત્રમ્

રતા ૧૭ નો યત્ર એ પ્રમાણે થયો, ૧૯-૨૦ નો યત્ર આગઠ કહેવાયો,

* ૩ નો અક પણ આવે છે.

૧ ૨૦ નો યત્ર—

અહિં ચંપમા ૫-૬ અક છે
આગઠ કહેવાયો.

૧૦	૨	૮
૧	૯	૫
૪	૭	૬
૫-૬	૧૧	૩
૭	૨	૮

૫	૪	૧૦
૬	૭	૨
૧૧	૭	૨
૩	૯	૪

૨૦

અર્થ-ઉત્તર-એ પ્રશ્નનો ઉત્તર આ પ્રમાણે છે કે-ગ્રહસ્થાનોમાં રહેલા અર્ધાનું નવ સ્થાનોમા રહેલા નવ ગ્રહો ઉપરથી શકુન (શુભાશુભફલ) વેગવાને અર્ધ-જાણવાને અર્થે નવ સ્થાનોમા એ નવ અક સ્થપાય છે ત્યા પ્રથમ ૧૦ નો અક સ્થાપવાનું કારણકે-સૂર્યગ્રહ ૪૪૨ કિરણવાળો છે, અને પહેલી રાશિમા [મેષ રાશિમા] દિગ્=૧૦ અંશ જેટલો હોય ત્યાસુધી અતિ ઉચ્ચ ગણાય છે, માટે ૯ ગ્નાવાલા યદ્યમા પ્રથમ ૧૦ નો અક સ્થપાય છે ॥ ૭ ॥

ઉત્તરાયણત પૂર્ણ - ચત્વરોરતરેસ્થિત ।

શ્રેષ્ઠોદિગર્ક યોગોસ્માત્, ઇકોને નવમોપિચ ॥ ૮ ॥

અર્થ-ચલી તે સૂર્ય ઉત્તરાયણથી (ઉત્તરાયણમા વર્તતો હોય ત્યારે) પૂર્વ અને ઉત્તર દિશાના આતરામાં (દશાનકોણમા) રહેલો [ઉગતો] હોય તે તેથી (દિગ્=૧૦ અર્ક=સૂર્ય એટલે) સૂર્યનો ૧૦ અંશવાલો યોગ શ્રેષ્ઠ કહ્યો છે, અને તેથી ૧૦ નો અંક દેશાન કોણમા સ્થપાય છે અને તેમાથી ૧ ન્યૂન કરતા નવમો સૂર્યયોગ પણ શ્રેષ્ઠ ગણ્યો છે ॥ ૮ ॥

ચદ્ર પ્રાચ્યા ઘૃપેપ્યુચ્ચૌ, દ્વિકેવારો દ્વિતીયેક ।

અશેડ્યુચ્ચઃ કૃષ્ણપક્ષ - હાન્યા ચૈકોન ભાવતઃ ॥ ૯ ॥

અર્થ-ચદ્ર પૂર્વ દિશામા ઉદય પામે છે, અને ધીજી ઘૃષ્ણમરાશિમા તે અતિ ઉચ્ચ ગણાય છે, તે ગ્રહ અંશ સુધી અતિ ઉચ્ચ ગણાય છે, જેથી બે અંશમા વર્તતો પણ ઉચ્ચ ગણાય, તેમજ ચદ્રનો ચાર (સોમવાર) પણ સૂર્યવારથી [રવીવારથી] ધીજો છે, પુનઃ ગ્રહ અંશની ઉચ્ચતામાથી અર્ધિ બે અંશની ઉચ્ચતાગણી તે કૃષ્ણપક્ષમા હાનિ પામવાથી અર્ધિ અંશમા પણ એકની ન્યૂનતા ગણીને બે અંશનો ઉચ્ચ ગણ્યો, જેથી દશના અક પછી ધીજો ૨ નો અક સ્થાપ્યો ॥ ૯ ॥

અગારકસ્તથામેય્યા, નવાર્ચિષ્માન્ સ ચક્રરુક્ ।

તદેકોનેસ્થિતોડષ્ટાકે, દશાતોડસ્યાષ્ટવાર્ષિકા ॥ ૧૦ ॥

ગ્રહ અગ્નિકોણમા રહે છે, અને નવ અર્ચિ નવ

જીવતા] વાઙ્ગો તથા મુગ્ધરોગ-વાઙ્ગો-ગણાય છે, અથવા વક્રી હોય ત્યારે રોગ, ફઝને આપનારો છે, તે નવમાંથી એક ન્યૂન કરતા ૮ અકમાં રહેલો ગણાય, અને તે કારણથી એ મંગલની દશા પણ ૮ વર્ષની છે. ॥ ૧૦ ॥

પતિરંદ્રમરાશેષ, સિદ્ધૈકોનાંક ૧ પાદવાન્ ।

આગામિરાશિફલદો, ભવેદષ્ટ દિનાંતરે ॥ ૧૧-॥

અર્થ:-વઙ્ગી એ મંગલ ગ્રહ. આઠમી-રાશિનો (વૃશ્ચિક રાશિનો) પતિ છે, તેથી (એક ન્યૂન અંક એટલે) ૮ પાદવાઙ્ગો સિદ્ધિને અર્થે છે, તેમજ ૮ દિવસને આતરે (૮-દિવસ. પાદ) આગામી રાશિનું (વૃશ્ચિક રાશિ પછી આવતી ધનરાશિનું) ફલ આપવા વાઙ્ગો છે [માટે વીસના યત્રમાં એ પછી-૮ નો અંક સ્થપાય છે. ॥ ૧૧ ॥

પંચાર્ચિષ્માન્ બુધોવક્ર - ભાવાદેકોનતઃ કૃતે ।

દશાસત્તદશાદ્વાસ્યાઽ - કર્કભાગે શેષમાશુગાઃ ॥ ૧૨-॥

અર્થ:-પાંચ અર્ચિવાઙ્ગો [પાંચ જીભવાઙ્ગો] છે, અને તે વક્રમાય વાઙ્ગો [વક્રી] હોવાથી ૪ પ્રાપ્ત થયા વઙ્ગી એની ૧૭ વર્ષની દશા છે, તેને [અર્ક-ઘડે =] ચાર વડે ભાગતાં શેષ [આશુગ-વાળ એટલે] પાંચ રહ્યા ॥ ૧૨ ॥

તત્રાપ્યેકોનતાયાં સ્યાત્, દ્વિગુણશ્ચન્દ્રતો બુધઃ ।

અષ્ટસ્થાનાક્ષરાસ્યાદ્વીઃ - પતિસ્તસ્યા વૃહસ્પતિઃ ॥ ૧૩ ॥

અર્થ:-તે પાંચમાંથી પણ એક ન્યૂન કરતાં ૪ રહ્યા, જેથી ચંદ્રથી 'બુધ' દ્વિગુણ થયો. [કારણકે પૂર્વે ચંદ્રમાટે ૨ નો અંક છે અને અહિં બુધ માટે ૪ નો અંક થયો તેથી દ્વિગુણ થયો], માટે વિંશતિયત્રમાં ૪ નો અંક સ્થપાય છે તથા ગીઃ=વાણી-સરસ્વતી આઠ-સ્થાનના અક્ષરવાઙ્ગી (કંઠ્ય-મ્થાનાદિ આઠ સ્થાનથી અક્ષરોચાર ગણ્યા છે માટે આઠ સ્થાન વાઙ્ગી) કહી છે, અને તે ગી [=વાણી પતિ ગિષ્પતિ-વૃહસ્પતિ છે] ॥ ૧૩ ॥

અષ્ટબુદ્ધેર્ગુણસ્તદ્વાન્, ૧૧ ગુરુઃ ।

વક્રત્વાદેકહીનત્વે, ૧૨ સપાત્ ॥ ૧૪ ॥

અર્થ-ચુદ્વિના ૮ ગુણ વાળો ગુરુ છે, પરંતુ ચક્રપણાથી [ગુરુગ્રામી હોવાથી] એક ન્યૂન કરતા ૭ રણા, તે માથ અંશમા વર્તતો ગુરુ મધ્યમ ગણાય છે, [અર્થાત્ ગુરુ કર્કરાશિનો ૫ અંશ સુધી વર્તતો હોય ત્યારે અતિ રહ્ય ગણાય છે, અને તે ઉપરાન્ત છ સાત આદિ અંશમા વર્તતો મધ્યમ ગણાય છે], તેમજ સિદ્ધ હાવાવડે પ્રાપ્ત થયેલા ૭ ના અકથી ગુરુસ્વામી વિંશતિયત્રમા કાળો છે ॥ ૧૪ ॥

દશાસ્પૈકોનવિંશાદ્વા ૧૫ - ર્ક ૧૨ ભાગેશેપસત્તકાત્ ।

વાગિન્દ્રિયસત્તમત-સ્વામી સત્તકાગાન્ ગુરુઃ ॥ ૧૫ ॥

અર્થ-વઢી એ ગુરુની દશા ૧૧ વર્ષની છે, તેને અર્ક-સૂર્ય એટલે ચાર વઢે ભાગતા શેપ ૭ રહેવાથી, તેમજ વચનેન્દ્રિય [૧૦ કર્મેન્દ્રિય જ્ઞાનેન્દ્રિયમા] વચનેન્દ્રિય સાતમો છે, તેનો સ્વામી ગુરુ છે, માટે ગુરુ વિંશતિયત્રમા ૭ ના અકવાળો છે ॥ ૧૬ ॥

અશ્વિન્યાદશમપૈત્ર, તજ્ઞાતત્વાત્કવેદશ ।

નવવક્રૈરહીનત્વે, નગાહ પશ્ચિમાસ્તત ॥ ૧૬ ॥

અર્થ-અશ્વિની નક્ષત્રથી દશમ પૈત્ર [મયા] નક્ષત્ર છે, તે દશમા પૈત્ર નક્ષત્રમા જન્મ થવાથી અને વક્રીહોવાથી એક અંક ન્યૂન કરતા શુક્રનો વિંશતિયત્રમા ૯ નો અક છે તેમજ પશ્ચિમ દિશામા નવ દિવસ વર્તતો હોવાથી નવ અંક શુક્રના સ્થાપના કરેલા છે ॥ ૧૬ ॥

દશૈકવિંશત્યવ્દા - સ્યાદકોને નવશેપત ।

સિદ્ધસાર્ધાષ્ટપાદેષુ, રાશિમધ્યફલાનમૂ ॥ ૧૭ ॥

અર્થ-તથા શુક્રની દશા એકવીસ વર્ષની છે, તેને સૂર્યના ચાર અંકવઢે પાદ કરતા (અથવા ભાગતા) ૯ શેપ રહેવાથી, તથા પોતાની રાશિમા પાદોમા વર્તતો શુક્ર મધ્યફલગાઓ હોવાથી (સાદા આઠ તે નવમાનો અંક છે માટે) શુક્રનો ૯ નો અક વિંશતિયત્રમા સ્થપાય છે ॥ ૧૭ ॥

कविसार्धाष्टमासान्प्राग्, प्रतीच्यां नवमासभुक् ।

सप्तार्चिष्मान्शनिर्वक्र - भावात्पट्चैकहानितः ॥ १८ ॥

अर्थः—शुक्र पूर्व दिशामा साढा आठ मास अने पश्चिम दिशामा ९ मास भुक्त होय छे, (भोगी होय छे), ते कारणथी शुक्रनो ९ नो अंक विंश-
तियंत्रमां होय छे तथा शनि सात अर्चि [७ जिह्वा] वाळो छे, अने
ते वक्त्री होवाथी अेक याद करतां ६ ना अकवाळो गणाय छे ॥ १८ ॥

पन्मासानातिचरेत्, फलदद्यात्ताथग्रिम ।

वक्रत्वेषचमास्यस्य, युगान्निभूदिनोऽ३४कितः ॥ १९ ॥

अर्थ—तथा शनि ६ मास अतिचार गतिवाळो छे, तथा ६ मासे
अग्रिम [पछीनी राशिनं] फळ आपनारो होय छे, अने वक्र होवाथी
ते वक्त्रे छमांथी १-१ याद करतां पांचनो अक आवे छे, तेमज वक्त्री-
पणाना १३४ दिवस कहैला होवाथी चार मास उपरान्न पाचमो मास
पण १४ दिवस सुधी वक्त्री छे ते कारणथी शनिनो ५ नो अंक विंशति-
यंत्रमा स्यपाय छे ॥ १९ ॥

राहुकेतुर्वक्रगती, त्रिभीक्षुरद्वैःस्तयोर्गतिः ।

स्थानद्वये वेपरीत्यात्, प्रतिष्ठाऽत्र द्वयोरिह ॥ २० ॥

अर्थः—तथा राहुनी अने केतुनी गति अनुक्रमे ३ मास तथा ११ मासनी
छे भाटे विंशतियंत्रना स्थानमां विपरीतपणे ते थने अंकनी स्थापना
करची, अर्थात् प्रथम केतु संबंधि ११ नो अंक स्थापनीने तयारवाद राहु
संबंधि ३ नो अंक स्थापचो ॥ २० ॥

एवं शकुनखेटानां, स्थानाद्विगतियत्रकम् ।

निश्चित मेघविजय-त्रिया विभववृद्धिदम् ॥ २१ ॥

अर्थ—अे प्रमाणे शकुन निमित्तवाळा ग्रहोना स्थानोथी [नव स्थानांथी-
श्री मेघविजयजी उपाध्याये ११ वैभवनी वृद्धि-आपनारो-
२० ना अंकनो यत्र [विंश] ते निश्चय कप्तो ॥ २१ ॥

દશાવતારાદાશાર્હે, ચત્રાર્કો દશિ જન્મના ।

અષ્ટમીદોશ્વતુષ્કચ, નગમૃત્ત્વ૭ચ, નદજ્ઞે ॥ ૨૨ ॥

અર્થ-દાશાર્હેના-કૃષ્ણતા ૧૦. અવતાર થયા, ચત્ર અને સૂર્ય ઘે છે [અથવા જન્મ્બૂદ્વીપમા ૨ સૂર્ય ૨ ચંદ્ર છે], તેનો જન્મ-ઉદય ૮ દિશિમા થાય છે [આઠે દિશિમા ભિન્ન ભિન્ન ક્ષેત્રની અપેક્ષાએ. ઉદય પ્રકાશ કરનાર. હોવાથી ૮ દિશિમા ઉદય ગણાય], અથવા દિશાઓ. ૮ હોવાથી કેવળ દિશાઓ તથા અષ્ટમી તિથિ, તથા [દોશ્વતુષ્ક] ચાર મુજાઓ કૃષ્ણની છે તે, તથા નગમૃત્ત્વપણુ એટલે [કૃષ્ણે પર્વતને ધારણ કર્યો છે માટે કૃષ્ણનુ ગિરિધર પણ, અને નદ-નવ થયા છે માટે નંદપણુ ॥ ૨૨ ॥

વિદુષ્ટ પચહૃષી - કેશત્વ ચ ત્રિવિક્રમે ।

एकादशीव्रतेष्टत्वं, ध्येयं-विंशतियत्रत. ॥ ૨૩ ॥

અર્થ-વિંદુ છ છે, તેથી વિંદુ પણ, તથા હિન્દ્રિયો પાચ છે, તેથી હિન્દ્રિય-પણ, [અથવા કૃષ્ણ હૃષીક=પાચ હિન્દ્રિયોનો હશ=પતિ હોવાથી કૃષ્ણ પોતેજ હૃષીકેશ કરેવાય છે માટે હૃષીકેશપણુ એટલે પાચ હિન્દ્રિયોનુ સ્વામીપણુ], અને ત્રિવિક્રમ [૩ પરાક્રમચાઝા] પણ કૃષ્ણનૂજ નામ છે, તેથી ત્રિવિક્રમપણુ, અને એકાદશી વ્રતનુ ઈષ્ટપણુ એ સર્વ વિંશતિયત્રયી ધ્યેય-માવના યોગ્ય છે ॥ ૨૩ ॥

पार्श्वेदशभवाष्ट - गणामणभृतस्तथा ।

युग्मजयस्यविजय - स्तुर्यावोधेऽनगाफल. ॥ ૨૪ ॥

૧ વિંશતિ યત્રમા કૃષ્ણની માવના આ પ્રમાણે—

૧૦ ના અર્ચી દશ અવતાર

૨ ના અર્ચી ચત્ર સૂર્ય

૮ ના અર્ચી આઠ દિશિ

અથવા અષ્ટમી તિથિ

૪ ના અર્ચી ચાર મુજા

૧ ના અર્ચી ગિરિધારણતા

૯ ના અર્ચી નવનંદપણુ

૬ ના અર્ચી વિંદુપણુ

૫ ના અર્ચી પાચ હિન્દ્રિય

સ્વામીપણુ

૩ ના અર્ચી ત્રિવિક્રમપણુ

૧૧ ના અર્ચી એકાદશી વ્રતેષ્ટપણુ

अर्थ:- (हवे श्री पार्श्वनाथ प्रभुनी भावना विगानि यंत्रयी थाय छे ते आ प्रमाणे-) श्री पार्श्वनाथना दशभव यथा छे माटे १० नो अंक भाववो, अर्थात् विंशतियंत्रमां स्थापेला १० ना अंकयी श्रीपार्श्वप्रभुना १० अंक विचारवा ८ ना अंकयी श्रीपार्श्वनाथना आठ गणअने आठ भवना यथा छे ते विचारवा, जय अने विजय [कर्मोपर जय विजय] कर्मोपर यथा छे ते विचारवा, ४ ना अंकयी चार प्रकारना महत्त्व द मंत्र उपदेश विचारवो, ७ ना अंकयी सात फणा विचारवी ॥ २४ ॥

नवहस्ततनूरत्न - त्रयमेकादशीव्रते ।

शतानिपंचसांगादनि, वैक्रियर्धिभृतः प्रभोः ॥ २५ ॥

अर्थ:- ९ ना अंकयी नव हाथनुं शरीर, ३ ना अंकयी [दर्शन ज्ञान चारित्र], ११ ना अंकयी एकादशी व्रतनुं, ५ ना अंकयी पांच भूत अने ते सहित एक शरीर मळीने ३ ना अंक विचारवो अे प्रमाणे वैक्रियकद्धि बाळा प्रभुना ९ प्रकारना महत्त्व द मंत्र रना अंक विंशतियंत्रयी विचारवा ॥ २५ ॥

आयुत्रिशाब्धयः पूर्वं, भाव्यन्ते भव्यजन्तुभिः ।

द्वेधारिविजयात् सर्व-सिध्यै विंशति यंत्रके ॥ २६ ॥

अर्थ:- विंशति यंत्रमां-यंत्रयी भव्य जिवोअे श्रीपार्श्वनाथना १० अंक पूर्वं भवनुं २० सागरोपमनु आयुष्य विचारवुं, तथा [राग द्वेप रूप शत्रुना] विजययी मिद्धि पण विंशति यंत्रके ॥ २६ ॥

॥ इति श्रीविजययंत्र प्रभावः ॥

हवे चार गनि-रीतिवडे २० नो यंत्र धने छे, तेना भवना विचारवो ते आ प्रमाणे—

આવાલિંગા પક્ષે ૨ હયા ૭ વ્યયો ૪ કાં ।

દ્વિતીયપક્ષો રસ ૬ દ્વક્ ૨ સમુદ્રા ॥

અધોગ ૬ રામા ૩ વસવ ૮ પ્રસિદ્ધ ।

સિદ્ધ બુધા વિંશતિ યત્રમાદુ ॥ ૧ ॥

અર્થ:-વિંશતિ યત્રમા પહેલી પક્તિને વિષે પક્ષ=૨ દ્વય=૭ અને અધિ=૪
 દેશાન પૂર્વે અગ્નિ [=અકગતિ પ્રતિલોમ હોવાથી અનુલોમ-ક્રમશઃ
 સ્થાપતા ૪-૭-૨] એ ઘ્રણ અકુ છે, ત્યારબાદ
 ડ વ ય મધ્ય ૨ ૬ ૨૦
 ડ વ મધ્ય ૨ ૬ ૨૦
 વાયુ પશ્ચિમ ૬ ૬
 છે, જેથી ક્રમશઃ સ્થાપતા ૪-૨-૬ એ ઘ્રણ અકુ છે, તથા
 ત્રીજી પક્તિમા અગ=૬રામ=૩ અને વસુ=૮પ્રસિદ્ધ
 છે, જેથી ક્રમશઃ સ્થાપતા ૮-૩-૬ એ ઘ્રણ અકુ છે એ પ્રમાણે બુધ-
 પદિત જનોએ સિદ્ધ થયેલો આ ૨૦ નો યત્ર કહ્યો છે ॥ ૧ ॥

નિધાનમાનૈરિહશિષ્ટકોષ્ટૈ ।

સ્વેષ્ટમયે યત્ર સુસૂત્રણેયં ॥

મધ્યસ્થિતાકૈઃ ૭ ૬ ૩-૪ દ્વિગુણૌ ૧૪-૧૨ ૬-૮ સ્વપાશ્વો-

ભયાક ૪ ૨-૨-૬-૬ ૮ ૮ ૪ યુક્તૈર્ગતય ચતસ્રઃ ॥ ૨ ॥

સાતદૂ ૧૪ તત્ર ૪-૨ મેલને ૨૦ હત્યેકાગતિ. ૬ છદૂ ૧૨ તત્ર ૨-૬ મેલને
 ૨૦ દ્વિતીયા ત્રીન દૂ ૬ તત્ર ૬-૮ મેલને ૨૦ તૃતીયા ચાર દૂ ૮ તત્ર ૪ ૮
 મેલને ૨૦ ચતુર્થા

અર્થ -એમાં નિધાન=નવ સંરચાવાલા કહેલા ઉત્તમ કોઠાઓ-ગ્વાના વઢે
 પોતાની ઈષ્ટા-ઈષ્ટાપ્રમાણે આ યત્રની ઉત્તમ સૂત્રણા-ગુપ્તળી-રચના
 કહેલી-કરેલી છે તે આ પ્રમાણે-મધ્યવતી અકોને ૭-૬-૩-૪ ને દ્વિગુણ
 કરતા ૧૪ ૧૨ ૬-૮ થાય, તે દરેકને પોતાની પદ્યને રહેલા યે યે અકોની
 સાથે [૪-૨ । ૨-૬- । ૬-૮ । ૮-૪ ની સાથે] યુક્ત કરતા ચાર ગતિયે
 (ચારે રીતિયે) ૨૦ નો અક આવે છે ॥ ૨ ॥ તે આ પ્રમાણે-સાત દૂ ૧૪

માં ૪-૨ મેઝવતાં ૨૦ થયા ॥ હત્યેકા ગતિઃ ॥ છ દૂ ૧૨ મા ૨-૬ મેઝ-
વતાં ૨૦ થયા ॥ ઇતિ દ્વિતીયા ગતિઃ ॥ ત્રણ દૂ ૬ મા ૬-૮ મેઝવતા ૨૦
થયા ॥ ઇતિ તૃતીયા ગતિઃ ॥ ચાર દૂ આઠમા ૪-૮ મેઝવતા ૨૦ થયા
॥ ઇતિ ચતુર્થી ગતિઃ એ પ્રમાણે ચાર રીતે ૨૦ નો અંક પ્રાપ્ત થાય છે

હયે ૭ ગુણે ૩ ચદ્વિગુણે ૧૪-૬ પિવિશા ।

કૃતે ૪ રસે ૬ પિ દ્વિગુણ ૮ ૧૨ તથા સા ૨૦ ॥

કોણેપ્યથાંગે ૬ જલધૌ ૪ દ્વિનિઘ્ને ૧૨-૮ ।

ગજે ૮ મુજે ૨ ચદ્વિગુણે ૧૬ ૪ તથાન્યા ॥ ૩ ॥

અર્થઃ-હય=૭ ને ગુણ=૩ એ ઘેને દ્વિગુણ કરતાં ૧૪-૬ થાય તે ઘેને મેઝ-
વતા પળ ૨૦ થાય છે, ॥ ઇતિ પંચમી ગતિઃ ॥ પુનઃ કૃત=૪ તથા રસ=૬
ને દ્વિગુણ કરતાં ૮-૧૨ થાય, તે ઘેને મેઝવતાં ૨૦ થાય ॥ ઇતિ ષષ્ઠી ગતિઃ ॥
(એ ઘે ગતિ મધ્યોર્ધ્વપંક્તિ તથા મધ્યતિર્યક્પંક્તિની એટલે દિશિઅંકની
થઈ, એ પ્રમાણે વિદિશિપંક્તિની પણ ઘે ગતિ આ પ્રમાણે-] વિદિશિમાં
પળ અગ=૬ તથા જલધિ=૪ એ ઘેને દ્વિગુણ કરતા ૧૨-૮ થાય, તે ઘેને
મેઝવતા ૨૦ થાય ॥ ઇતિ સપ્તમી ગતિઃ ॥ પુનઃ ગજ=૮ તથા મુજ=૨ ને
દ્વિગુણ કરતાં ૧૬-૪ થાય, તે ઘેને મેઝવતાં ધીજા ૨૦ થાય, ॥ અષ્ટમી
ગતિ ॥ ૩ ॥

૧ ઉપર સ્થાપેલા યત્રમા મધ્યવર્તી એટલે પૂર્વ દિશાનો ૭ નો અંક છે તેને પ્રમણા કર-
વાથી ૧૪ થયા તેમા પડશે રહેલા એ અંક એટલે દિશાનનો ૪ અને અગ્નિનો ૨ મેઝ-
વતા ૨૦ થયા. એ એક રીતિ થઈ, પુનઃ દક્ષિણનો ૬ અંક મધ્યવર્તી છે, તેને
દ્વિગુણ કરવાથી ૧૨ થયા તેમા એજ છની એ પડશેના એ અંક એટલે અગ્નિનો ૨
અને નૈઋત્યનો ૬ એ એ અંક મેઝવતા ૨૦ થયા—એ ત્રિજી રીતિ, પુનઃ પશ્ચિમનો
૩ અંક મધ્યવર્તી છે તેને દ્વિગુણ કરતા ૬ થયા, તેમા એ ત્રણની પડશેના ૮ તથા
૬ ને મેઝવતા ૨૦ થયા—એ ત્રીજી રીતિ પુનઃ ઉત્તરનો અંક ૪ મધ્યવર્તી છે,
તેને દ્વિગુણ કરતા ૮ થયા, તેમા એ ચારની પડશેના એ અંક ૮-૪ મેઝવતા ૨૦
થયા—એ ચોથી રીતિ.

૨ ૭-૨-૩ એ ત્રણ અક્ષવાળી મધ્યોર્ધ્વપંક્તિ એટલે પૂર્વ પશ્ચિમ પંક્તિ, અને ૪-૨
એ ત્રણ અક્ષવાળી ન

ઉત્તરદક્ષિણ પંક્તિ.

દિગ્ગ ૭ ૬-૩ ૪ યોગે નયમીગતિ સ્યા
 દ્વિદિગ્ગતાકૈ ૪ ૨-૬-૮ દશમી સ્ફુટેવ ॥
 આદ્યાલિકોષ્ટદ્વિતયે ૪ ૭ પિચાયે ।
 યુક્તેતૃતીયાલિમકોષ્ટયુગ્મે ૩ ૬ ॥ ૪ ॥

અર્થ-તથા પચ્ચમા દિશિને વિષે સ્થાપેલા ૭-૬-૩-૪ અકોને મેલવતા
 પળ ૨૦ થાય તે નયમી ગતિ-રીતિ છે ॥ इति नयमी गति ॥ તેમજ
 વિદિગ્ગિમા રહેલા અકો ૪-૨-૬-૮ ને મેલવતા પળ ૨૦ થાય, એ દશમી
 ગતિ તો સ્પષ્ટજ છે ॥ इति दशमी गति ॥ તેમજ પહેલી પંક્તિના પહેલા
 યે કોઠામા-ગ્નાનામા રહેલા ૪-૭ એ યે એકમા ત્રીજી પંક્તિના છેદેલા
 યે કોઠામા રહેલા ૩-૬ એ યે અક મેલવીએ તો પળ ૨૦ થાય ॥ इति
 एकादशी गति ॥ ૪ ॥

एकादशीय गतिरित्यमुक्ता ।
 तथाय पक्षावचले ७ भुजे २ च ॥
 युक्ते तृतीयालिमुखाष्ट ८ रामे ३ ।
 स्याद्वादशीयगतिरर्क १२ तुल्या ॥ ५ ॥

અર્થ-એ પ્રમાણે એ અગિઆરમી ગતિ કરી, તથા પહેલી પંક્તિમા છેદ્યા
 યે અક અચલ=૭ તથા ભુજ=૨ છે, તે યેને ત્રીજી પંક્તિના પહેલા અષ્ટ=૮
 અને રામ=૩ એ યે અકમાં યુક્ત કરીયે તો તે ૨૦ ના અકની [અર્ક-તુલ્ય
 સૂર્ય જેટલી એટલે] બારમી ગતિ થઈ इति द्वादशी गति: ॥ ૫ ॥

द्विकेन २ तकेण ६ कृतेन ४ सिध्या ८ ।
 त्रयोदशी साग ६ रसै ६ समुद्रः ४ ॥
 प्रमाण ४ युक्तेश्च चतुर्दशीसा ।
 जानागति विशातिसरययैव ॥ ६ ॥

અર્થ-તથા દ્વિ+૨ તર્ક=૬ કૃત=૪ સિદ્ધિ=૮ એ [અર્થાત્ અગ્નિ દક્ષિણના
 ૨ મા ઉત્તર ધાયત્ર્યના ૪-૮] મેલવતા જે ૨૦ થાય તે તેરમી ગતિ

गति जाणवी ॥ इति त्रयोदशी गतिः ॥ तथा अंग=६ रस=६ समुद्र=४
अने प्रमाण=४ [अर्थात् दक्षिण नैऋत्यना ६-६ मा उत्तर ईशानना ४-४]
मेळवतां पण २० थाय ते विंशति सरूपा संबंधि ज चौदमी गति थई
इति चतुर्दशी गति ॥ ६ ॥

अधःस्थिताष्ट ८ द्विगुणस्तु मध्य-

स्थितद्वयेनेत्यपि षोडशामी ।

मुख्यैश्चतुर्भिः सहिताहिविश-

संख्याततः पंचदशायामत्र ॥ ७ ॥

अर्थः-पुनः यंत्रमां नीचे रहेला ८ ने द्विगुण करी १६ थाय तेमां मध्य
कोठामां रहेला २ ने पण द्विगुण करतां थयेला मुख्य अंक ४ ने मेळवीजे
तो अे रीते पण [८×२=१६ २×२=४ १६+४=२०] बीसनी अंक प्राप्त
थाय, तेथी विंशतियंत्रमां अे पदरमी गति थई ॥ इति पंचमदशागतिः ॥ ७ ॥

कोणस्थषड्मध्यगतद्वयेन, द्विघाततोद्वादशतेऽष्टयुक्ता ।

स्यात्षोडशीयंगणनातथैव, सार्विंशते स्तोरणसंज्ञयेह ॥ ८ ॥

अर्थः-तथा खूणामा रहेला ६ ने मध्यमां रहेला २ वडे द्विगुण करीजे,
तो १२ थाय, तेमा खूणामा रहेला ८ ने युक्त करीजे तो २० थाय, अे
सोलमी गणत्री (गति) छे, अे प्रमाणे करेली बीसनी गणत्री ते आ
यंत्रमां तोरण गति नामनी छे ॥ इति षोडशी तोरणगतिः ॥ ८ ॥

सिध्या ८ऽथमध्याऽन्वि ४ भुजां २ ग ६ भाजा

त्पाष्टि १२ प्रमाण गणानापताका ॥

धृति १८ प्रमाष्ट ८ त्रि ३ भुजा २ चलां ७ कै. ।

पिपीलिका शकुगति प्रवृत्त्या ॥ ९ ॥

अर्थः-सिध्धि=८ तथा ४

(८-४-२-६) वडे मत्तर प्रमा

वि- ४ भुजा=२ अंग=६

अटले सत्तरमी) ॥

૨૦ થાય છે, તે સત્તરમી પતાકાગતિ જાણવી ॥ इति सप्तदशी पंताका गतिः ॥ तथा अष्ट=८ त्रि=३ मुज्जा=२ अने अचल [पर्वत]=७ (८-३-२-७) अरुबडे शकुगतिनी प्रवृत्ति गणत्रीधी २० ना पिपीलिका गति जाणवी अ घृतिप्रमा [=घृति=१८ प्रमाणनी अदले १८ मी गति छे ॥ इति अष्टादशी पिपीलिका शकुगतिः ॥ ९ ॥

मध्यस्य पद् ६ द्वि १२ कृत ४ सागरां ४ कैः ।

एकोनविंश प्रमितापि सख्या—

द्विमे १४ नगा ७ के पिचकोणपद् ६ भिः ।

युक्तेच सा विंशतिरेवगण्या ॥ १० ॥

अर्थ.—तथा मध्यवर्ती ६ ने द्वि=गुण करता १२ तथा तेमा कृत=४ सागरा =४ मेळयता [$६ \times २ = १२ + ४ + ४ =$] २० थाय छे अ ओगणीसमी प्रमाणवाली सख्यागति (अदले ओगणीसमी गति थई) ॥ इति एकोनविंशति गतिः ॥ तथा नग=७ ना अरुमा पण तेवी रीते अदले द्विगुण करीने तेमा विविदिशिमा रहेलो ६ नो अक मेळयता ($७ \times २ = १४ + ६ =$) २० थाय छे जे बीसवी गति गणवी ॥ १० ॥

अस्मिन् दशत्रिंशदथाभ्रवेदा ४० ।

पचादाता ५० पष्टिरपिप्रबोच्या ॥

सप्त ७ त्रि ३ योगे ६ चतुष् ४ सगे—

५८ ८ द्वि २ प्रयोगे प्रकटादशापि ॥ ११ ॥

अर्थ.—चळी अे विंशतियत्रमा दश=१० त्रिस=३० अभ्रवेद [अभ्र=, वेद=४=] ४०, તેમજ ૫૦ અને ૬૦ ની અકગણત્રી પણ થાય છે એમ જાણવું તે આ પ્રમાણે—માત અને ઘ્રણના યોગે ૧૦, અગ=૬ અને ૪ ના

૧ ખર્દિ ૮-૪-૨-૬ એ અક વાયવ્ય-ઉત્તર-મધ્ય-અને દક્ષિણ સ્થાનીય હોવાથી
 એ રીતે પતાકા આકાર થયો અને શકુગતિનો
 એ આકાર થયો. इत्यादि रीते बीम गति-

ઓનાં બીમ આકાર દર્શાવાગે

યોગે પળ ૧૦, તેનજ આઠ અને યેના યોગે પળ પ્રકટ રીતે ૧૦ થાય છે
[એ પ્રમાણે $૭+૩=૧૦$, $૬+૪=૧૦$, $૮+૨=૧૦$ એ ત્રણ રીતે ૧૦
થાય છે ॥ ૧૧ ॥

તથાઘ્વયઃ ૪ સપ્રગુણા ૨૮ દ્વયાદ્યા ૨ ।

ત્રિશ ૩૦ તથાઽષ્ટૌ ત્રિગુણ ૨૪ સ પદ્ધત્ ૬ ॥

૩૦ ચતુર્ગુણા અષ્ટ ૩૨ મુખેઽઘ્વયો ૪ દ્વિઃ ૮ ।

લ્લવાર્ધિ સંખ્યેતિ ૪૦ બુધૈર્વિવોધ્યા ॥ ૧૨ ॥

અર્થ:-તથા અઘ્વિ=૪ ને ૭ ગુણા કરતા ૨૮ થાય તેમા ૨ ઉમેરતા ૩૦
થાય છે તથા આઠને ત્રણ ગુણાકરી છ ઉમેરતાં પળ ૩૦ થાય છે એ
પ્રમાણે યે રીતે ($૪-૭=૨૮+૨=૩૦$ । $૮\times ૩=૨૪+૬=૩૦$) ત્રીસનો અનુ
પ્રાપ્ત થાય છે તથા આઠને ચાર ગુણાકરી પ્રથમના [દૈશાન ગત] ચાર
ને દ્વિગુણ મધ્યગત યે વડે તેમાં ઉમેરતાં [ગ્વ=૦, વાર્ધિ=૪=] ૪૦ નો
અનુ [$૮\times ૪=૩૨$, $૪\times ૨=૮$ $૩૨+૮=૪૦$] પ્રાપ્ત થાય છે, એ પ્રમાણે બુધિ-
માનોઓ જાણવું ॥ ૧૨ ॥

ચતુર્ગુણા અષ્ટ ૩૨ ચતુર્ગુણત્વે ।

કૃતે ૪ કૃતે ૧૬ મધ્યગતદ્વિ ૨ યોગે ॥

પંચાશદેવ ફલિતાસ્તિપટ્ટિઃ ।

પદ્ધર્ગ ૩૬ મધ્યે ત્રિગુણાષ્ટ ૨૪ યુક્તે ॥ ૧૩ ॥

અર્થ:-આઠને ચાર ગુણાકરી તેમાં ચારને ચારગુણાકરી મેઝવી તેમાં
મધ્યગત યેને મેઝવતાં ૫૦ જવાય ($૮-૪-૨$ એ ત્રણ અંકથી) પ્રાપ્ત થયો
તથા એ પ્રમાણે પહેલા [દક્ષિણગત] છનો નીચેના છ સાથે વર્ગ=ગુણા-
કાર કરી તેમા ત્રણ અને આઠનો ગુણાકાર ઉમેરવો એથી ૬૦ નો જવાય
($૬-૬-૩-૮$ એ ચાર અંકથી) પ્રાપ્ત થાય છે ($૮\times ૪=૩૨$, $૪\times ૪=૧૬$
 $૩૨+૧૬+૨=૫૦$ તથા $૬\times ૬=૩૬$ $૩\times ૮=૨૪$ $૩૬+૨૪=૬૦$) ॥ ૧૩ ॥

८	१	६
३	५	७
४	९	२

९	१	६
३	५	८
४	१०	२

९	१	७
३	५	८
४	१०	२

९	२	७
४	५	८
४	१०	३

१०	३	७
४	५	९
६	११	३

१०	३	८
४	७	९
६	११	३

१०	३	८
५	७	९
६	११	४

९	२	८
४	७	८
६	१०	३

४	७	२
	२	

१ सी

		२
	२	६
		६

२ जी

	२	
८	३	६

३ जी

४		
४	२	
८		

४ धी

	७	
	३	

५ मी

४		६

६

४		
		६

७

		२
८		

८

	७	
४	१	६
	३	

९

४		२
८		६

१०

४	७	
	३	६

११

	७	२
८	३	

१२

		२
४		६
८		

१३

४		
४		६
		६

१४

	२	
८		

१५

	२	
८		६

१६

४	२	६
८		

	७	
	२	
८	३	

१८ छंङ

४		
४	२	६

१९

	७	
	२	६

२० मी

પક્ષાર્હિંસિધુ ૪ નગ ૭ વાળપુગુર્ણર્ત્તુર્દ્વચંદ્ર ૧ ।

નાગૌ ૮ ક્રમાંક ધરણૌ વિજયાર્જુનસ્ય ॥

અસ્યાંગતૌ ક્રમિક પંચક લઘનેન ।

પદ્મસ્થાપને ભવતિ વિંશતિ યંત્ર મંત્ર ॥ ૧ ॥

અર્થ:-પક્ષ=૨, અર્હિ=૨, સિધુ=૪, નગ=૭, વાળ=૬, ગુણ=૩, કતુ=૬, ચંદ્ર=૧ [પરન્તુ અર્હિં પિંદુ સહિત ૧૦], નાગ ૮ એ (૨-૨-૪-૭-૫-૩-૬-૧૦-૮) અકોને અનુક્રમ પ્રમાણે સ્થાપતા [એટલે ૨-૩-૪-૫-૬-૭-૮-૯-૧૦ ને અનુક્રમે ગ્રીજા શ્લોકમાં દર્શાવ્યા પ્રમાણે સ્થાપતાં] અર્જુનનો વિજય યંત્ર નામનો બને છે । ઘાઠિ એ વિંશતિ યંત્રની ગતિમા (અક-સ્થાપન પદ્ધતિમા) ૫ નો અંક ઉછંધીને ૬ થી સ્થાપન કરતા અર્હિં વિંશતિયંત્ર બને છે [જેથી ૧૦ ને સ્થાને ૧૧ નો અંક પ્રાપ્ત થાય છે] ॥૧॥

તત્રૈક કોણ ગણને સ્વલ્પ ત્રિશતિ સ્યાત્ ।

સૈકાથ તત્રતુ પઢક પદેપિ પંચ ॥

ભાવ્યાતતો ભવતિ કોપિન દોપલેશઃ ।

ક્લેશોન્યથા ન કિલયત્ર ગતે નિવેશઃ ॥ ૨ ॥

અર્થ:-ત્યા એ વિંશતિ વિજય યંત્રમા [વિદિશિશ્રેણિ તો થીસ થીસની થાય છે, પરન્તુ] વિદિશિશ્રેણિ ગણતા એક વિદિશિશ્રેણિમાં નિશ્ચય ૨૦ ગણાય છે, પરન્તુ વિજી વિદિશિશ્રેણિ ગણતાં ૨૧ થાય છે, માટે તે એક શ્રેણિમા તે કોઠાને વિષે [૬ ના કોઠામાં] ૬ ના અંકને સ્થાને ૫ નો અંક પણ સ્થાપવો, અને તે રીતે તે વિજી વિદિશિશ્રેણિ વિચારવી, ગણવી, તેથી કોઈ લેશમાત્ર પણ દોષ નથી, અને જો તેમજ ગણીયે તો (૬ સ્થાને ૫ ન ગણીયે તો) ક્લેશરૂપ ગણાય, તેમજ યંત્ર ગતિનો [યંત્રની રીતિનો] નિવેશ પણ થાય નહિં (યંત્ર રચના પણ સમ્યક્ ગણાય નહિં) ॥૨॥

૧૫ ના અક્ષુ ઉછધ કરીને (પાંચને વધે) ૬ નો અંક સ્થાપતા અન્તે ૧૧ નો અક આવે છે, જેથી યંત્રમા સ્થાપતા અક અનુક્રમે ૨-૩-૪- (૫) ૬-૭-૮-૯-૧૦-૧૧ એ પ્રમાણે ૫૦-૧૦-૩૦-૪૦-૫૦-૬૦-૭૦-૮૦-૯૦-૧૦૦ દિશામા સ્થાપાય છે.

સ્યાદ્ભાવનાતિશયતઃ શકુને ઽ શુભેપિ ।
 સમ્યક્ ફલં તદિતર ત્તુશુભે વિહગે ॥
 સ્વપ્નેપ્યુપશ્રુતિપુ ધર્મ વિધૌ તયાત્ર ।
 મત્રેપિ ચિત્ત ફલદા કિલભાવ નૈવ ॥ ૩ ॥

અર્થ-ભાવનાના અતિશયથી અશુભ શકુનમા પણ સમ્યક્ શુભ ફલની પ્રાપ્તિ થાય છે, અને શુભ [વિહગમા =] શકુનમા અશુભ ફલની પ્રાપ્તિ થાય છે, એ પ્રમાણે સ્વપ્નમા ઉપશ્રુતિઓમા અને ધર્મવિધિઓમા પણ જેમ 'શુભાશુભ ફલની પ્રાપ્તિ ભાવના વિશેષથી છે, તેવી રીતે અહિં મત્રમા (યત્રમા) પણ નિશ્ચય ભાવનાજ અર્ચિત્ત ફલ આપનારી છે. ॥ ૩ ॥

તે તૈવસા યવન વિંશતિ યત્ર મધ્યે-
 ઽર્કકે ૧૨ દ્વયસ્ય૨ચત પદ્ ગણને કલાકે ૧૬ ॥
 પ્રાજ્ઞૈઃફલાય કથિતા હદિ ભાવનૈવ ।
 નૈવાન્યથી ભવતિ વિંશતિ યત્રસિદ્ધિ ॥ ૪ ॥

અર્થ-તે કારણથીજ યવનના વિંશતિ યત્રમા અર્ક=૧૨ ના અંકમા ૨ ની ગણથી અને કલા=૧૬ ના અંકમા ૬ ની ગણથી થાય છે. બુદ્ધિમાનોએ દ્વયની ભાવનાજ ફલ આપનારી કરી છે, નહિતર વિંશતિ યત્રની સિદ્ધિ પતી નથી ॥ ૪ ॥ [યવનનો વિંશનિયંત્ર આગલ દર્શાવશે]

તદ્રાપ્યં કેવા ચિદભિનિવેશ' હ્રેશઃ કૂમપાત્તારૂં લોપે પુનસ્તત્કાર્યં નપાર્યં પ્રસક્તા દર્શન લોપઃ તસ્મિન્ જાતે યદિ તેન કાર્યસ્યા ત્તર્હિ કાનિ સતીત્યાદૌ યકાર. સ્યાત્ ધાતોરકાર લોપેપિ તત્કાર્યં પ્રસગાત્ મૃતો જ્ઞીયન પ્રાપ્ત્યાદશુદ્ધમિદ યત્ર લોપસ્ય ધ્વસ રૂપસ્ય નિત્યત્વાત્ નચભાવનૈવ સવત્ર ફલદા 'ગુહ્યોય' મિતિ મુગ્ધ યાચનયા લાચમાનેન રિપેન મરણાત્ અશુદ્ધે નાણકાદૌ શુદ્ધ ધિયા શુદ્ધમાણેપિ ન તત્ફલ તસ્માન્નૈકોક' કાર્યદ્વયે ગમ્યં હિતિ અગ્રોચ્યતે નાયમેકાન્ત. કાન્તઃ અચકથ ત્રિયાદૌ લુપ્તાકારસ્ય વૃદ્ધ્યભાવ પ્રયોજકત્વાત્ અકવિદ્યાયામાપિ વલસ્ય વિદોરનકત્વેપિ અક સંનિધાનેકત્વાચ નચેદકગણના નપાતૈ

वदशमांकः कनमः अंकं शब्देन नव संख्यानात् अतएव अंक संकलने विंदुः प्रसक्तोपि तल्लघने सकलना अंक गणने एकः दश इत्यादौ तद पेक्षा च हृष्यते अंकप्रधान ज्योतिशास्त्रेपि उभयीगतिः उदया पेक्षया तिथिलोपेपि प्राच्यतिथौ घटिकापेक्षया तिथिच्छेदादि दोष प्रयोजकत्वात् अतएव प्रत्यय लोपे प्रत्यय लक्षणं न याति १ स्थानिवदादेशोऽनलविधा विति परिभाषाद्वयं युक्तं अलकारशास्त्रेपि एकस्मात् शब्दात् यथायोगं नानार्थलाभः यथा अनुदराकन्या अलोमाएडका इत्यादौ विशिष्टार्थे शक्तेश्च वैद्या अपि लघनस्यायोग लघु भोजने तदेव व्यवहरति उत्सर्गोप चादयोरेकार्यविषयात् नचैवं पङ्कस्थाने पञ्चकभावेनेति प्रसंगः साव- र्ण्यस्य नियोजकत्वात् तथाहि प्रथमेकद्विकयो सावर्ण्यं संख्यादिरा धर्म्यात् द्विकस्यसंख्यादित्वं लहसंखिज्जंदुचियइति सिद्धान्तात् तत्रापि एकस्य चरुत् रूपत्वाभिप्रायात् आद्यद्वितीययोरघोपत्वमपि एव मेव नवक- दशरुयोः सावर्ण्यं संख्यांत साधर्म्यादेव विषम समभावोपि एकद्विकयोः संबधः यथा पूर्वं दिन तदनुगारात्रिरित्यनयोः संबधः अतएव द्वाभ्यां केवलाणुभ्यां द्व्यणुकं न तथा तार्किकं मते अणुकतस्य पङ्कमानात् यद्यपि सिद्धान्तमध्ये त्रिभिरणुकैस्त्र्यणुकं तथापिनद्विकत्रिकयोः सार्धका नर्द्धक विरोधात् यद्यपि एकोऽनर्धकोऽणुस्तथापि न त्रिकेण सावर्ण्यभाक् द्विकेनव्यवधानात् एकस्मिन्ननर्धकत्वेपि अव्यवधानात्सावर्ण्यं एकं हि चरुत् सदपिनसत् द्वयोभावेतु आस्तिक्यं संयोगादेव सिद्धेः संयोगादिवृत्त्यं । ततएव सम्यग्ज्ञान क्रियाभ्यामोक्षः इतिसूत्रं शाद्विक मने सर्वादिपाठोपि एकद्वि शब्दयोर्न त्रिशब्दस्य अतएव एक समुखोद्विकः शाब्दिका अपि प्रथमा द्वितीययो 'सावर्ण्यं माहु' मुने रित्यादौ पष्टी पंचम्योश्च एकत्व रूपस्य एकस्य वाचकत्वं एककेयथा द्विकेपि तथा द्विरूप एकार्थं वाचकत्वं न पुनः त्रिके बहुत्वस्य त्रित्वसंख्यः पर्यवसानात् । एवंत्रिक चतुष्कयोरपि सावर्ण्यं स्थान विशेषेऽभिधानात् यद्यपि कचित् द्विमार्गादौ द्विकाभिधान मपि तथापि त्रियचउकचचर चउम्मुहे त्यादि सूत्रेत्रिक चतुष्कयोः एव- साहचर्यं न द्विकस्य शब्दशास्त्रेपि त्रिचतुरोरेव सूत्रणात् ज्योतिर्मतेपि चतुर्थ्या भद्रा कृष्णपक्षे तृतीयाया पर्यवसन्ना वेदेष्वपि त्रित्वं चतुष्टमपि 'त्रयीवनीनांगुणेन विस्तरं' 'चउणं वेयाण सारण' 'त्रियः इतित्रिपुरास्तवे

प्रसिद्धं 'त्रियगो धर्मकामार्थश्चतुर्वर्गः समोक्षकः इति कोपयचनात्
 एव पचक पडकयोः सावर्ण्यमुदाहरणीय रसाना कचित् पंचत्वे लयण
 रमस्यभेद विप्रक्षया पोढा भणनात् एवमिन्द्रियाणा तद्विषयाणाच
 पचधापोढा इति उभयी सरया 'पंचेन्द्रियाणि त्रिविधमलच, इति पण्डित्त्रियाणि
 पड्विषया, इति केदावः ततएव हिंदुरुमते पचकः यवन मने पडकः
 उभयोस्तुल्याकृतिः चक्रा. पचम पष्टके इत्यपि सप्ताष्टकयोः सावर्ण्यं सत्तद्व-
 पयाइ अणुगच्छइ तथा सत्तद्वभयज्जहणाइ तथा सत्तद्वद्वीओ पण्णत्ता-
 ओइपि अट्टपुद्वीओ इत्यादि सूत्राणि गमकानि ज्योतिर्मनेऽष्टमी
 भद्रा कृष्णपक्षे सप्तम्या तथा अतिवक्रा नगा ७ ष्टमे ८ ॥ नवकदशकयो
 सावर्ण्यं 'नवमे दशमे भाना जायने सरलागतिः, ॥ एव पचक पडकयोः
 सावर्ण्यमस्तु परमुमयार्थत्व कथमिति चेत् एकोपिलकार. अनिलद्विषयायु
 नामिमहजरीत्या उचार्यते अनलइति अग्निनाग्नि प्रयत्नान्तरेण यथवा य-
 कार' योगी योत्र. इत्यादौ स्पष्टोच्चारणेन नियोगी नियम इत्यादौ अस्पष्ट
 तथा ध्येय. एव चकारेपि मतव्य सद्युतोप्यकारः प्रक्रियानियोगा द्विष्ट-
 प्रतिज्ञापते उच्चारणार्थोपि प्रत्याहारार्थं सानुनाशिकश्च ततोर्ध्वश्राद्धिमक्ति
 परिणामवत् अकस्यापि गणना नियोगात् सैक निरेकत्वे यथाहं परिणाम-
 कार्यः वारादिवत् यथाया प्रिवलातः कारकाणि तथात्रापि पष्टके पचक
 विवक्षा कार्या स्वरसज्ञापनुसारे सिद्धात कौमुदीमता व्यजनत्थ हैममते
 कस्यादे व्यजना श्रयात् यथाहि 'भुग्णानि नियमियात् । त्रीणि सप्त
 चतुर्दश ॥ चतस्र कीर्तयेद्वाष्टौ । दशवारुकुम्भः कचित् ॥ १ ॥ तथा चतुरा
 समवायुवीम् इति स्वराम्बय' ३ पच ५ सप्त ७ चतुर्दश १४ नव ९ कचित्
 एव यथा स भवपारषा सर्व पठितममता मार्यत्रिकी तथात्रापि सैक निरेक
 करणात् सावर्ण्येन सर्वयत्र निर्वाह. यथा या छदःशाले लघुरपि पादाते
 गुरुभयनीय. अर्हादिगणे सयोग परत्वेन गुरुरपि लघुर्भाय नोऽनिष्टाऽर्था
 शास्त्रप्रवृत्तिरिति न्यायात् तथात्रापि अकाना तत्तत्सवर्णभावनयैव
 निर्व्यूहव्य सतो गति स्थितनीया इतिन्यायात् नचभावनया नकार्य सिद्धि
 रित्येकात 'पानीय मप्यमृत मित्यन्युचित्ययान किनामनो विपविकार
 मपाकरोति, इति प्राचीन उचनात् विपादनात् विपादना शुद्धना णकादौ
 तुमौल्य दोषात्सहकारि वैरूप्यान्त भावनामात्रत तत्तत्काय किंच यत्राणा
 रित्यनेन मनोष्टन्य यथाकमलाकृति प्रशतियत्रे चतस्रोगत-

કાર્યવો જોઈયે, કારણકે ઘાતુના [અસ્ ઘાતુના] અકારનો લોપ થવા છતાં પણ તેના કાર્યનો પ્રસંગ પ્રાપ્ત થવાથી, માટે મરણ પામેલાને પુનઃ જીવતો કરવા સરગો [૫ નો લોપ કર્યા છતાં પણ પુનઃ ૫ ની ગણત્રી કરવાથી] આ વિંશતિ યત્ર અશુદ્ધ ગણાય, કારણકે વિનષ્ટ સ્વરૂપ વાળો લોપ નિત્યભાવી છે, (જેથી કદાચિત્ દૃશ્ય યાય અને કદાચિત્ દૃશ્ય ન થાય એવો નથી, માટે લોપ કૃત ૫ નો અંક કોઈ વચ્ચે ગણત્રીમા લેવો ને કોઈ વચ્ચે ગણત્રીમા ન લેવો એમ ન થાય, જો ૫ નો લોપ કર્યો છે તો તે લોપ નિત્યભાવી હોવાથી કદી પણ ગણત્રીમા લઈ શકાય નહિ) વઢી કહો છો કે ભાવનાજ મર્વત્ર ફલ આપનારી છે, તેમ પણ નથી કારણકે આ ગોલ છે એથી મુગ્ધ માયનાથી ગંધાતુ વિષ મરણ માટેજ થાય છે, તથા સોદા નાળાને (સ્વોદા સ્પિયાને) સરાની બુદ્ધિ એ ગ્રહણ કરતાં પણ તેનું કંઈ ફલ થતું નથી, માટે એક એક વે કાર્યમા (ગણત્રીમા અને અગણત્રીમા એમ બે રીતે) ઉપયોગી થઈ શકે નહિ [અથવા લોપમા અને અલોપમા એ બન્નેમા ઉપયોગી ૫ નો અંક થાય નહિ] ॥ ઇતિ પ્રશ્નઃ ॥

અર્થઃ-જે અર્થે એનો ઉત્તર દર્શાવાય છે કે-એ વાત એકાન્ત ઇષ્ટ નથી, (અર્થાત્ લુપ્ત અક્ષર કંઈ પણ કાર્ય ન જ કરે એમ એકાન્ત નથી), કારણકે-કાન્ત અચર્યત્ ઇત્યાદિ પદોમા લુપ્ત અક્ષર પણ વૃદ્ધિના અભાવમા પ્રયોજનવાળો થયો છે તેમજ અકવિચામા [અકગણિતમા] પણ કેવલ વિદુને અકરહિતપણ છે [અર્થાત્ વિદુને અકમાં ગણ્યો નથી] તો પણ અકની પાસે રહેલુ જોય ત્યારે અંક તરીકેજ ગણાય છે, અને જો તેમ ન જોય તો અકની ગણત્રી ૯ સુધીજ થાય, પરંતુ ૧૦ મો અંક વ્યાપી પ્રાપ્ત થાય? કારણકે અક એ શબ્દ વહે નવનીજ સરખા ગણાય છે તે કારણથીજ અક સકલનામા વિન્દુ પ્રાપ્ત હોવા છતાં પણ તે વિન્દુનું ઉલ્લેખન કરીનેજ અક સકલના થાય છે, અને તેથીજ અકગણત્રીનો ક્રમ (૦ થી નહિ પણ) ૧ થી પ્રારંભીને ૧૦ ઇત્યાદિ સુધી ગણાય છે, અને એજ અપેક્ષા અર્થે (લુપ્ત થયેલા ૫ ના અકમા) પણ જાણવી

અર્થ -તથા અકગણિતની મુરચતાવાળા ઝ્યોતિષશાસ્ત્રમા પણ ઉભયગતિ કોઈ વચ્ચે ઉપયોગ અને અનુપયોગ] દર્શાવેલા છે તે આ ઉદયની અપેક્ષાએ તિથિનો લોપ થવા છતાં પણ તે લુપ્ત તિથિ

પૂર્વ તિથિમાં ઘટિકાઓની (ઘડીઓની) અપેક્ષાએ તિથિચ્છેદાદિ દોષના પ્રયોજનવાળી છે [અર્થાત્ ક્ષય તિથિ જે તિથિમાં આવી છે તે તિથિમાં પણ ક્ષયતિથિનો દોષ ઉપજાવનારી છે, અને તેથી યાત્રાદિને અંગે ને ઉદયતિથિ પણ ક્ષયતિથિ તરીકે માનીને તે તે કાર્ય થતુ નથી] તે કારણથીજ પ્રત્યયનો લોપ થવા છતાં પણ પ્રત્યયનું લક્ષણ સર્વથા જતુ નથી તેથી એકસ્થાનમાજ ઘડા દેશોડનલવિધો એ પ્રમાણે બે પરિભાષા યુક્ત છે. તથા અલંકારશાસ્ત્રમાં પણ એકજ શબ્દથીજ અનેક પ્રકારના અર્થનો લાભ કહ્યો છે, જેમકે - અનુવરા કન્યા [કન્યા ઉદર રહિત છે], અંલોમા ઇલકા (ઘેટાં લોમ રહિત છે), ઇત્યાદિ વચનોમાં વિશિષ્ટ અર્થવાળી શક્તિ હોવાથી તે વચનો નો જૂદો જૂદો અર્થ થાય છે

તથા વૈદકશાસ્ત્રીઓ પણ લંઘન પ્રસંગે લઘુ ભોજનમાં (અલ્પ અને હલકા આહારમાં) લંઘન શબ્દનોજ વ્યવહાર કરે છે, કારણકે ઉત્સર્ગ અને અપવાદ એ બન્ને એકજ પ્રયોજનવાળા છે. અને એ પ્રમાણે હોવાથી ૬ ના અંકસ્થાનમાં ૫ નો અંક સ્થાપવો તે અતિપ્રસંગ દોષવાળો નથી, કારણ સદૃશપર્ણાનો નિયોગક—પ્રયોજક હોવાથી. તે આ પ્રમાણે:—પ્રથમ એક અને બે સંખ્યાનુ સરલાણું છે, તે સદૃશ પર્ણું સંખ્યાના અદિપણાથી જાણવું [ત્યાં ૧ નો અંક તો સંખ્યાની આદિ સૂપ સ્પષ્ટ છેજ, અને] ૨ નો અંક સંખ્યાની આદિસૂપ કેવી રીતે

૧ કન્યા ઉદરવાળી સ્પષ્ટ દેખાવા છતાં પણ “ઉદર રહિત” વચન કહેવાય છે તે વિશિષ્ટ શક્તિવાળું ઉદર એટલે ગર્ભધારણ શક્તિવાળું ઉદર નથી એ વિશિષ્ટ શક્તિરૂપ અર્થથીજ.

૨ ઘેટાં સર્વે વાઢ યુક્ત [લોમ યુક્ત હોવા છતાં વિશિષ્ટ લોમ એટલે વસ્ત્ર વનવા યોગ્ય સ્ત્રીવાળા વાઢના અર્થે “ઘેટાં લોમ રહિત કહેવાય છે. એ રીતે એ બે વાક્યોના દરકેના બે બે અર્થ થયા.

૩ જે સાધ્યસિધ્ધિને અર્થે ઉત્સર્ગ છે, તેમ અપવાદ પણ તેજ સાધ્યસિધ્ધિને અર્થે હોય છે, અને જો તેમ ન હોય તો તેજો-અપવાદ વાસ્તવિક રીતે અપવાદ ન ગણાય.

૪ ૬ નો અંક એ કાર્યસાધક (જેમનો) છે, તેમ ૫ નો અંક કાર્ય સાધક હોવાથી ૬ સદૃશ ગણ્યા છે.

છે ? તે દર્શાવાય છે—લઘુમગિજ્ઞં લુચિય [અર્થાત્ ૨ એજ લઘુસંરચાને છે], એ પ્રમાણે સિદ્ધાન્તમા કહેલું છે. એમા પળ એક [૧ ની સંખ્યા] તો વસ્તુસ્વરૂપ પળાના અભિપ્રાયથી સંખ્યા રૂપ છે, અને એમા તો આ પહેલું અને આ ધીજી એ રીતે પહેલા ધીજ પળાની ગણતરીથી ઘોષપત્તું [સંખ્યાનું સ્પષ્ટ ચોલવા પણ] પળ છે આ માટે સદૃશ પણ છે એ પ્રમાણે નવ અને દશમા પળ સદૃશાતપળાના સાધર્મ્યથી સરાગપણ છે, [અર્થાત્ ૧ જેમ સદૃશાત કહેવાય છે, તેમ ૧૦ પળ સરખાનજ છે માટે સરાગ છે] યઠી વિષમ સમ ભાવમા પળ ૧ ને અને ૧ ને સયથ છે, જેમ પ્રથમ દિવસ અને ત્યારપાદ (ધીજી) રાત્રી, એ પ્રમાણે એ બેનો (૧-૨ નો અથવા પહેલા ધીજાનો) સયથ (વિષમભાગ સયથ) છે, અને એથીજ કેયઝ કે પરમાણુનો સ્કથ તે દ્વયણુક, યઠી એ રીતે તાર્કિક મતમાં અણુ [એક ભાવી અણુ] માન્યો નથી, કારણ કે તેના મતે [એક અણુ પળ છ અણુના માનવાટો હોવાથી ઘઠી જો કે સિદ્ધાન્તોમા ઘણે અણુ થઈ ધ્યણુક કહ્યો છે, તોપણ દ્વિક ધ્રિરુમાં સાધેક અનર્થકનો (દ્વયણુકાદિ સ્કથો અર્થ યુક્ત હોવાથી સાધેક અને કેયઝ અણુ યા પ્રવેશ તે નિર્વિભાજ્ય હોવાથી અનર્થક એ રીતે ભાજ્યાભાજ્યો) વિરાધ નહી ગણી ગણીનેજ કહ્યો છે યઠી જોકે એક અને અનર્થ [નિર્વિભાજ્ય] હોય તેજ અણુ કહેવાય, તો પળ તે ધ્રિકની સાથે મહશતા ઘાલો નથી, કારણકે દ્વિકના અવ્યવધાનવાલો આંતરાયાલો છે અને એરુમા અનર્થકતા હોવા છતાં પળ અવ્યવધાન હોવાથી સદૃશ પણ છે એક વસ્તુ સત્ છે તોપણ અસત્ સરખી છે, પરન્તુ બે વસ્તુના સદ્ભાવે આસ્તિત્વ-સત્ પણ સાર્થક છે કારણ સંયોગાદેન સિદ્ધિ [સંયોગથીજ સિદ્ધિ] કહી છે, અને સંયોગ બે વસ્તુના સદ્ભાવેજ હોય છે અને તે કારણથીજ સૂચ્યગૂઝાન ક્રિયાભ્યાં મોક્ષઃ [સૂચ્યગૂઝાન અને ક્રિયા એ બંધોજેં મોક્ષ કહ્યો છે] એવું ઘંચન છે

ઘઠી શબ્દિકમતમા [વૈયાકરણમાં] પળ સર્વાદિ પાઠ પળ એક દ્વિ શબ્દ ને વિષે છે, પરતુ ઘણ શબ્દને નથી, અને એથીજ એક સન્મુલ દ્વિક [૧ ની તુલ્ય ૧] કહેવાય છે ઘઠી શાબ્દિકો (વૈયાકરણીઓ) પ્રથમા અને દ્વિતીયા વિમત્તિ એ બેને પળ સદૃશ કહે છે, મુને' इत्यादि

→ ફલાનિ [પ્રથમા], ફલં ફલે ફલાનિ, દ્વિતીયા, ધંદુવચને કરિણ

શબ્દોમા છદ્દી અને પાંચમી વિભક્તિનું એક સ્વરૂપ છે માટે એ બન્ને વિભક્તિઓ પણ એકન્વ વાચક છે, [અર્થાત્ એ વિભક્તિઓ એક સ્વરૂપ-વાળી હોવાથી એક છે], એ પ્રમાણે એકમાં જેમ એક પણાનો વ્યપદેશ છે, તેમ દ્વિકમાં-એ માં પણ દ્વિ-એ રૂપ એક પણાનો વ્યપદેશ છે (અર્થાત્ દ્વિક કહેવાથી એક જોડ સમજાય છે), પરન્તુ તેવી રીતે ત્રિકમાં (ત્રણને યોગમાં) તેવો એકપણાનો વ્યપદેશ નથી કારણકે ચતુષ્પણાને ત્રણની સંख्या છે, અને તે ચતુષ્પણુ પર્યવસાનવાલું [અન્તે રહેતુ વા થોલાતું હોવાથી પર્યન્તસ્થાનીય] છે, બાકી એ પ્રમાણે (જેમ એક બેને સદશતા છે તેમ) ત્રણ અને ચારને પણ સદશતા છે અને તે સદશતા સ્થાન વિશેષમાં કહેલી છે [=નગર વિગેરેમાં માર્ગને અંગે સિદ્ધાન્તોમાં કહેલી છે], જો કે કોઈ સ્થાને નગરમાં એ માર્ગાદિક હોય છે, અને તેથી દ્વિમાર્ગાદિકનો પાઠ કહેવો જોઈએ છતાં પણ તિયચડકચરચડમ્મુહ રૂપાદિ સૂત્રપાઠમાં ત્રિક અને ચતુષ્ટનુંજ સદ્ચારી પણું દેવાય છે, પરન્તુ એનું સદ્ચારપિણું દેવાતું નથી શબ્દશાસ્ત્રમાં પણ ત્રિચતુરોઃ એજ સૂત્ર કહેલું હોવાથી, તેમજ જ્યોતિષ શાસ્ત્રમા પણ ચતુર્થની [ચોથ તિથિથી] મંદ્રા કૃષ્ણપક્ષની શ્રીજમા અન્ત પામતી કહી છે, વેદોમા પણ ત્રણપણુ તથા ચારપણુ (સદ્ચારી) કહ્યું છે, ત્યાં 'ત્રયીવ નતિંગ ગુણેન વિસ્તૃત્વમ્' इति श्री हर्षः, चउण्हवेयाणं सारण-इति सूत्रं તથા ચર્ણોમાં પણ ત્રણપણુ

૧ વિભક્તિ વિગેરેમા ત્રણ વસ્તુ માટે વહુ વચનના પ્રત્યયો લાગે છે.

૨ ત્રણ માર્ગે તે ત્રિક, ચાર માર્ગવાલું સ્થાન ચતુષ્ક, ચત્તર આંગણુ વિગેરે અને ચતુર્મુલ પણ ચાર માર્ગનું સ્થાન વિશેષ છે.

૩ અગના ગુણવડે પામેલા ગુણવિસ્તારને જાણે ત્રિરૂપતાનેજ પામી હોય એવી, અર્થાત્ ગુણત્રણ છે સત્ત્વગુણ-રજોગુણ-તમોગુણ. જેથી શરીર પણ એ ત્રણે ગુણને પામેલું છે. એવી કોઈ છો અંગે એ વાક્ય સંભવે છે. અથવા ચાલુ વિષયને અનુસારે "વેદત્રયીને પામેલી શરીરવાળી" એ અર્થ પણ સંભવે.

૪ ચાર વેદોનો સ્મારક-સંભારીને રક્ષણ કરનાર.

૫ એ પ્રાકૃતવૃક્ષ જૈન સિદ્ધાન્તોમા હૃત્તેમ વિપ્રના વર્ણન પ્રમાણે આવે છે.

અને ચારપણુ સરચારી છે, ત્રિવિધવર્ણસ્ત્રય.—ઇતિ ત્રિપુરાસ્તવમા (ત્રિપુરા
 દેવીના સ્તોત્રમાં) કહ્યું છે અને ચાર વર્ણ [ક્ષત્રિયાદિ] તો પ્રસિદ્ધજ
 છે તથા [પુરુષાર્થમા પળ ત્રણ તથા ચારતુ સરચારીપણુ છે તેમાં] ધર્મ
 અર્થ કામ એ ત્રિવર્ગ રૂપ ત્રણ પુરુષાર્થ, અને મોક્ષસરિત ચાર પુરુષાર્થ
 ઇતિ કોશ વચનાત્

એ પ્રમાણે ૫ તથા ૬ ના અક્ષર એકપણું પળ દ્રષ્ટાન્ત સહિત જાણશું,
 તે આ પ્રમાણે—કઈકસ્થાને રસ પાચ કરેવાય છે, તેમા લયળરસ ભેદની
 વિવક્ષાયે છ રસ પળ કરેલા છે, એ પ્રમાણે ઇન્દ્રિયો પાચ છે, પળ તે સાગ્રે
 તેના વિષયોનો ? ભેદ ગણતા છ ઇન્દ્રિયો પળ ગણાય છે, એ પ્રમાણે ષે
 સરખા છ કહ્યું છે કે—પચેન્દ્રિયાણિ ત્રિવિધ ચલચં [પાચ ઇન્દ્રિયો અને
 મન વચન કાય ચલ એ ત્રણ ચલ], પઢિન્દ્રિયાણિ પઢવિષયા—[છ ઇન્દ્રિયો
 તે છ પ્રકારના વિષય, અર્થાત્ પાચ ઇન્દ્રિય અને છઠ્ઠો વિષય], ઇતિ
 કેશવ. અને એ કારણથીજ હિન્દુમતમા [હિન્દી લિપીમા] પાચના
 અક્ષરી અને છ ના અક્ષરી યનેની આકૃતિ લગભગ એક સરખી છે ચઢી
 પક્ષા પચમ પઢેકે [=પાચમા અને છઠ્ઠા અક્ષરમા વક્ષ આકૃતિ છે] એમ
 કહ્યું પળ છે માટે ૫ અને ૬ એ ષે અક્ષરે સદશપણુ છે— ઇતિ તાત્પર્ય:]

ત્યે ૭ અને ૮ એ ષે અક્ષર એકત્વ—સાદૃશ્ય દર્શાવાય છે—સત્તદ્વ
 પયાદ અણુગચ્છેઈ તથા સત્તદ્વ મયગમ્હણોઈ તથા સત્તપુઢ્યઓ પજ્ઞાત્તઓ

- ૧ જે પાઠમા ત્રિવિધ ચલચ એટલો પાઠ ગાથાના સવધ માગ્યો કસો છે, એથી અહિં
 એ ત્રણ ચલની ગણતરી કરવી નહીં.
- ૨ હિંદી લીપિમા ૬ છગઢાની આકૃતિ ૬ એવી છે, અને યવનલીપિમા ૫ અથવા ૬
 એવી છે
- ૩ [ગુરુત્વા હોય તે વચ્ચે શિષ્ય] ૭-૮ પગલા ગુરુની પાછળ જાય
- ૪ (પચેન્દ્રિય સહિ વિવેચ તથા સહિ મનુષ્ય વારવાર પોતાના મ્વમાં ઉત્પન્ન થાય તો
 ઉદ્દર્થો) સાત અથવા આઠ મ્વ સુધી ઉત્પન્ન થાય, ત્યારનાદ અવશ્ય અન્ય મ્વમાજ
 ત્પન્ન થાય.

વિગેરે સાત પૃથ્વીઓ (ખડુકમે નીચે નીચે) કહેલી છે.

અને કોઈસ્થાને અદ્દ પુદવીઓ ઇત્યાદિ ગમક સૂત્રો [સૂત્રના આલાપક] રૂઠા છે તથા જ્યોતિષમતે અષ્ટમીની મદ્રા કૃષ્ણપક્ષની સપ્તમીમાં અન્ત પામે છે તથા અતિવક્રા નગાષ્ટમે એ પ્રમાણે ૭-૮ અંકનું એકત્વ છે, એમ જાણવું

હવે ૯ તથા ૧૦ અંકનું એકત્વ દર્શાવાય છે તે આ પ્રમાણે—નવમે દશમે માનો, જાયતે સરલા ગતિઃ [સૂર્ય નવમે અને દશમે (લગ્ન-કુંડલીમાં) હોય તો તેની (જન્મેલા મનુષ્યની) સરલગતિ થાય છે].

પ્રશ્ન:—એ પ્રમાણે ૫ અને ૬ ના અંકની સદૃશતા મળે હોય, પરન્તુ ઉમયાર્થ પણ [૫ માં પાંચનો અને છનો અર્થ તથા ૬ માં પાંચનો અને છનો અર્થ એમ ઘણે અર્થ] કેવી રીતે હોય?

ઉત્તર:—જો તમો એમ પૂછતા હો કે ઉભયાર્થ કેવી રીતે હોય ? તો દર્શાવાય છે કે એક લકાર પણ જેમ “અનિલ” શબ્દમાં વાયુના નામથી સજ રીતે ઉચ્ચરાય છે તેમ તેજ એક લકાર “અનલ” શબ્દમાં અગ્નિના નામથી અન્ય પ્રયત્ન વડે પણ ઉચ્ચરાય છે. અથવા યોગી યોદ્ધા ઇત્યાદિ શબ્દોમાં જેમ સ્પષ્ટ ઉચ્ચારવડે ય કાર ઉચ્ચરાય છે તેમ નિયોગી નિયમ ઇત્યાદિ શબ્દોમાં અસ્પષ્ટપણે ઉચ્ચરાય છે એમ જાણવું, તથા એ પ્રમાણે વ કારમાં પણ જાણવું તથા સદૃશ એવો પણ અંકાર પ્રક્રિયા-નિયોગથી [પ્રક્રિયા વશથી] વિઘટન ગણાય છે, અને પ્રત્યાહારને અર્થે ઉચ્ચારણ અર્થવાળો હોવા છતાં પણ સાતુનાસિક ગણાય છે, તેથી અર્થના વશથી વિભક્તિ પરિણામેની પેઠે અંકની પણ ગણતરી નિયોગથી [અર્થ-વશથી] એકત્વ વાઢી અથવા એકત્વરહિત (=એ અંકની સદૃશતા અથવા અસદૃશતા) વિચારવી, જેમ ઘાંર આદિકની પેઠે અથવા કારકો [છ કારક] જેમ વિવક્ષાથી [સદૃશ અસદૃશ અર્થ દર્શાવનારા] હોય

૧ પ્રત્યાહારમાં પ્રદ્ધન કરતા અક્ષરાનો વાચક હોવા છતાં પણ

૨ મદ્યસ્વરૂપવાળી હોવા છતાં પણ તેજ પહોળી વિમક્તિ અને ચીઝી વિમક્તિ ના અર્થમાં અથવા પંચમી તથા પટીના પણ અધમા જૂદી જૂદો જણાય છે.

૩ અદિ વિપ મક્ષણા દિ વાઢ કરતા વૈરુપ્યની અતર્માવનાથી તો, કાર્ય થાય છે એવો

છે, તેમ અર્હિ પળ ૬ ના અંકમા ૫ ની વિવક્ષા કરવી થતી અનુસ્વારમા સિદ્ધાન્તકૌમુદિયે સ્વરસજ્ઞા માની છે, અને હેમવ્યાકરણના મતે “ક” આદિ વ્યંજનના અશ્રયથી વ્યંજનપણ માનેલુ છે જેમકે—

भुवणानि निबन्धीयात्, त्रीणि सप्त चतुर्दश ।

चतस्रः कीर्तयेद्वाष्टौ, दशवा ककुभः कचित् ॥ १ ॥

અર્થ!—ભુવનો કોઈ સ્થાને ત્રણ (=ત્રણ ભુવન) કહ્યા છે, કોઈ સ્થાને સાત ભુવન કહ્યા છે અને કોઈ સ્થાને (કોઈ શાસ્ત્રમા) ચૌદ ભુવન પણ કહ્યા છે તેમજ દિશાઓના સંબંધમા પણ કોઈ ગ્રંથમાં ચાર, દિશાઓ ગણી છે, કોઈ ગ્રંથમા ૬ દિશાઓ ગણી છે, અને કોઈ ગ્રંથમાં, દશાદિશાઓ પણ ગણી છે ॥ ૧ ॥

તથા સમુદ્ર સજ્ઞાથી સમુદ્રોને કોઈ ગ્રંથમા ચાર ગણ્યા છે, અને કોઈ ગ્રંથમા સાત સમુદ્ર પણ ગણ્યા છે તેમજ સ્વરોના સંબંધમા પણ કોઈ સ્થાને ત્રણ અથવા પાંચ અથવા સાત અથવા ચૌદ અથવા નવ પણ સ્વરો પણ ગણ્યા છે, એ પ્રમાણે સર્વસ્થાને સર્વ પ્રયોગમા જે સ્થાને જેવી વ્યાખ્યા ઘટે તે સ્થાને તેવી વ્યાખ્યા સર્વ પદ્ધતિને સમ્મત હોય છે, તેમ અર્હિ પળ સદશ અસદશના કરણથી (૫ તથા ૬ ના અંકમા એકત્વ અનેકત્વની ભાવનાથી) સદશ પળા વડે [પાંચનો અક પણ ૬ સદશ છે, અથવા ૬ નો અંક પણ ૫ સદશ છે અથવા લુપ્ત થયેલો ૫ નો અક પણ કોઈ ચપ્પતે સ્વકાર્ય કર્તા છે એમ વિચારીને] આ વિંશતિ આદિ સર્વે યંત્રો વિસંવાદ રહિત જાણવા

અથવા જેમ છદઃ શાસ્ત્રમા લઘુ અક્ષર પણ પાદને—ચરણને (શ્લોકના પહેલા ચરણને) પર્યન્તે હોય તો ગુરુ ગણાય છે, અને અર્હિદિ ગણમાં સયોગપર વડે [અગ્રે ઓલેલા સયુક્તાક્ષર—જોડાક્ષર વડે ગુરુ અક્ષર પણ લઘુ ગણાય છે, કારણ કે શાસ્ત્ર પ્રવૃત્તિ અનિષ્ટ અર્થવાઙ્કી રોતી નથી એ ન્યાય છે, માટે તેવી રીતે અર્હિ યત્રમા પણ તે તે ઓકોની સદશતા વિચારીનેજ નિર્વાહ કરવો [=અવિસવાદ પણ, જાણવું, કારણ કે [જે સત્ છે તેનીજ ગતિ વિચારવી] એ ન્યાય છે.

વઢી ભાવના વઢે કાર્યસિદ્ધિ નથી એમ એકાન્ત નથી કારણકે—
 પાનીયમપ્યમૃતમિત્યનુચિન્ત્યમાનં, ઈકં નામ નો વિપવિકારમપાકરોતિ?।
 એ પ્રમાણે પ્રાચીન મુનીઓનું વચન છે તથા વિપ ભક્ષણ
 તથા અશુદ્ધ નાળા વિગેરેમાં તો મૂઢપણાનો દોષ છે (અને અહિં તો)
 સરકારી વૈરુપ્યંતી અન્તર્ભાવના માત્રથી તે તે કાર્ય થાય છે, એમ જાણવું
 વઢી વિજી વાત એ છે, કે—યંત્રોની વિચિત્રગતિ છે માટે એટલું જાણીને
 પણ સંતોષ માનવો, જેમ કમલાઆકૃતિવાળા વિંશતિ યંત્રમા ચાર ગતિ
 છે [એટલે ચાર રીતિએ, ૨૦ નો અંક પ્રાપ્ત થાય છે, એ આ પ્રમાણે—]
 ત્રિસ્થાનિકા દિગ્ગતિ-વિદિગ્ગતિ પરિધિસવ્ય-પરિધિસેવ્યેતર. તથા
 ચાર સ્થાનવાળા ચારના યંત્રમાં કોઈ ગતિ ઘ્રણ ગૃહવઢે અને કોઈ ગતિ
 થે જ ગૃહવઢે થાય છે, હ્યાદિ વિસ્તાર ગંગાપ્રવાહ ગ્રંથથી જાણવો

એ પ્રમાણે દ્વશની સાવર્ણ્યતાવાળા વશે ઐક્યનું પણ સાવર્ણ્ય
 [સદ્વશપણું] જાણવું, અને તે કારણથીજ ચૂડામણિ શાસ્ત્રમાં અક્ષરો
 મા પણ અંકન્યાસ કરેલો છે, કારણ કે લિપિભેદવાળા અંકોવઢેજ વર્ણ
 અક્ષરોની ભાવના કરેલી હોવાથી અને ઘસ્તુતઃ તો યંત્રોની ગતિજ વિચિત્ર

૧ દિશિપક્તિગત ૩ શાના ગણવાથી, ત્રિસ્થાનિકાગતિ ઉર્ધ્વાધઃ રીતે બે પ્રકારની છે,
 તે પહેલી દિગ્ગતિ, બે વિદિશિપક્તિ ગણવાથી બે પ્રકારની વિદિગ્ગતિ ધેરાવામા
 પૂર્વથી ચાર અકોનો સર્વાલો કરવો તે સવ્યપરિધિગતિ, અને ઈશાનાકથી ચાર
 અક સુધીનો સર્વાલો કરવો તે સેવ્યેતર પરિધિગતિ (અર્થાત્ જમણો ધેરાવો
 અને ઢાવો ધેરાવો ગણવાથી બે પરિધિગતિ થઈ).

૨	૪	૧
૩	૧૦	૭
૬	૯	૮

આ કમલાકૃતિમા ૩-૧૦-૭ તથા ૬-૧૦-૪ એ દિગ્ગતિષ્ઠ
 ૨૦ થાય છે.

૯-૧૦-૧ તથા ૨-૧૦-૮ એ બે વિદિગ્ગતિથી ૨૦ થાય છે.

૪-૧-૭-૮ એ જમણા પરિધિમા ૨૦ થાય છે

અને ૨-૩-૯-૬ એ ઢાવા પરિધિમા ૨૦ થાય છે.

૨/એ ૧-૨ તથા ૩-૪ એ બે બે અંકોની સદ્વશતા, કહી તે રીતે ૧ થી ૧૦ સુધીના દશે
 અંકોનો પણ પરસ્પર સદ્વશતા દ્વશપણાની સમાનતા વઢે જાણવો.

૩ એમ અર્ધનમાં અંકારથી ૮ ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ (રાત્રે ૩૦ ૧

છે એમ માનીનેજ સતોષ કરવો, પરંતુ શાસ્ત્ર વિરોધના વિવાદો વડે
અકોની भावना ન કરવી. કારણકે યત્રોમા અકન્યાસની ધીજી
કોઈ ગતીજ નથી.

એ પ્રમાણે વિંશતિનો [૨૦ અકનો] નવ ગૃહ , નવ ગ્નાના] વાલો
યન્ત્ર વર્તમાનકાલમા પળ જેની સેવા અમયને આપનારી અને જયને
આપનારી છે, તેની સેવામા આસક્ત રક્ત થયેલા એવા દેવ ઘડે અનુપપત્ત
(દેવાધિષ્ઠિત) છે, તથા વિજય વિધિનુ નિધાન છે, યુર્જનોને તર્જના સ્પ
છે, એવો આ અર્જુન પતાકા નામનો વિંશતિ યન્ત્ર વૈભવનો જેતુ યાઓ ॥ ૧ ॥

પ્રાચીન પઢિતોએ આ યત્રોમા (નવ ગ્નાનાવાલો યત્રોમાં) શ્રીજો
ભાગ કરવાથી શેષ એક રહે છે તે પળ [કૂન=૮ગુણ=૩ એટલે]
ચોઘ્રીસનો યત્ર કરેલો છે, અને તે શેષ રહેતા પળ (૧૪=૦ ઘાળ=૫ એટલે)
પચાસનો યત્ર કરેલો છે, માટે તે પઢિતોના માર્ગને અનુસરનારી યુદ્ધિવાલો
અને ઉપાધ્યાય પદ પ્રતિષ્ઠિત એવા શ્રીમેચ વિજયજી ઉપાધ્યાયે આ
વિહરમાન જિનનો વિજયકારી અથવા વિજય નામ નો વિંશતિ યન્ત્ર
સ્પષ્ટ કર્યો છે-પ્રગટ કર્યો છે ॥

॥ इति श्री विजययन्त्रे विंशति यन्त्रन्यासः ॥

૧૧	૩	૮
૫	૭	૧૦
૬	૧૨	૪

૧૧ ॥૧૨॥

૧૧	૩	૯
૫	૮	૧૦
૭	૧૨	૪

૧૪ ॥૨૩॥

૧૧	૮	૯
૬	૮	૧૦
૭	૧૨	૫

॥૨૪॥

૧૨	૪	૯
૬	૮	૧૧
૭	૧૨	૫

૧૪ ॥૨૫॥

૧૨	૪	૧૦
૬	૯	૧૧
૮	૧૨	૫

૧૨	૫	૧૦
૭	૯	૧૧
૮	૧૨	૬

॥૨૭॥

૧૨	૫	૧૦
૭	૯	૧૨
૮	૧૪	૬

૨૭ ॥૨૮॥

૧૨	૫	૧૧
૭	૧૦	૧૨
૯	૧૪	૬

૨૦ ॥૨૯॥

१३	६	११
८	१०	१२
९	१४	७

॥३०॥

१४	६	११
८	१०	१३
९	१५	७

३० ॥३१॥

१४	६	१२
८	११	१३
१०	१५	७

३३ ॥३२॥

१४	७	१२
९	११	१३
१०	१५	८

॥३३॥

१५	७	१२
९	११	१४
१०	१६	८

३३ ॥३४॥

१५	७	१३
९	१२	१४
११	१६	८

३६ ॥३५॥

२०	१२	१८
१४	१७	१९
१६	२१	१३

५१ ॥५०॥

७	ॐ	५
२	४	६
३	८	९

॥१२॥

कमलावृत्ति

२	४	९
३	१०	७
९	६	८

॥२०॥

दशगति

३॥	१०	११
२॥	५	७॥
८॥	नाम	६॥

॥१५॥

३	८	९
२	४	६
७	नाम	५

॥१२॥

३॥	१०	११॥
३	५	७
८॥	नाम	६॥

॥१५॥

४॥	१२	१॥
३	६	९
१०॥	नाम	७॥

॥१८॥

४	१२	२
४	६	८
१०	नाम	८

॥१८॥

४॥	१४	२॥
५	७	९
११॥	नाम	९॥

॥२१॥

५॥	१४	१॥
३॥	७	१०॥
१२॥	नाम	८॥

॥२१॥

-२ अहिं ओ ३४ तथा ५० नो यन् प्रधान छे चोरीसना यत्रमा त्रिभागे ११
थया तेमायी चार न्यून करता हमा स्थाप्या छे तथा पचशिनो
बीजे भागे १६ प्राप्त थया न्यून करता १२ बीजी गृहमा

૧ પુષ્પાકૃતિ

૧	૧૨	૭
૬	૬	૫
૧૦	૨	૮

૨૦

૨	૧૬	૯
૧૨	૮	૪
૧૦	નામ	૧૪

૧૨૪૫

૫	૧૬	૨
૬	૮	૧૦
૧૨	નામ	૧૧

૧૨૪૫

૮	૩	૫
૨	૪	૭
૧	૬	૧

૧૨ ૧૧૧૫

પગદ્વિગત્યા

૮	૬	૯
૨	૫	૭
૪	૬	૧

૧૫ ૧૧૪૫

૭	૭	૫
૨	૪	૨
૩	૬	૧

૧૨

પગદ્વિગત્યા

૭	૭	૫
૨	૪	૨
૩	૬	૧

૧૨

પ્રથમ કરા

૩૫	૧૦	૧૧
૨૫	૫	૭
૬૫	નામ	૬

૧૫

દ્વિતીય કરા

૩૫	૧૦	૧૧
૨	૫	૭
૮	નામ	૬

૧૫ યજ્ઞમિદ

ચુદ્ર ઉત્તમ

૧	૯	૧૨
૨	૧૦	૮
૧૭	૪	૯

૨૦

શાસ્ત્રને ઉત્તમ

૧૭	૯	૧
૪	૧૦	૬
૯	૮	૧૨

૨૦

૧ પુષ્પાકૃતિમા ૫ ના દ્વિગુણ ૧૦ મા ૧૦ મેઝવ્યે [૫-૨-૧૦ ધી] ૨૦ થયા. પુન' ૬×૨=વાર મા ૮ મેઝવ્યે ૨૦ થયા. એ ધે ગતિ, અને ઉર્ધ્વ ૩ ગતિ તથા આયત દીર્ઘ ત્રણ ગતિ (૧૦-૯-૧ | ૨-૬-૧૨ | ૮-૫-૭ | ૯-૬-૫ | ૧૦-૨-૮) એ ૬ ગતિ પ્રસિદ્ધ છે પુન ૬×૨ વારમા ૭-૧ મેઝવતાં ૨૦. અથવા ૧૨-૮ મેઝવતા ૨૦. અથવા ૮-૫-૬-૧ મેઝવતા ૨૦. અથવા ૧૦-૨-૭-૧ મેઝવતા ૨૦. એ પ્રમાણે ૧૨ ગતિ થાય છે.

अथ इष्ट यन्त्रे अकन्यास रीति ॥ ८ गृहात्मिका ॥

इष्टस्यराशेः क्रियते त्रिभाग-

स्त त्र्यंशकस्यापि तुरीयभागः ।

गुणा ३ विधि ४ भू १ मध्य ५ नवां ९ ग ६ सप्त ७ ।

भुजे २ पुनर्यः कृत ४ भागवध्या ॥ १ ॥

अर्थः-इष्ट राशिनो (जेटला अंकनो यंत्र घनावचो होय ते अंकनो) त्रीजो भाग करवो. [अने मध्यमा स्थापवो]. ते त्रीजा अंशनो पुनः चौथो भाग गुण=३, आवधि=४, भू=१, मध्य ५, नव=९, अंग=६, सप्त=७, अने भुज=२ अने नंबरवाळा आठ गृहोमां क्रमणः (बारना) चौथा भागनी वृद्धि सहित [मध्याकना चौथा भागनी वृद्धि सहित] अंकस्थापना करवी (अने आठ गृहवाळा यंत्रमां अंकस्थापना दर्शावी छे) ॥१॥इति प्रथमा रीतिः॥

इष्टस्यराशेः क्रियते त्रिभागः ।

समध्यगस्त द्विगुणे द्वितीये ।

त्र्यंशाद्द्विहान्या जलघौ ४ द्विवध्या ।

षष्ठे तदर्धं पुनराद्य कोष्टे ॥ २ ॥

१ बारो के इष्ट राशि ३६ नो यंत्र आठ कोठामा घनाववानो होय त्यारे स्थापना आ

१	२	३
१	२४	३
६	१२	९८
२१	नाम	१५

प्रमाणे अहिं ३६ नो त्रीजो भाग १२ मध्यमा अटले पाचमा गृहमां, ते बारनो चौथो भाग ३ त्रीजा गृहमा, तेमा पुनः बारनो चौथो भाग त्रण अधिक करवाथी ६ चौथा गृहमां, तेमा पुनः बारनो चौथो भाग त्रण उमेरतां ९ पहेला गृहमा, तेमा पुनः बारना चौथा भाग त्रण उमेरतां १२ मध्यमा स्थापेलाज छे. पुनः तेमा बारनो चौथो भाग त्रण उमेरता

१५ नवमा गृहमां, पुनः तेमा बारनो चौथो भाग त्रण उमेरता १८ छट्टा गृहमा, पुनः तेमा बारनो चौथो भाग त्रण उमेरता २१ गृहमा, पुनः तेमा बारनो चौथो भाग त्रण उमेरता २४ बीजा गृहमा ३६ नो यंत्र स्थापनो.

તુરીય કોષ્ઠાર્ધ મધો તૃતીયે । શેષેચ શેષં પ્રવિચાર્ય ધાર્યમ્ ॥
સમેક સામ્ય વિપમેર્ધપાદ પાદોનરીત્યાષ્ટ સુકોષ્ઠકેષુ ॥ ૩ ॥

અર્થ:-ઈષ્ટ રાશિનો ત્રીજો ભાગ કરવો, તે મધ્યગૃહમાં સ્થાપવો, અને તેથી [મધ્યગૃહના અંકથી] દ્વિગુણ અક ધીજા ગૃહમાં સ્થાપવો તે ત્રીજા ભાગથી દ્વિતીય (દ્વિગુણહીન એટલે અર્ધ) અક [જલધિ=૪ એટલે] ચોથા ગૃહમાં સ્થાપવો અને દ્વિવૃદ્ધિ (ચોથા ગૃહના અંકથી દ્વિગુણ અધિક અર્થાત્ ચતુર્થ ગૃહાકને દ્વિગુણ કરી તેજ ગૃહાકમાં અધિક ઉમેરો તેટલો અક છઠ્ઠા ગૃહમાં સ્થાપવો, અને એજ છઠ્ઠા ગૃહના અંકથી અર્ધ અક પહેલા ગૃહમાં સ્થાપવો, તથા ચોથા ગૃહના અંકથી અર્ધ અંક ત્રીજા ગૃહમાં સ્થાપવો, અને શેષ ગૃહોમાં [શેષ થે ગૃહમાં] ધાત્રીના અક ગણત્રી વિચારીને [ઇષ્ટ રાશિ પ્રાપ્ત થાય તેટલી રીતે તેટલા અક] સ્થાપવા તેમાં જો સમ અક આવે તો ગૃહોમાં સમ અક સ્થાપવો, અને જો વિપમ અંક હોય તો તેમાં અર્ધ ચોથો ભાગ અથવા પોનો ભાગ સ્થાપવો, એ રીતે આઠે ગૃહોમાં અક સ્થાપવા ॥ ૨ ॥ ૩ ॥ इति द्वितीया रीतिः ॥

इष्टस्य राशे कियते त्रिभागः ।

समध्यगस्त द्विगुणो द्वितीये ॥

त्र्यशार्धं मध्यौ स रसे ६ च सार्धौ ।

रसा ६ र्ध માયે ચ ૧ ગુણે ૩ કૃતા ૪ ર્ધ ॥ ૪ ॥

યથા ત્ર્યશે ઇષ્ટસ્ય પદ્ ત્રિંશદ્રાશે ૩૬ દ્વાદશ ૧૨ તદર્ધ પદ્ ચતુર્થ કોષ્ઠે સ ણ્વત્ર્યશ ૧૨ સાર્ધ ગુણ ૧૮ પદ્ કોષ્ઠેદેય, પદ્કોષ્ઠાર્ધ પ્રથમેદેય, તુર્યકોષ્ઠાર્ધ તૃતીયકોષ્ઠે ધાર્યમિત્યાદિ ગગાપવારે ॥

અર્થ:-ઈષ્ટ રાશિનો ત્રીજો ભાગ કરવો, અને તે મધ્યગૃહમાં સ્થાપવો, ધીજા ગૃહમાં તેથી [મધ્ય ગૃહથી] દ્વિગુણ અક સ્થાપવો, [આબ્ધિ=૪

૧ ઓ બિંબી રીતિ પણ આ સ્થાપેલા ૩૬ ના ચત્ર ઉપરથી વિચારવી સુગમ છે.

૨ પ્રથમ સ્થપાઈ ગયેલા થે પ્રકારના પદરીયા અને એક અદારના ચત્રમાં જે રીતે પા

૩ પોણા ભાગ યથાયોગ્ય સ્થાપ્યા છે તદ્વત્

એટલે] ચોથા ગૃહમાં તે ત્રીજા ભાગનો અર્ધ અંક સ્થાપવો, વચ્ચી તેજ ત્રીજા ભાગનો દોઢ ગુણો અંક [રસે=૬=] છઠ્ઠા ગૃહમાં સ્થાપવો (રસાર્થ=) ઊઠા ગૃહથી અર્ધ અંક આઠ-પહેલા ગૃહમાં સ્થાપવો, અને [ગુણે=૩ એટલે] ત્રીજા સ્થાનામાં, કૃત=ચોથા ગૃહથી અર્ધ-અંક સ્થાપવો ॥ ૪ ॥
 હતિ તૃતીયા રીતિઃ ॥

અર્થ:-જેમ ઇષ્ટ રાશિ છત્રીસ હોય તો તેનો ત્રીજો ભાગ ૧૨ અને તેનું અર્ધ ૬ તે ચોથા ગૃહમાં, અને તેજ ત્રીજો ભાગ જે ચાર તેનો દોઢ ગુણો અંક એટલે ૧૮, તેને છઠ્ઠા ગૃહમાં સ્થાપવો, અને છઠ્ઠા ગ્રહનો (૧૮ નો) અર્ધ ભાગ ૯, તેને પહેલા ગૃહમાં સ્થાપવો, અને ચોથા ગૃહનું [છત્રું] અર્ધ ૩, તેને ત્રીજા ગૃહમાં સ્થાપવો, इत्यादि રીતિ ગંગાપ્રવાહ ગ્રંથમાં કહી છે ॥

શ્રીસત્પ્રશ્નેશ્વર ગ્રંથાન્કારેષ્ટ ધ્રુવઃસ્મૃતઃ ।

રેફેદ્વૌ સમરસારાત્ । હે દિશૌ નષ્ટચક્રતઃ ॥ ૫ ॥

અર્થ:-શ્રી પ્રશ્નેશ્વર ગ્રંથથી અકારને ૮ ને ધ્રુવાંક ગણ્યો છે, સમરસાર ગ્રંથથી અહિં રેફને ૨ નો ધ્રુવાંક ગણ્યો, અને નષ્ટ ચક્ર ગ્રંથથી ૮ કારને દિશઃ=૧૦ નો ધ્રુવાંક ગણવો [જેથી અહિં પદથી ૮-૨-૧૦=૨૦ વિહરમાન થાય છે. ॥ ૫ ॥

તચ્ચક્ર જ્ઞાનમંજર્યાં । તે ના ભૂદિશયંત્રકમ્ ।

સ્યાદ્ જ્ઞાપકં ચાસ્યસાનુ-સ્વારાકારાનુયોજનમ્ ॥ ૬ ॥

અર્થ:-તે ચક્ર જ્ઞાનમંજરી ગ્રંથમાં કહ્યું છે, તેથી તે ચક્રવટ્ટે પણ ૨૦ નો ચન્દ્ર થયો અને તે [૨૦ નો અંક] અનુસ્વાર સહિત અકારનો સંબંધ જણાવનારો છે ॥ ૬ ॥ તે આ રીતે—

દોતિત્રીત્યાદિ ગાથાયાં । અકારે પિદિકાંકતઃ ।

વિદોઃ સ્પષ્ટ તયૈવોક્તે । વિંશસંખ્યા પ્રવોધનમ્ ॥ ૭ ॥

અર્થ:-દો તિત્રિ [યે ત્રણ] પદવાળી ગાથામાં અકારમાં પણ ૨ નો ધ્રુવાંક કહ્યો છે, અને સ્પષ્ટજ કહેલું છે, જેથી અમ ૨૦ ની સંખ્યાને ૨-૦=૨૦ ॥ ૭ ॥

પુનરપ્યષ્ટેકારે । માત્રાકૈકસ્ય મેલને ।

જાતઃ સનવકોસાગ્રે । રેફેષ્ટૌનષ્ટ ચક્રત ॥ ૮ ॥

વ્યજનેત્વાત્તદૈકોન- ભાવેમધ્યગ સત્તક* ।

હકારેઽગ્રે કૃતઃ મિતા-પ્રશ્નેશ્વર ધૃતધ્રુવાત ॥ ૯ ॥

શેષગ્રાગ્વદિહાપિસ્યાત્ । તૃતીયાલિસ્થિતૌપુન* ।

• સમાત્રાકા વકારે દ્વૌ । જન્નેતેન ત્રિકોમિમ ॥ ૧૦ ॥

અર્થ:-ચઢી ઘીંજી રીતે પણ ત્રિચારીએ તો અકારમા ૮ નો ધ્રવાંક છે, તેમા “અ” કાર માત્રાવાઢો છે માટે માત્રાનો એક અક મેઢવતાં ૧ થયા તે નીચે સ્થાપવા, તે “અ” ની આગઢ પુન* ૧ રેફ છે, તે રેફનો ધ્રુવાક નષ્ટ ચક્રમા ૮ નો કણો છે, પરન્તુ રેફ પોતે વ્યજન હોવાથી એક ઘાટ કરતાં ૭ નો અક પ્રાપ્ત થયો તેને [વિંશતિ યત્રના] મધ્યગૃહમા સ્થાપવો તે રેફની પછી હ કાર આવ્યો તેનો ૪ ધ્રુવાક પ્રશ્નેશ્વર ગ્રથમા કર્યો છે માટે તે ચારને ૭ ની પછી [પશ્ચાત્] સ્થાપવ* શેષ ગૃહો ધાકી રહ્યા તેને વીસનો મેઢ મલે એવા અકોથી પૂરવા એમ પૂર્વે કણું છે તેમ અહિ પણ જાણવુ, ચઢી ઘીંજી પક્તિમા રહેલા માત્રા સહિત અકવાઢો યે અકાર છે માટે તેને પછીનો-નીચેનો અક [૧ અધિ+કરવાથી] ૩ નો પ્રાપ્ત થાય છે ॥ ૮-૯-૧૦ ॥

૧ અર્ધિ અર્ધમ્ પદથી વિંશતિ યત્ર કરવાનો છે, ત્યા અર્ધમ્ પદમા અ* ૬ અ એ અર્ધિ પક્તિ

૧	૨	૩
૧૦	૨	અ ૮
૬૪	૮	અ ૯
૮૬૫	અ ૧૧	અ ૩

અકસ્થાપન ગતિનો ક્રમ પ્રથમ ___ ૧ એ આકારે ઘડે ને પુન* એ આકાર થયો એ ચત્રે ક્રમ જમણી વાજુથી પ્રારંભાઈને હારી વાજૂ પૂર્ણ થાય છે, એમા ઘીંજી પક્તિનો ગ્રણ ગૃહ જૂદા જૂદા અકારવાઢાં છે, અને શેષ ગૃહમાં ૨ કાર વિગેરે દર્શાવ્યા છે, તે પ્રમાણે શ્લોકાર્થને અનુસારે ૨૦ નો મેઢ વિચારવો.

૨ અર્થાત્ પહેલો ઉપરનો અ માત્રા સહિત હોવા છતા માત્રાનો અક ગણ્યો નથી અને નીચેના અ પણ માત્રા સહિત છે તેનો માત્રાનો અક ગણાયેઢો છે, જેથી ૧ માત્રા અને મઢીને ૩ નો અક સર્વથી નીચે આવ્યો.

अंइत्यस्यर होऽत्यागा देकादशततो ग्रिमा ।

रेफद्वौहे कृत ४ मिता-स्तद्वोगे पट् निवेशिताः ॥ ११ ॥

रेफस्य व्यजनत्वे नै-कोनत्वे पंचवा स्थिताः ।

अहं पदाद्विशयंत्रं । मेघादि विजयोदितं ॥ १२ ॥

तथा अं [अहं मानो अ] २=७ तथा ह=४ ने नहि छोडीनो रत्ता ठे
माटे ते [७+४=,] ११ नो अक अग्रे [अटले ३ नी] पश्चात् स्थापवो
तथा रेफनो २ अने ह नो ४ घृचांक छे, ते बे मळीने ६ वाय माटे ६ नं.
अंरु अगिआरनी पश्चात् स्थापवो बळी रेफ अ व्यजन छे, माटे अक
न्यून करवाथी ५ नो अक आवे छे, माटे ते पण ६ नी साथे स्थापवो अ
प्रमाणे श्रीमेघविजयजी उपाध्याये कहेलो २० नो यत्र अहं पदथी सिद्ध
कयों. ॥ इति अहं पदेन विशति यत्रम् ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ इत्यहं पदेन विशयंत्र व्यवस्था ॥

९	२४	३
६	१२	१८
२१	धारक नाम	१५
३६		

एकादयःस्यु नव यावदंकाः ।

यंत्रे यतः पच दश प्रासिद्धे ॥

द्वाद्या दशांता धृति यंत्रकेऽका ।

व्यक्तोऽधिके स्माद्गणितेर्ध भेदः ॥१३॥

॥ अथ विंशतियत्रे ३ तः ११ अकहेतुः ॥

अर्थः-जे कारणथी १५ ना अरुथी प्रमिद्ध अवा यंत्रनां (पदरिया
यंत्रमां) १ थी प्रारंभीने ९ सुधीना अंक होय छे, अने धृति=१८ ना
यंत्रमां वेथी दश सुधीना होय छे ते पंदरियाथी अधिक-अज
होवाथी अ गणितनो अ छे ॥ १३ ॥

ક્રમાગતાકે ન વિલોપનંચે ।

ત્કથ તદેકા દશ ચાંકતઃસ્યુ ॥

દ્વયાધિક ત્વા જ્ઞપ્તસ્થલેપુ ।

અકેતદેકત્ર કૃતોર્થ ભેદ ॥ ૧૪ ॥

એ ૧૫- તથા ૧૮ યંત્રમા (આવેલા ૧-૧ અંકો) અનુક્રમે આવેલા હોવાથી ક્રમ પ્રાપ્ત થયેલા કોઈ પણ અંકનો લોપ થયો નથી, પરંતુ ૨૦ ના યંત્રમા ક્રમે આવતા અક્રોમાથી એક અંકના લોપ કરવો પડે છે, અને જો તે ક્રમે આવતા અક્રોમાથી એક અક્રોનો લોપ ન કરીએ તો આદિ અક્ર ૨ નો હોવાથી અથવા એ અક્ર હોવાથી (એટલે પંદરીયાનો પર્યન્ત અક્ર ૧ ન્યારે વિંશતિનો પર્યન્તક્ર ૧૧ (એટલે ૨ થી ૧૧ સુધીના ૧૦ અક્ર) હોવાથી તે ૧૦ અંકો નવ ગૃહોમા કેરી રીતે સ્થપાય ? તે કારણથી એક અંકમા અર્થ ભેદ કરવો પડે છે, [અર્થાન્ નય સ્વાનામા દશ અંકો ન ગોઠગાઈ શકવાના કારણથી એક અક્રનો એક લોપ કરવો પડે છે] ॥૧૬॥

યંત્રેતદેકાધિક વિશવિદ્ધે ।

एकादशात्ता त्रिमुखाहितेंकाः ।

एकोनतायामपि विंशयत्रे ।

विनार्थभेदं गतिरस्तिनान्या ॥ ૧૫ ॥

અર્થ -અને તે કારણથીજ એક અધિક વીસ [૨૧] ના યંત્રમાં, વ્રણથી પ્રારંભીને અગિઆર સુધીના નવ અક્ર છે, જેથી તેમા અક્ર લોપ કરવો પડ્યો નથી, અને વીસનો યંત્ર એકવીસની અપેક્ષાએ એક ન્યૂન હોવા છતાં પણ અકલોપ થાય છે, માટે વિંશતિ યંત્રમા અર્થ ભેદ વિના [અક્ર લોપ વિના] વીંતી કોઈ ગતિ નથી ॥ ૧૫ ॥

जघन्यभावेनजिनादशस्यु । जिनद्वयवर्णभिदाऽष्टतेपि ॥

जलेशाऽपुनरत्रसिद्वा २४ गत्वात उच्चैर्नग ७२ज्जुदेशम् ॥ ૧૬ ॥

અર્થ:- (હવે વિંશતિ યંત્રમાં દશ આદિ અંકો તથા તેનો ક્રમ સ્થાપવામાં ૨૪ તીર્થંકરની ગણતરી દર્શાવાય છે તે આ પ્રમાણે—) જઘન્યથી ૧૦ તીર્થંકરોનો સમકાલે જન્મ થાય છે, માટે પ્રથમ દશની સ્થાપના, ત્યાર બાદ એ આઠ તીર્થંકરો [=સોલ તીર્થંકરો] વર્ણ ભેદથી છે [સુવર્ણ વર્ણના છે] માટે ૨ તથા ૮ નો અંક સ્થાપવો. ત્યાર બાદ જલેશાઃ = ૪ તીર્થંકર ગણતાં સિદ્ધ=તે ચોવીસે તીર્થંકરો ઉદ્ધર્લોકમાં નગ ૭= રજ્જુ ઉંચે જઈને સિદ્ધ થયા માટે ૭ નો અંક સ્થાપવો. ॥ ૧૬ ॥

ધ્યેયા ઇતોઽમી નવભેદ મુક્ત્યા ।

મૂર્ધ્નિત્રિલોક્યાઃ શિવ ૧૧ શર્મભાજઃ ॥

પદ ૬ પંચવા ૫ કેવલ વોધ દૃષ્ટ્યા ।

દ્રવ્યાણિ નિત્યં પરિભાષયંતઃ ॥ ૧૭ ॥

અર્થ:-ત્યારબાદ એ ચોવીસે સિદ્ધનું સ્વરૂપ મોક્ષના નવ ભેદ વડે (સત્પ-
વાદિ નવ અનુયોગદ્વારવડે) ધ્યેય-ભાવવા યોગ્ય છે, માટે ૯ નો અંક
સ્થાપવો, તથા ઘ્રણ લોકને મસ્તકે શિવશર્મ=શિવસુત્રને ભજનારા થયા,
માટે (શિવ=) ૧૧ નો અંક સ્થાપવો, (પરંતુ મોક્ષે જવા પહેલાં)
તે તીર્થંકરો કેવલ જ્ઞાન અને કેવલ દર્શન વડે નિત્ય છ અથવા પાંચ
દ્રવ્યની પરિભાવનાવાળા (ધ્યાન વા ઉપદેશવાળા) હતા તેથી [અગ્નિ-
આરના અંક પહેલો] ૬ અને ૫ નો અંક સ્થાપવો (જેથી પ્રથમ ૬ નો
મુખ્ય અંક સ્થાપીને ગૌણપણે લુપ્ત કરેલો ૫ નો અંક પણ સ્થાપવો. ત્યાર
બાદ ૧૧ નો અંક સ્થાપવો ॥ ૧૭ ॥

અપ્રદેશતયાઽસ્કંધ-ભાવાદ્દ્રવ્યાવિવક્ષ્યા ॥

કાલઃ સ્યાદ્દ્રવ્યપર્યાયો । દ્રવ્યપંચકમેવતત્ ॥ ૧૮ ॥

અર્થ:-[છ તથા પાંચ દ્રવ્યનું કારણ આ પ્રમાણે—] — કાલ દ્રવ્ય
પ્રદેશ રહિત હોવાથી સ્કંધ રહિત છે (અર્થાત્ કાલ દ્રવ્યનો સ્કંધ
નથી તેમ પ્રદેશ પણ નથી) ન દ્રવ્યની વિવક્ષા ન કરવાથી,
દ્રવ્ય પર્યાય રહિત [દ્રવ્ય રહિત] છે. જેથી દ્રવ્ય

ગણાય છે [ત્યારવાદ ૩ ના અંકની સ્થાપનાનું કારણ સ્પષ્ટ કર્યું નથી તે
યથા સંભવ સ્વતઃ વિચાર્યું]. ॥ ૧૮ ॥

ચત્વારો ૪ દશ ૧૦ ચ દ્વો ૨ તા-ચષ્ટે ૮ તિ સ્ફુટિકાચલે ॥

તીથે જિના સ્થિતા ત્રિથે-સ્તદંકે વિંશતિયત્રકમ્ ॥ ૧૯ ॥

અર્થ:-અથવા યોજી રીતે વિચારતા (સ્ફુટિકાચલે તીર્થે =) અષ્ટાંપદ તીર્થ
ઉપર ૪-૧૦-૨-૮ તીર્થરૂંઠોની પ્રતિમાઓ રહેલી છે, માટે તે ચોવીસ
પ્રતિમાઓના બક સહિત જા વિંશતિયત્રક થાય છે ॥ ૧૯ ॥

પ્રાચ્યાં જૈનં દ્વય તત્ર । દક્ષિણસ્યોં ચતુષ્ઠયમ્ ॥

ઉદગોસન્ને હંશાન-દેશે દશ જિના સ્થિતા ॥ ૨૦ ॥

અર્થ:-ત્યાં અષ્ટાંપદ પર્વત ઉપર પૂર્વદિશામા ૨ તીર્થંકર, દક્ષિણમાં ૪^{*}
અને ઉત્તર દિશા પાસે હંશાન દિશામા ૧૦ જિનેશ્વરો રહ્યા છે ॥ ૨૦ ॥

પ્રતિચ્યામષ્ટ ચાગ્રેય્યા-મિહતેપિ પ્રસંગતઃ ॥

પૂર્વ દેશ જનુર્મુલ્યો-ર્થદિવાઽભ્યુદયશ્રિયાઃ ॥ ૨૧ ॥

અર્થ:-તથા પશ્ચિમમા ૮ જિનેશ્વરો કહ્યા છે, તે અહિં પ્રસંગને અનુસરે
અગ્નિકોણમા ગણવા કારણકે “ પૂર્વદેશમા જન્મ અને મોક્ષ યથા વહે ”
એ અર્થથીજ અભ્યુદિત લક્ષ્મીવાળા [એ ૮ જિનેશ્વરોને પૂર્વ તરફના
અગ્નિકોણમા ગણ્યા છે] ॥ ૨૧ ॥

પદ ૬ સંસા ૭ દિગતો વાંષ્ટ ૮ ।

ત્રિ ૩ વાર્ધ્યા ૪ દિગતૌતત ॥

અષ્ટપ્રાચીપ્રતીચ્યોસ્તે-

પ્યંતરાલે પ્રતિષ્ઠિતા ॥ ૨૨ ॥

૪ નો બક ઉત્તરમા આવેલે,

અર્થ:-તથા છઠી સાતમી આદિ ગતિમાંથી ૮ જો અંક છે, તથા ત્રીજી ચોથી વિગેરે ગતિમાં પણ આઠનો અંક છે તેથી એ આઠનો અક વા જિનેશ્વરો દક્ષિણ અને પશ્ચિમ દિશિને વચ્ચે પણ રહેલા ગણવા ॥ ૨૨ ॥

ઉત્તમા ક્ષત્રિય ગતિઃ । પદ્ સપ્તાધ્યા તત સ્મૃતા ॥

પદ્માકૃતૌ વિંગયત્રે । તથૈવાષ્ટ નિવેશિતાઃ ॥ ૨૩ ॥

અર્થ:-ક્ષત્રિય ગતિ ઉત્તમ છે, તેથી છ અથવા સાતથી પ્રારંભીને (પૂર્વમાં ૬ અથવા ૭ નો અંક સ્થાપીને) વિશતિ યંત્ર હોય છે, અને તે કારણથીજ પદ્માકૃતિવાળા વિશતિ યંત્રમાં પણ ૮ નો અક તેવી રીતેજ [એટલે ૬-૭ ની વચ્ચેજ] રહેલો છે-સ્થાપેલો, છે. ॥ ૨૩ ॥

યદ્યપ્યંક પરાવૃત્તિઃ । ગતિભેદેન દૃશ્યતે ॥

નાસ્તિદિગ્ નિશ્ચયઃપ્રોક્ત । સ્તથાપ્યેષા વ્યવસ્થિતિઃ ॥ ૨૪ ॥

અર્થ:-જો કે ગતિભેદોથી અરુપરાવૃત્તિ દેખાય છે તેથી [એટલે ભિન્નભિન્ન ગતિ વંદે સ્થપાના વિંશતિ યંત્રોમાં અનુક અંક અમુક ગૃહમાંજ રહી શકે એવો] દિશિનો નિશ્ચય કહ્યો નથી, તો પણ વિશેષતઃ આ આગળ કહેવાથી વ્યવસ્થા નિશ્ચિત કહે છે ॥ ૨૪ ॥

પક્ષા ૨ હિ ૧ સિંધુ ૪ શૈલા ૭ દિ-રુત્તમા બ્રાહ્મણેગતિઃ ॥

અનુરોધાદિયંતસ્યા । પ્રતિષ્ઠાકેપુનિશ્ચિતા ॥ ૨૫ ॥

અર્થ:-પક્ષ=૨ અહિ=૧ સિંધુ=૪ શૈલ=૭ इत्यादि क्रमवाळी ब्राह्मणगतिज उत्तम છે, માટે તે અનુરોધથી [તે બ્રાહ્મણગતિને અનુસરીને] અંકોને વિષે એજ પ્રતિષ્ઠા-સ્થાપનક્રમ (પૂર્વમાં ૨ દક્ષિણમાં ૧ ઉત્તરમાં ૪ મધ્યમાં ૭ इत्यादि घणीवार वर्णवायेलो-क्रम] નિશ્ચિત થયો છે, ॥ ૨૫ ॥ इति विजययत्रे विशति यत्रांकप्रतिष्ठा ॥ इति अक हेतुः ॥

૧ પ્રથમ વીસ પ્રકારની ગતિઓ છે તેમાંની ગતિ અથવા (દશાનમાં ૬ વા ૭, ૧૦, ૧૧, ૧૨, ૧૩, ૧૪, ૧૫, ૧૬, ૧૭, ૧૮, ૧૯, ૨૦) ગતિ. इत्यादि.

इति विजययंत्रे विंशति यंत्रांक प्रतिष्ठा

૧૦	૨	૮
૧	૪	૫
૪	૭	૧
૭	૧૦	૩
૫	૧૧	૬
૬	૩	૯

૧	૪	૧૦
૫	૭	૨
૧૧	૯	૬
૩	૧	૮

૧	૧૧	૩
૪	૭	૧
૧૦	૨	૮

૩ જ ૨૦

૬ મ ૨૦

ईशानैशदिगी १० श्वर स्थितिरपि स्वागेपिपंचानन-
द्वैगुण्याद्वय द्वयमर्ध तोद्वितनया रोधे न हंसद्वयात् ॥
अष्टौसिद्धय एव मूर्त्यङ्गवांभोराशिनिर्मथन ।

सप्रावा नवनेत्र पद् भुजधरस्यास्मात् ज्वरस्योद्भव. ॥ १ ॥

અર્થ—ઈશાન દિશામા ૧૦ નો અંક તે ઈશ્વરની-મહાદેવની શરીરસંબંધિ
વશસ્થિતીને સૂચવ નારો છે, કારણ કે મહાદેવનું પંચાનન નામ હોવાથી
પંચ મુલ છે, અને અર્ધાંગમા પાર્વતી હોવાથી તે શરીર મહાદેવના થયા
તેથી પાંચને યમનાકરતાં ૧૦ સ્થિતિ થઈ તથા અર્ધાંગે પાર્વતી હોવાથી
મહાદેવ દ્વિરૂપ થવાથી દશ પછી ૨ નો અક આવે છે તથા આઠ સિદ્ધિ
એજ જેની આઠ મૂર્તિ જેવી છે, તેથી ૮ નો અક આવે છે, તથા અમોરાશિ
=સમુદ્રનું મથન કર્યું તેથી સમુદ્ર સાથની સરયાએ ગણાતા હોવાથી ૭ નો
અક આવે છે, તથા એનાથી નવનેત્ર અને છ મુજા ધાઢા જ્વર (
ની ઉત્પત્તિ હોવાથી (ત્રિમૂર્તિ હોવાથી) નવ નેત્ર અને છ મુજાને
અપેક્ષાએ ૧ તથા ૬ નો અક આવે છે, ॥ ૧ ॥

सरयेकादशहक्रययी विजयकृद्दानंजयस्यार्जुनेऽ-
ल्लैश्वर्यार्थिषु विंशयत्र करणे ध्येयानि वस्तून्यत ॥
यात्रदूर गता रमापिपरमार्धांगीभवती स्थिरा ।
गेहेतद्रहुधा भवेच्चरमुधाधीशोपिवश्यः स्वयं ॥ २ ॥

અર્થ:-મહાદેવ અગિઆર હોવાથી ૧૧ નો અંક, વિજયકારી એવાં ત્રણ ત્રણવાળા હોવાથી ૩ નો અંક આવે છે. ઓ પ્રમાણે અર્જુનને પણ એશ્વર્યાદિકમા જય આપનાર આ યત્ર છે, માટે વિશતિયત્ર કરણમાં એ એ વસ્તુઓ ધ્યેય-ધ્યાન કરવા યોગ્ય છે, તથા ગમે તેટલી દૂર ગયેલી ઉકૂટ લક્ષ્મી સ્ત્રી તુલ્ય અર્ધાંગના થાય છે, અને ઘરમાં સ્થિર થઈ રહે છે. વઢી એ યંત્રથી ચહુધા (વિશેષે કરીને) વસુધાધીશ-રાજા પણ પોતાને બચાવે છે ॥ ૨ ॥ इति विंशति यंत्रे महादेवावतरणम् ॥

वीरवतारो दशम्यलोकात् । व्रतं दशम्यां वरकेवलासिः ।

द्वैमातुरे धर्मयुग तथाष्ट-वर्षे महावीर पद प्रातिष्ठा ॥ ૩ ॥

અર્થ:-શ્રી વીરપ્રભુનું અવતરણ [જ્યવન । દશમા દેવલોકથી થયું છે, વઢી દશમીને દિવસે વ્રતપ્રાપ્તિ તથા કેવલ જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થઈ છે, તે ધ્યેયથી ૧૦ નો અંક વિચારવો શ્રી વીરપ્રભુની [દેવાનંદા અને ત્રિશલા એ] થે માતા છે, અને [સાધુ ધર્મ તથા આવકધર્મ એ] થે ધર્મ ઉપ-દેશ્ય છે તે ધ્યેયથી ૨ નો અંક વિચારવો આઠ ચર્પની થયે પપે [પાલ-ક્રીડા પ્રસંગે વઢળી પરીક્ષા કરનારા દેવે] “ મહાવીર ” એકું નામ સ્થાપ્યુ તે ધ્યેયથી ૮ નો અંક વિચારવો ॥ ૩ ॥

चतुर्मुखांगत्वमृषिप्रमाण-करांगता साधुगणाः नवापि ॥

पाणमासिकी पंचादिनोनतति-व्रते शरापद् त्रितय चरित्रे ॥ ૪ ॥

અર્થ:-દેશના સમયે સમવસરણમાં ચાર મુખ થાય છે, [ઋષિપ્રમાણ =] ૭ હાથનુ શરીર પ્રમાણ છે, સાડુના નવગણ છે, પાંચ દિવસ ન્યૂન છ માસનો તપ કર્યો છે, પાંચ અથવા છ મહાવ્રતવાળા છે અને દર્શનજ્ઞાન ચરિત્રરૂપ ત્રણ રત્નવાળા છે, એ કારણથી યત્રમાં ૪-૭-૯-૬ વા ૫-૩ એ અંકો તે તે સ્વરૂપે ધ્યેય છે. ॥ ૪ ॥

पष्टे भवे पोष्टिलता पि

स्तथैकादशतद्गणेश्वराः ।

विश

યંત્રો દિસાવન

અર્થ.-પાંચમે અથવા છઠ્ઠે ભગે પોદિલના અંટલે પોદિલમુનિ રાખા, જેથી એ રીતે પાંચ ૫-૬ નો અંક વિચારવો તથા શ્રીવીરપ્રભુના અગિયાર ગણધર હતા, અને પૂર્વભવમા વીસ સાગરોપમનુ આયુષ્યહતુ તેથી એ રીતે ૨૧ ના અંક સંજ્ઞિત આ ૨૦ નો યત્ર વિચારવો, એ રીતે ઉપર કહેલા ભાવોનો નિશ્ચય આ વિંશતિ યંત્રથી વિચારવો ॥ ૬ ॥ इति विंशतिपत्रे श्रीमहावीरावतरणम् ॥

દશાસુરાધ્યાયસદોદ્ધિધારણે-

દ્યોત્યતરાઃ જ્યોતિષિકાશ્ચતુર્ધા ॥

તે નારકા સસ નરાત્ર તિર્યગ્-

જાત્યાશ્ચ પચેન્દ્રિય દેહમાજ ॥ ૬ ॥

અર્થ:-૧૦ ના અકથી અસુરકુમારાદિ દશા ભગવત્પતિદેવો, ૨ ના અકથી તે ભગવત્પતિ [ઉત્તર નિકાય અને દક્ષિણ નિકાયના એમ] બે પ્રકારના ૮ ના અકથી આઠ પ્રકારના વ્યન્તરદેવો ૪ ના અકથી ચાર પ્રકારના જ્યોતિષી, ૭ ના અકથી સાત પ્રકારના નારક, ૯ ના અકથી નવ પ્રકારના તિર્યચ [ઋણ વેદ ઘાઠા જલચરાદિ ઘ્રણ ગણતા નવ તિર્યચ], ૫ ના અકથી તે તિર્યચો વિગેરે પચેન્દ્રિયજાતિ, ના જીવો છે એમ વિંચારવું ॥૬॥

સ્યુ સ્થાનરા પંચવ્રકા.પૃથક્ત્વાત્ । પ્રત્યેક શુદ્ધેષિકલત્રયંચ ॥

નરાસ્તયૈકાદશથેતિરિંશ-યત્ર પ્રસિદ્ધિ સમયેપિસિંદ્ધા ॥' ૭ ॥

અર્થ-અથવા પ્રત્યેક વનસ્પતીને જૂદી ગણવાથી સ્થાવરો પાંચ [સાધારણ વનસ્પતિ સહિત] છે, તથા ૨ ના અકથી ઋણ પ્રકારના ચિકલેન્દ્રિય, ૧૧ ના અકથી અગિયાર પ્રકારના મનુષ્ય [અહિં આગળ કહેવાશે તે પ્રમાણે] વિચારવા એ પ્રમાણે આ વિંશતિ યંત્રમા જે અંક પ્રસિદ્ધ છે, તે અંકનો ભાવ સમયમા-સિદ્ધાન્તમા સિદ્ધ-પ્રસિદ્ધ છે ॥ ૭ ॥

જલચર ૧ સ્થલચર ૨ સ્થેચરા ૩ સ્થિવેદા ૯ નરા સસે ક્ષેત્રજાઃ

૪ ઇવ ૧૧ જ્યોતિષ્કાશ્ચનક્ષત્રેતારાણામભેદાત્ ॥૮॥

અર્થ:-ઉપરના શ્લોકમાં (૬ ટ્રામાં) તિર્યંચના નવભેદ કહ્યા તે જલચર
સલચર અને ચેચર એ ત્રણે ત્રણ ત્રણ વેદવાળા હોવાથી જાણવા. અને
મનુષ્યના અગિઆર ભેદ તે ભરતાદિ ૭ ક્ષેત્રના અને ૪ અંતરંગના
જાણવા, તથા જ્યોતિષીઓ ચાર કહ્યા તે નક્ષત્ર અને તારાના એ ભેદ.
[એ ઘેને એક ગણીને કહ્યા છે] ॥ ૮ ॥

इतिकतिपययुक्ति व्यक्तिभिः विंशयंत्रं ।

दृढतरमपिभावात् सूत्रितं सद्गुणैः ॥

हठमतिशठांचित्तै नૈતિતત્ત્વા-કથંચિત્

સહૃદયસુહૃદાંતુ—સ્તાદતઃ શાશ્વતશ્રીઃ ॥ ૯ ॥

અર્થ:-એ પ્રમાણે આ વિંશતિ ચંત્રને સદ્ગુણના સમુદાયને કેટલીક
યુક્તિઓવડે આવરી અતિદ્રઢપણે સૂત્રિત કર્યો [કરાવ્યો] હૃદ-
કદામ્રહની બુદ્ધિવાળા એવા પઠ પુરુષના ચિત્તમાં તત્ત્વો [ગુણો]
થેતુ નથી [અર્થાત્ શઠના ચિત્તમાં કદે તત્ત્વ પ્રાપ્ત થતુ નથી]. પરંતુ
સહૃદય=વિચારશીલ એવા બુદ્ધિમાનોના હૃદયમાં તો તત્ત્વ પ્રાપ્ત થાય છે.
જેથી શાશ્વતલક્ષ્મી સિદ્ધી થાય છે. ॥ ૯ ॥

॥ પંચાવંતી સ્તોત્રાન્તર્ગત વિંશતિયંત્ર ॥

મૃશૃશ્વૃક્ષણ૬ચદ્ર૧ચદ્ર૧પૃથિવી૧યુગ્મે૧૨સરયાક્રમાત્ ।
 ચદ્રા૧મોનિધિ૪વાણ૫પણ્દનવ૧વસૂન્ ૮દિક્ ૧૦૫ચરાશ્યાદિપુ ॥
 યેશ્વર્યાત્૧રિપુમારી વિશ્વમયંદત્ ક્ષોભાતરાયાત્ વિપાત્ ।
 લક્ષ્મી ૧ રક્ષણ ૨ ભારતી ૩ ગુરુમુખાત્ મત્રાન્ હિમાન્ દેવતે ॥ ૧ ॥

इति पद्मावती स्तोत्रे

અર્થ:-મૃ=૧, વિશ્વ=૩, ક્ષણ=૬, ચન્દ્ર=૧, ચંદ્ર=૧, પૃથ્વી ૧, યુગ્મે૧૨, સરયાના અનુક્રમથી ચદ્ર=૧, અમ્મોનિધિ=૪, વાણ=૫, પદ=૬, નવ=૧, વસુ=૮, અને દિગ્=૧૦ અને તેથી જો ઉર્ધ્વ આકાશમા [એટલે ૧૦ ની ઉપર રાશિ=૧૨ વિગેરે અંકો સ્થાપવામા જે ચંદ્ર થને છે] તે ઐશ્વર્યવાદા યજ્ઞ લક્ષ્મી પ્રાપ્ત થાય છે, તથા શાશ્વ અને મરતી વિગેરે તથા સર્વ મનોર્થી રક્ષણ થાય છે, તથા હૃદયસ્થોમથી અન્તરાયથી અને વિપથી પણ રક્ષણ થાય છે તથા ગુરુમુખથી [વૃહસ્પતિના મુખથી] વાણી થાય છે, એ પ્રમાણ લક્ષ્મી રક્ષણ ભારતી પ્રાપ્ત થાય છે, તેથી જે પદ્માવતી દેવી ! માતા ! જે એ મંદ્રોને-રહસ્યોને ગુરુમુખથી નિશ્ચય કરીને ધ્યાન કરે ॥ ૧ ॥

તૃત્રેદ્રી ૧ રાક્ષસો ૨ દીપ્તી ૩-ત્રાયુષમધ્યા ૫મિદક્ષિણા ૭ ॥
 પેશાની ૮ પશ્ચિમે તાસુ ૯ । ક્રમાદય નિવેશનમ્ ॥ ૨ ॥

અર્થ:-ત્રા અનુક્રમે પૂર્વ દિશિમા-રાક્ષસી (નૈઋત્ય) દિશિમા, ઉત્તર દિશિમા વાયવ્ય-મધ્ય-અગ્નિકોણ-દક્ષિણ-ઈશાન-અને પશ્ચિમ એ નવ સ્થાનોમા [કોઠાઓમા] અનુક્રમે અકસ્થાપના કરવી ॥ ૨ ॥

રાશોરિષ્ટ્યાંશકોયસ્તૃતીયો-
 ટિમ્મિ ૪ હૈન સદ્વિતીયે નિવેશ્ય ॥

રૂપા ૧ ધિક્યાદ્દિ ૧ વેદા ૪ દ્વિ ૧ વાણ ૫
 રામા ૩ ગ ૬ ક્ષમા ૧ સિદ્ધિ ૮ કોષ્ટેપુદધ્યાત્ ॥ ૩ ॥

૧ આ શ્લોકમા લખેલા અક્ષોની વિશેષ સ્પષ્ટતા આ શ્લોકની અર્થિ ચાલુ રીકાવા, આવા
 ૨ સમગ્રી શ્લોકો કે એ અક્ષોથી ૨૦ જેની રીતે થતે છે.

अर्थ:-इष्ट राशिनो जे त्रिजो भाग, तेमांथी चार बाद करतां जे अंक प्राप्त थाय तेने बीजा कोठामां स्थापवो, अने तेनाथी अकेक अधिक अंक ने अनुक्रमे ९ मा चोथा सातमा पांचमा त्रिजा छटा पहेला अने आठमा [९-४-७-५-३-६-१-८] अं नंबरवाळा आठ] कोठाओमां स्थापवो. ॥ ३ ॥

विंशतेर्न त्रयोभागा-स्तेनाष्टादशयंत्रवत् ॥

द्वितीयगेहे द्वितीयं । दत्त्वामार्गं समाश्रयेत् ॥ ४ ॥

अर्थ:-परन्तु अहिं बीशना यंत्रमां त्रण भाग पूर्ण थता नथी, ते कारणथी ब्रह्मरना यंत्रनी पेटे बीजा गृहमां २ ना अक स्थापीने त्यारबाद त्रागळनो मार्ग लेवो [अटले ३-४-५-६-७-८-इत्यादि अंकोनी स्थापना १-४-७-५-३ इत्यादि गृहोमा करवी.] ॥ ४ ॥

सर्वस्थानेषु चैकांकः । परमेश्वरवाचकः ॥

मंत्रपाठे प्रणववत् । धार्यं कार्यस्य सिद्धिदः ॥ ५ ॥

अर्थ:-पुनः मंत्र पाठमां जेम प्रणव (ॐ) नी स्थापना अवश्य थाय छे, जेम आ विंशतियंत्रना अंकोमां पण परमेश्वरनो वाचक अने सर्व कार्यनी सिद्धि करनारो अेवो १ नो अंक सर्व गृहोमां स्थापवो ॥ ५ ॥

१ अेप्रमाणे स्थापवाथी आ अंक स्थापना थई

१०	२	८
४	७	११
९	११	३

२ सर्व गृहोमा १ नो अंक स्थापवाथी

१०	१२	१८
१४	१७	११
१६	११	१३

आ स्थापना थाय, परंतु

१	१६	३
१२	१०	८
७	४	९

४-३-८ इत्यादि गतिअे यवनपद्धति प्रमाणें स्थापता

अे

प्रमाणे अंक स्थापना थई. जेमा २ :

१ नो अंक आवे तेना यत्रो हजी

ज्ञा आव्यो छे, परन्तु सर्व गृहोमा दर्शवाये.

યથાયવનયત્રસ્યાઽઘ્નિષ્ટત્રિંશતિધ્યાદિકાગતિઃ ॥

શ્રીમદ્વિજયયત્રોકાઽષ્ટમીશુદ્રેષુ સોત્તમા ॥ ૬ ॥

અર્થ:-જેમ યવનોના વિંશતિયંત્રમાં ૪-૩-૮ રૂપાદિ ગતિએ ગૃહોનો અનુક્રમ કહ્યો છે, તેમ વિજય યંત્રમાં કહેલી આઠમી ગતિ શુદ્રોમા [શુદ્રો માટે] ઉત્તમ છે ॥ ૬ ॥

સ્થાને દ્વયેઽત્ર યવનૈ-રેક દાન વિનિર્મિતમ્.

તેનદ્વિકે દ્વાદશાસિઃ । પદ્મે પોઢશ સભવઃ ॥ ૭ ॥

અર્થ:-યવન વિંશતિ યંત્રમાં યવનોએ જે સ્થાનોમાં [જે કોઠામાં] ૧ નો અક [અધિત] સ્થાપન કર્યો છે, તે કારણ ૩ ના કોઠામાં ૧૨ અને ૬ ના કોઠામાં ૧૬ નો અક સ્થપાય છે ॥ ૭ ॥

મધ્યે તત્ર દશ સ્થાન । યથા વ્રાતસ્તથા દશ ।

કમલાકૃતિ યત્રેપિ । તત્ક્રમાદગ્નિનાઃ શિવા ૧૧ ॥ ૮ ॥

અર્થ:-ત્યા મધ્ય કોઠામાં ૧૦ નું અકસ્થાન જે આ વિંશતિ યંત્રમાં છે, તેમ કમલાકૃતિ યંત્રમાં પણ મધ્ય કોઠામાં ૧૦ નો અક છે, ત્યારબાદ અનુક્રમે આગળ ચાલતા [શિવ=] ૧૧ નો અક સ્થપાય છે ॥ ૮ ॥

ક્રમાત પચકાત્પંચા-ધિકૃત્વેદશ ૧૦ મધ્યગા ।

તદેકા દશતઃ પચા-ધિકત્વેઽધસ્ત પોઢશ. ॥ ૯ ॥

૩ આઠમી ગતિએ કહેલો યવ આ પ્રમાણે,

૧	૬	૧૧
૨	૧૦	૮
૧૦	૪	૯

આ યંત્રોમાં ૨૦ ની

કેવી રીતે કરવી તે ચાલ ટીકાના માર્ગાર્પમાજ કહેવાશે

અર્થ:-ચારવાદ જેમ પાંચમાં કોઠામાં પ્રાપ્ત થયેલા કોઠા સંબંધિ ૫ ના અક્રમાં ૫ મેઝવતાં ૧૦ નો અંક મધ્યગત પાંચમાં કોઠામાં આવ્યો છે, તેમ ૧૧ મા ૫ - મેઝવતાં ૧૬ નો અંક ૧૧ ના અંકની નીચે છઠ્ઠા કોઠામાં આવે છે. ॥ ૯ ॥

અથ કાવ્યાર્થ:-મૂઃ ૧ વિશ્વાનિ ૩ ક્ષણાઃ ૬ ક્ષણૈઃ પદ્મભિસ્તક્તગામિકા
 इति वचनात् चंद्र १ पृथिवी २ पुनः पुनश्चंद्र कथनादेकरुः सर्वत्र देयः
 इत्यादि प्रायः एवं १३-१६-१२ इति स्थान त्रय सिद्धिः अनुलोम विलोमे
 नाक सूत्रणमुभयांकेभ्योपि योजना ज्ञापकात् चंद्रांभोनिधि इति
 पद्मावत्या व्याख्येयं समुद्र शब्दे न चत्वारः सप्तवा इति गणनात् ततः
 १७-१४ इति स्थान द्वय सिद्धिः चाणेति चतुर्दशाऽधः चाणाः ५ यद्वा षट्
 पचशा इति सावण्यात् एतद्विस्तर प्रागुक्त एव पांडव शब्देन पच प्रसिद्धाः
 वक्तव्यः पट् कर्णस्य पांडवत्वात् तथा पचमिः काम्पते कुंता तद्वधूः पंच-
 काम्यनीत्यत्र धर्म १ वायु २ इंद्राः ३ अश्विनीकुमार २ द्वयं एव ५ पष्ठ-
 पांडुरिति पंच कथने पटपि ग्राह्याः-एवं चाणाः ५ कामस्य प्रसिद्धाः
 पष्टोवसरः 'रत्नोनास्तिक्षणोनास्ति' इति वचनात् एव मिंद्रिय रसादि
 संख्यापामपि पंच पत्वं भाव्य तेन ॥

અર્થ:-ઉપર કહેલા મુ વિશ્વ ક્ષણ इत्यादि પદવાલા કાવ્યનો
 [પદ્માવતી કાવ્યનો] ભાવાર્થ આપ્રમાણે મૂળે ૧ વિશ્વ એટલે ૩, ક્ષણ એ શબ્દ
 છના અકને દર્શાવનારો હોવાથી ક્ષણ એટલે ૩, એ ત્રણે અંક સાથે ચંદ્ર
 શબ્દ ચારવાર કહેવાથી ચંદ્ર ણટલે ૧ નો અંક સર્વત્ર જોડતાં તથા પૃથ્વી
 એટલે ૧ નો અંક પણ જોડતા, (અર્થાત્ ૧, ૩, ૬ ની પદ્ધત્ ૧, ૧, ૧
 જોડતા ૧૧-૨૩-૧૬ થાય) એ પ્રમાણે ૧ નો અક સર્વત્ર (સર્વસ્થાને)
 સ્થાપવો, જેથી ૧૩-૧૬-૧૧ એ ત્રણ સ્થાન [અકસ્થાન] સિધ્ધ થાય છે,
 અહિં ક્રમપૂર્વક અથવા ક્રમ, રહિત પણ અંક સ્થાપના થાય છે, તેથી યજ્ઞ
 પ્રકારના અંકોવડે પણ યોજના જાણાવેલી છે

તથા ચંદ્રાંભોનિધિ इत्यादि પદોની વ્યાખ્યા આ પ્રમાણે-અંભોનિધિ
 એટલે સમુદ્ર શબ્દથી ૪ અથવા ૭ નો અંક ગણાય છે. તેથી ૭ અને ૪,
 અને ઉપર કહ્યાપ્રમાણે ૧ નો અક અહિં પણ જોડતાં ૧૭ અને ૧૪ એ પ્રમાણે
 બે અંકસ્થાન સિધ્ધ થાય છે. તથા યાણ એટલે ૫ નો અંક તે ચૌદની

નીચે સ્થાપવો, અથવા છ અને પાચ એવે અકને સદશપણુ છે, તે સવિસ્તર પ્રથમજ કહેવાઈ ગયું છે, જેમકે “ પાઢવ ” એ શબ્દ વહે પાચનો અક પ્રસિદ્ધ છે, અને વસ્તુતઃ કર્ણને પળ પાઢવ પણુ રોવાથી “ પાઢવ ” શબ્દ થી છનો અક પળ ગણાય તથા પાચ વહે જે કામ્યતે ઇચ્છાયતે પચકામી એટલે ક્રુતા માતા તેમની ઘઘૂ [પુત્રવઘૂ દ્રૌપદી], એમા ધર્મ-વાણ-હન્દ્ર-આશ્વિનીકુમાર યે, એપ્રમાણે પાંચ અને છઠ્ઠા પાઢુ એપ્રમાણે પાચ કહેવાથી છનુ પળ ગ્રહણ થાય છે એરીતે ધાળ શબ્દથી પળ કામદેવના ૫ ધાળ પ્રસિદ્ધ છે, અને છઠ્ઠો અકસર (એ પળ કામનુ છઠ્ઠુ ધાળ તુલ્ય છે], કશ્યૂ છે કે રહો નાસ્તિ=એકાન્ત નથી, ક્ષણો નાસ્તિ=અયસર નથી હતિવચનાત્ એપ્રમાણે હ્રદ્રિય અને રસ પાચ પાચ મહુવાવાઢા છે તો પળ ૬ ની ગળગ્રી કરાય છે, એમ જાણયુ જેથી ધાળ એ શબ્દથી ૫ અથવા ૬ નો પળ અક જાણવો, તે કારણથી

પ્રાચ્યાદગિદૂ ૧૨ નૈઋત્યા-ગુણેન્દૂ ૧૩ ઉત્તરાશ્રિતૌ ॥

કૃતેન્દૂ ૧૪ તદધોવાળેન્દૂ ૧૫ કલા ૧૬ વૈકટ્યદિત ॥ ૧૦ ॥

અર્થ.-પૂર્વદિશમા હર્ગિદૂ=૧૨, નૈઋત્યકોણમા ગુણેન્દૂ=૧૩, ઉત્તરાદિ શામા કૃતેન્દૂ=૧૪, તેની નીચે ધાળેન્દૂ=૧૫ અથવા એમા એક અધિક કરવાથી ચદ્રની કલા=૧૬ પળ ગણાય [તે વાયવ્ય કોણમા સ્થાપાય છે] ॥ ૧૦ ॥

પચાધિકત્વાદત્રૈવ । સ્થાપનીયા નવેન્દવઃ ૧૯ ॥

તતો દશાતો ઘૌરુદ્રા ૧૧-અઘ પચાધિકાનૃપા ૧૬ ॥ ૧૧ ॥

અર્થ.-અથવા ઉત્તરદિશિમા જે ૧૪ સ્થાપ્યા છે, તેમા પાચ અધિક કરવાથી ૧૯ થાય તે પળ ત્યાજ ૧૫ ના સ્થાને સ્થપાય છે ત્યારવાદ અતઃ=મધ્યમા ૧ તેની અગ્રે [એટલે અગ્નિકોણમા] ૧૧ નો છે અને તેની [૧૧ ની] નીચે પાચ ૧૬ નો અક સ્થાપવો ॥ ૧૧ ॥

	૧૨	૧૩	૧૪
૧૫	૧૦	૧૨	૧૧
૧૬	૧૪	૧૦	૧૬
૧૭	૧૫	૧૮	૧૩
૧૮	૧૬	૧૮	૧૩

પા પશ્ચિમ ઈ

ऐशान्यात्यष्टि १९ रष्टेदू १८ । वारुण्या मघवादिशि ॥

क्रमप्राप्तोष्टादशांक-स्तत्रभाव्या नवापिते ॥ १२ ॥

१-१०-९ इतियोजनायां नवक गणनात् यद्वा वाणेति सूत्रे चतुर्दशेभ्यो
वाणाधिकत्वे १९ गौ ९ ध्रुवेत्वन्यथा रुचिरित्युपदेशात् यद्वा वाणोनत्वे ९
यद्वा क्रम प्राप्त १५ मध्ये पङ्क्त्ये ९ अग्रे विवृत्यनवकथनात् दशशर
कला इति सौंदर्यलहरी तेन १० वाणा एकोना ९ इत्यपि यद्वा वाणाः ३
रामस्य १ अर्जुनस्य २ कामस्य ३ तत्र ६ मेलने ९ वाण तद्वतो रभेदोप
चारात् अत्र १-७-१ वाण पद इति ११ एव २०

जायतत्वेपि १-८-११ इति २० तथा १७-१-१-१ एवं
२० कोणगणने दशस्याने शून्यवात् एकोनत्वे ९-११
एव स्थानद्वयादपि २० योजना भावात् वाण ५ पद ६
वचनेन एकादशाक इति केचित् तत्रपूर्व एकादशांक

१	११	२
११	१०	१
१	२	९

भावेन पुनस्तदोपात् तेन वाण कथनात् पंच ५ त्रयोवा चतुर्दश स्थाने
अक पार्थक्ये १-४-१५ एव २० तथा १-७-१-४-१-६ एवं २० तथा
१७ पुनर्वाण ३ एव २० तथा १४-१-५ एवं २० ततो यथा योगं वाणेत्यादि
सूत्र विचरणीयं एव मन्यत्रापि १-७-१२ अथवा १७-१-२ तथा १-३-१६
अथवा १३-१-३ तथा १७ एकोन ४ तदा ३ एवं २० कोणे एकोन ९-१-११
द्वितीय कोणे एकोन ७ तदा ६-१-१३ एवं २० तथा ११ एकोन ६ तथा ५
अथः १-३ एवं २० अनयारित्यां कोष्टाक भेदे अभेदे वा ऊन करणे अधिक
करणेवा ज्ञापक वाणपाडिति सूत्र मंतव्यं ततः एकोन ८ तदा ७ अग्रे १३
एवं २० तथा एकोन २ तदा १-१० एकोन एकाधिक ८ तदा ९ इत्यादिना
सर्वत्र समाधिः एवं यद्वा यत्र भावना सर्व कार्य सिद्धि कर्त्वात् पोडश
कोष्ट चतुस्त्रिंशत् यंत्रयत् एवं १५-१८ इति स्थानद्वयं सिद्धिः तत एव वाण
रूप वसु दिक् दिक् खेच राश्यादिषु इति काचित्पाठः तेन नववस्तु
नित्यमपि व्याख्यातं ततो मध्ये दिक् दश देयाः ततोऽप्युच्चैः खे आकाशे
दशांकस्थानादुपरि राश्यादिषु द्वादश प्रभातिषु अकेषु घृतेषु यंत्रात्
अस्मात् ऐश्वर्यात् लक्ष्मी भवति रिपु प्रमुखा निष्टेभ्यो रक्षण भवति
रिपवो वैरिणः मारि युगपद्भोकस्यः विश्वानि मर्त्यानि

દૃત્ક્રોભ. ચિત્તગ્રમ* ઉપલક્ષણાત્ સર્વે રોગાત્તો દ્વદ્વઃ તસ્માત્ વિપાત્ સર્પદેઃ અગ્રાપ્યુપ લક્ષણાત્ સિંહ ગજાદેરિતિ તથા ગુરુમુખાત્ ઘૃતસ્પનિ મુખાત્ ભારતિ ષાળી ભવતિ દ્વદ્વાલ્લક્ષ્મી રક્ષણ ભારતી (યાળ ૧૦ પશ્ચર્ય રક્ષાયા ૧૬ વિધાયં ૧૯ સપ્તમ સ્થાને લેરયાઃ) પ્રાપ્નોતિ હે દેવતે માત. પદ્માવતિ રમાન મન્નન રહસ્થાનિ ગુરુમુખાદિત્યાદૃત્યા વ્યારપાનાત્રિશ્ચિત્ય ધ્યાપામિનિ અધ્યાત્મરૂપેતિ કાવ્યાર્થ. ચદ્વાપેચરા ગ્રહા* યથાનવસુસ્થાનેષુ સ્થાપિતા* ધ્યાનાદિપુ પૂર્વાદિ વિજ્ઞાસુ પ્તાનકાન તથાસસ્યાપ્ય ધ્યાપામિ

અર્થ.-જ્ઞાન કોણમા ત્વષ્ટિ=૧૭, ચારુણી દિશામાં [પશ્ચિમમાં] અષ્ટેન્દુ=૧૮, એ પ્રમાણે મધ્યમાં દિશીથી (પૂર્વ દિશાથી) દિશાઓના ક્રમ પ્રમાણે અઢારનો અક આવ્યો, તે વિંશતિ યત્રમા નવે ગૃહોમા અથ નવે અકસ્થાનો વિચારવા તે આ પ્રમાણે—

અર્થ-૧-૧૦-૯ એ * યોજનામાં ૯ ની ગણતરી કરવાથી, (૨૦ થાય છે) અથવા કાવ્યમા યાળ શબ્દ કહ્યો છે તે યાળ એટલે ૫ ના અકોનો ચૌદમાં અધિક કરવાથી ૧૯ થાય છે તેમા [એ ૧૯ મા] ગૌ એટલે ૯ નો અક ધ્રુવ હોવાથી યથા રુચિ પ્રમાણે ગણિતમા જોડ્યો, એમ કહેલું હોવાથી (૧-૧૦-૯ મા ૯ નો અક ગણાય છે,) અથવા ધીજી રીતે વિચારતા યાળ એટલે ૫ નો અંક ન્યૂન કરવાથી [એટલે ચૌદા માથી ૫ યાદ કરવાથી] પળ ૯ આવે, અથવા પાંચ અને છ સહશ હોવાથી ૧૫ માથી ૬ ન્યૂન કરીએ તો પળ ૯ આવે, અને તે નયનો અંક પૂર્વે વિચરીને કહેવાઈ ગયો છે, અથવા દશ સર કલા (એટલે ૧૦-૧-૩-૧૬ એમા સર=યાળ એટલે ૧ ને ૧૦ મા ધી યાદ કરતા પળ ૯ આવે, અથવા યાળ એટલે ૩ નો અંક

* વિંશતિયત્રમાં પૂર્વે દર્શાવ્યા પ્રમાણે ત્રીજા પાંચમા અને સાતમા કોઠામાના ૧૧-૧૦-૧૯ માંથી યથારુચિ અક્ષો લઈને ૨૦ ગણવાની પદ્ધતિ અર્હિ દર્શાવાય છે ત્યાં ૧૧ માનો ૧, ૧૦ માના ૧૦ અને ૧૯ માથી ૯ નો અક લઈ ૧-૧૦-૯ એ ત્રણે મેહુવીને ૨૦ ગણ્યા. વઢી અર્હિ સાતમા કોઠામા ૧૫ ના સ્થાને એટલે રીતે ૫ ના સ્થાનમા ૧૯ એટલે ૯ નો અક કવી રીતે ગણવો ? તેની જુદી રીત દર્શાવી. એ કોણપત્તિથી ૨૦ ગણ્યા છે.

पण गणाय, कारण के रामनुं अर्जुननु अने कामदेवनुं अे त्रण वाण प्रसिद्ध ठे, माटे अे ३ मां (१६ माना) ६ ने मेळवतां पण ९ थाय अथवा वाण अने वाणधारी अे वेमां अभेदोपचारथी ६ गणता ५ मा मेळवी ११ करी १-७-१-११=२० थाय

अर्थ:-हवे १७-१२-११ अे त्रण अंकनी पंक्तिमां १, [७+१ =] ८, ११ अे त्रण मळीने २० थायछे, अथवा १७-१-१-१ मळीने २० थायछे, अथवा खूणाथी खूणे गणतां १० मा शून्य होवाथी १ न्यून करवाथी ९ थाय, जेथी ११-९ अेटले २० थाय अे रीति ये स्थानथी [त्रीजा पांचमा कोठाना ११-१० थी पण २० नी गणत्री थई. वळी योजना भावथी सयुक्त भावथी सातमा कोठाना ५-६ नी सादशतावाळा थे अकोने मेळवी ११ करी मध्य कोठामां रहेला १० ने अेक न्यून पणाथी ९ गणीने ११-९ अेटले २० केदलाक आचार्यों गणे छे, ते योग्य नथी, कारणके प्रथम ११ ना अरु साथे ९ मेळवी अेरुवार २० गणाई गया छे, तेथी अहिं पुनरुक्त दोष [पुनर्गणना दोष] प्राप्त थाय छे, ते माटे अहिं वाण कहेवाथी ५ अथवा ३ गणीने १४ ना अरुने छुटो पाडता १-४-१५ अेटले २० थाय छे, तथा [१७-१४-१५ ने बदले १६ नी पंक्तिमांथी अक छुटा पाडी] १-७-१-४-१-६ अेटले २० गणाय छे तथा सत्तर अने सातमा कोष्टकमा वाणने ५ गण्या छे, तेने बदले ३ गणता १७-३ अेटले २० थाय छे. तथा [१४-१५ मा] १४-१-५ अेटले २० थाय छे, माटे आ काव्यमा वाण शब्दनो अर्थ ५-६-३ इत्यादिरीति यथा योग्य विचारवो, अने ते प्रमाणे अन्यस्थाने पण वाण शब्दना अे अर्थोधीज यथायोग्य २० नो अंक प्राप्त करवो तथा १-७-१२ अेटले पण २० थाय छे अथवा १७-१-२ थी पण २० थाय छे

तथा [११-१६-१३ नी पंक्तिमां अंकोने यथा रुचि छुटा पाडतां] १-३-१६ थी २० थाय छे, अथवा १३-१-६ थी २० थाय छे तथा [१७-१४-१५ नी पंक्तिमा] १७ मा १४ ना अरुने (१ न्यून ४ अेटले) ३ गणीने उमेरता २० थाय छे, अे रीति खूणामा रहेला १९ अेटले १ न्यून ९ अर्थात् ८ गणीने ८-१-११ २० थाय छे [अे १९-१०-११ नी १ अे गणित १७-१४-१५

પંક્તિમાથી ૨૦ ગણ્યા] તથા વીજે ચૂળે ૧૭-૧૦-૧૩ ની પંક્તિમાથી ૧૭ એટલે ૧ ન્યૂન ૭ અર્થાત્ ૬ ગણીને ૬-૧-૧૩ મેલવતા ૨૦ થાય છે એ પ્રમાણે [૧૧-૧૬-૧૩ ની પંક્તિમા] ૧૧- [૧ ન્યૂન ૬ અર્થાત્] ૫-૧-૩ થી પણ ૨૦ થાય છે.

અર્થ-એ રીતે કોઠામાં રહેલા અકોને છૂટા પાડ્યા વિના અથવા છૂટા પાડીને તથા એકાદિ અંક ન્યૂન કરીને અથવા અધિક કરીને પણ એ યત્ર ૨૦ સર્યા નો જળાવનાર છે, તથા યાળ એટલે ૬ નો અક એણે પણ સૂઝ જાણ્યું અથવા સ્વારણાદ [૧૯-૧૩ ની પંક્તિમા એક ન્યૂન આઠ કરવાથી અઢાર એટલે સાત ગણીને તે ૭ ની આગલનો ૧૩ અક ઉમેરતાં ૭-૧૩ થી ૨૦ થાય છે તથા [૧૨-૧૦-૧૮ ની પંક્તિમા] ૧ ન્યૂન ૨ એટલે ૧ ગણી તેમજ અઢારમા ૧ અધિક ૮ એટલે ૯ ગણીને ૧-૧૦-૯ સ્થાપવાથી પણ ૨૦ થાય. ઇત્યાદિરીતે સર્વ સ્થાને ૨૦ ની ગણતરી સમ્યક્રીતે વિચારથી અને એ રીતે ઘણી ઘણી રીતે કરેલી યત્રના ગણિતની ભાવના સર્વ કાર્યની સિદ્ધિ કરનારી હોવાથી સોલ કોઠામાં કરેલા ઘોઝીસના યત્રની પેઠે વિંશતિયંત્રની ભાવના પણ જાણથી. એ પ્રમાણે આ વિંશતિયંત્રમા ૫ ના સ્થાને ૧૫ અને ૧૯ ની ભાવના અક સ્થાનની સિદ્ધિ સાતમા કોઠામા ગણેલી છે

અર્થ-તે કારણથીજ યાળ રૂપ વસ્તુ દિક દિક જ્વે જ રાહ્યાદિયુ એ ઘો પણ પાઠ કોઈ કોઈ પ્રથમા છે તેથી નવ વસ્તુઓ એમ પણ [નવ ગૃહોમાં નવ અકસ્થાનરૂપ ૯ એમ પણ] કહ્યું છે, માટે તે નવ કોઠાઓમા મન્ય કોઠાના વિષે દિક એટલે ૧૦ નો અક સ્થાપવો, તે અકથી પણ ઉજ્જે જ્વે=આકાશમા અર્થાત્ ૧૦ ની અકની ઉપર રાહ્યાદિયુ એટલે ૧૨ વિગેરે અકો સ્થાપ્યે છતે જે યત્રરૂપ તે-વર્ષથી લક્ષ્મી પ્રાપ્ત થાય છે, અને શત્રુ વિગેરે અનિષ્ટ પદાર્થોથી રક્ષણ થાય છે, અર્હિં રિપુ એટલે શત્રુઓ, મારિ એટલે સમકાલે ઘણા લોકનુ મૃત્યુ, તથા વિશ્વ=સર્વે જાણના ભય એટલે મય અને દુલ્લોભ એટલે ચિત્તનો ભ્રમ, તથા રોગ, એ સર્વનો દ્વન્દ્વમમાસ કરતા

પ્રકારના
સ્વારણાદ

૧ પ્રકારના વિષથી એટલે સર્પ

૦ મિંશ જ્વિ વિગેરેથી (૧૫

तथा गुरुमुखात् अटले बृहस्पतिना मुखयी भारती अटले वाणी थाय छे
 अंत्रणेनो द्वन्द्वसमास करता लक्ष्मीरक्षणभारती अत्रुं वाक्य थाय छे
 [अहि सातमा गृहमां वाण अटले अश्वर्यार्थ १५, रक्षार्थ १६, अने
 विद्यार्थ १९ नो अंक स्थापवों,] ते लक्ष्मीरक्षण अने वाणी प्राप्त थाय छे
 तथा हे देवते अटले हे पद्मावती माता ! आ मंत्रोने रहस्योने गुरुमुखयी
 जाणीने यावत् व्याख्यायी निश्चय करीने ध्यायामि अटले हुं ध्यान करुं
 हुं अ ध्यायामि ५६ श्लोकमां कछुं नथी तो पण अध्याहारयी ग्रहण
 करयुं ॥ इति काव्यार्थः ॥

॥ विंशतियंत्रे नवग्रहादि स्थापना ॥

अथवा खेचराः अटले नव ग्रहोने जेम यंत्रना नव कोठामां पूर्वादि
 दिशाओमां स्थापेला होय छे, तेवी रीते अ अंकस्थानोने पण स्थापीने हे
 पद्मावती देवी ! हुं ध्यान करुं हुं ते ग्रहोनी स्थापना आ प्रमाणेः—

मध्ये रवि शशी प्राच्यां । प्रतीच्यां मंगल स्थितः ॥

गुरुरीशे कविर्याम्ये । कौवेर्यां निभितो बुधः ॥ १ ॥

अर्थ-मध्यमा सूर्य, पूर्वमा चंद्र, पश्चिममा मंगल, ईशानमां गुरु,
 दक्षिणमां शुक्र, अने उत्तर दिशामां [विंशति यंत्रने विषे] बुध
 रहेलो छे ॥ १ ॥

मंदोवायौ तेमौ वन्हौ । नेरुत्याकेतुराश्रितः ॥

ग्रहाणामितिदिग् भागा । न्यस्यंते मुद्रिकादिषु ॥ २ ॥

अर्थ-वायुकोणमां शनि, अग्निकोणमां राहु, अने नैऋत्यमां केतु रह्यो
 छे. अ प्रमाणे मुद्रिका विगेरमा ग्रहोने ते ते दिशीभागमां स्थापय छे ॥ २ ॥

अथ स्थलात् उपर्युपरि अंकधरणं कुंडलिन्यागत्यानागाधिष्ठितत्वात्

नीचेना स्थानयी उपरं
 वर्तकमयी] अंकस्थापन

लिनी गति प्रमाणे [प्रदक्षिणा
 धरणके अ यंत्र नागा

ततः त्रयोदशस्थान गतः १ मेलने २० गतान् गण्यन्ते विंशति वार विंशते
 रूपरि प्रयोजनाभावात् एवं आयनन्ते ८ योजना अथ उद्भटरीत्या प्रथम
 पंक्तौ योजना ७-४ पट्टन १५ शेष ९ एवं २० प्रथमा १-१४-५ द्वितीया
 १-४-१५ तृतीया एवं ३ तनः १२-०-८ चतुर्थी २-१०-८ पचमी १-१-१८
 षष्ठी एवं ३ मध्यपंक्तौ ११-६-३ सप्तमी १-१६-३ जष्टमी १-६-१३ नवमी
 गता ८ नवउद्भटरीत्या सर्वा १८ कोणे ३-१०-७ द्वितीय कोणे १-१० पट्टन
 पचदशशेष ९ एवं विंशतिवार विंशतिकाः ॥ अथ १२-८ तथा ४-१६ तथा
 १७-३ तथा ९-२१ यद्वा १९-१ तथा ७-१३ दशस्थानेषु शून्यत्वात् एको-
 नन्ते ९-११ तथा पचसु एकोनन्ते ४ पट्टसु एकोनन्ते ९-१०-१ यद्वा ५-६
 दशस्थाने ९ एवं स्थानद्वयजा अन्यापि विंशतिका ज्ञेया गंभीरार्थविषयात्
 चंद्रस्य सुवमेय गंगाप्रवाह ग्रंथ कथिते

नागकुलनी संख्या नव प्रसिद्ध छे. अथवा
 १ पञ्चावती येवि ! ते नव गृहमां [विंशति
 यथमां] नव अंक स्थाना गोप्यानि=रक्षण
 करवा योग्य अर्थात् स्थापवा योग्य छे. ते
 गणत्री स्थापना आ प्रमाणे—
 गणत्रीनी योजना आ प्रमाणे—

१०	११	११
१४	१०	१५
१५	१-	११

अदि २० नी

अर्ध-अर्ध २० नी गणत्री वसि रीतिअे धाय छे ते आ प्रमाणे—
 [१७-१२-११ नी पंक्तिमाथी] १७-०-१ अटटे २०, ७-१२-१ अटटे
 २०, अने ७-२-११ अटटे २० अे प्रमाणे पोटली धीजी अने धीजी अे ग्रण
 रीति धई. तथा [१४-१०-१६ नी पंक्तिमा] १४-०-६ अे घोयी रीतिअे
 २०, ४-१०-६ अटटे २० अे पांचमी रीति, ४-०-१६ अटटे २० अे छठी
 रीति, अे प्रमाणे ग्रण रीति मध्य पंक्तिनां धई. तथा [१५-१८-१३ नी
 पंक्तिमां] १५-१-१-३ अटटे २० अे सप्तमी रीति, १-१८-१ अटटे २०
 अे आठमी रीति. १-०-१-१३ अटटे २० अे नवमी रीति, अे प्रमाणे ग्रण
 रीति मीचिनी पंक्तिमा जाणरी । जपवा सप्तमा गृहमां १६ ना स्थाने
 १६ पण विचारी अे कारण के ५-६ नी सहजना होवापी ६ विचारी अे
 तो] ५-८-३-१-१-१ अटटे २० अे पहली रीति अने १५-१० विचारी
 अे तो ५-९-२-१-१-१ अे धीजी रीति. नेमज १५-१ अटटे

૨૦ એ ત્રીજી રીતિ એ પ્રમાણે ઘીજી રીતે ૫
 ઘ્રણ રીતિ જાણવી અર્હિ છેલ્લી રીતિમા ૫
 જાણવી તથા અર્હિ છ ન્યૂન એટલે છ નો ૫
 પદ્ડ ઉન કહેવાથી ૧ નો અંક સ્થાપવો મિદ્દ
 ૧૫ માથી ૭ ન્યૂન કરતા ૯ નો અંક આવે તે
 અંક સ્થાપતા ૧૯ થાય છે ત્યારવાદ ૧૩
 થાય છે તે ઘીસ અર્હિ ન ગણવા, કારણકે
 ૨૦ ની ગણત્રી કરવાની હોવાથી તે ઉપરાન્ત
 એ પ્રમાણે ઘીર્ષ પક્તિથી નવ રીતિએ ૨૦ ની ૫

[હવે ૧૭-૧૪-૧૩ ની પક્તિમા] ઉર્ધ્વ પક્તિ
 પક્તિમા છ ન્યૂન ૧૫ એટલે ૯ ગણીને ૭-૪-૯
 રીતિ, ૧-૧૪-૫ એટલે ૨૦ એ ઘીજી રીતિ, ૧-૪-૫
 રીતિ એ ઘ્રણ રીતિ જાણવી

ત્યારવાદ ઘીજી મધ્ય ઉર્ધ્વ પક્તિમા [એટલે
 ૧૨-૦-૮ એટલે ૨૦ એ ચોથી રીતિ, ૨-૧૦-૮ એટલે
 રીતિ, ૧-૧-૧૮ એટલે ૨૦ એ છઠી રીતિ, એ
 પક્તિમા પણ ઘ્રણ રીતિ થઈ

[ત્યારવાદ ૧૧-૧૬-૧૩ એ ઘીજી ઉર્ધ્વ પક્તિમા] ૧
 ૨૦ એ સાતમી રીતિ, ૧-૧૬-૩ એટલે ૨૦ એ
 ૧-૬-૧૩ એટલે ૨૦ એ નવમી રીતિ, એ નવ રીતિ ઉર્ધ્વ પક્તિ
 જાણવી અને એ પ્રમાણે નવ આવત રીતિ અને નવ
 મઠીને ૧૮ રીતિ થઈ

તથા એક સૂણાથી ઘીજા સૂણાની પક્તિમા [વિદિશિ
 ૧૩-૧૦-૧૭ ની પક્તિમા] ૩-૧૦-૭ એટલે ૨૦ એ
 તથા [૧૬-૧૦-૧૧ ની પક્તિમા] છ ન્યૂન પદર એટલે ૯
 ૧-૧૦-૯ એટલે ૨૦ એ ઘીમમી રીતિ એ પ્રમાણે ૨૦
 જાણવી

अपूर्व चमत्कार ? पूर्वगत गुप्त महाविद्याओं का भंडार ? ?

विचारन महानिधि [दशपूर्ववर भगवान श्री भद्रगुप्ताचार्यकृत भाषांतर ई.स. १०११
 ग्रहिन] इस ग्रंथकी तारीफके विषयमें क्या शिक्षा पाय, जबकि इसग्रन्थमहिला २५१ पृष्ठ
 नामसेही प्रकट हो रहा है । न्योछावर २५ रुपये

इसमें अनेक प्रकारकी पूर्वगत गुप्त विद्याएँ हैं जो थोड़ासा धमकानपरही आते नम जाँच
 बताती है किमनीक विद्या एसी है जहाँ पढ़नेसे सिद्ध होजाताहै मैं पाठक महानुभावोंका नाम
 निवेदन करताहू कि इस ग्रंथकी एक एक प्रति अवश्य खरीजें और इसके चमत्कारका ल
 यह कहना कोई अतिशयोक्ति नहीं होगा कि यह इसजगती तत्पर अपनी शान्ति नी २५१
 वंदनी संसारग्यानी बात है की शासन देखनी, रुपाम तू आरुची भी खजाम होने आई ६

ज्योतिष शास्त्रका अद्भुत नमुना !

जिस ग्रंथके विषय जानता विचार करनीभी नहीं ज्योतिषशास्त्रका सगता अर्हद् बुद्धामणी
 भारमटीक आज निमरी जाग्रता उपके तयार है मूळ कीमत रु ३३ भेटकी कीमत रु. १॥

ईस ग्रंथम आपकी क्या मिलेगा उर्ध्वोपका मार । पुटे इये ग्रंथोंक उत्तर ।।

गुप्त गविष्य वर्तमान की बाते जाननेकी चाया ।।। यह ग्रंथ सत्य करनेसे आपकी मर

कुछ जाननेका मिलेगा आप भव्य ग्रंथम प्रपक दाग तयार ज्योतिषा मार जाय गे

उपमर्गहरस्तोत्र ग्रंथ

इस ग्रंथको अद्भुत उत्तर करने वालों गये ११ पृष्ठका पाठ ग्रन्थमें सत्र प्रवदम्बी सिद्धी
 गेहट, केशरीने ग्रन्थ धनप्राप्ति और स्वास्थ्य मे लाभ, दुःखाकर धनव्य उत्पत्ति यशुओंकी
 प्राप्ति होती है इस ग्रंथकी सत्यता समझने में जगद्विस्तार व्यापार्य ग्रंथोंकी अपनाने
 कथा बड़ी विधाक साथ भेजा

ईस मूळ कीमत रु ११ भेट कीमत

वळी अहिं बीजी रीते पण १२-८ अंटेले २०, ४-१६ अंटेले २०, १७-३ अंटेले २०, ९-११ अंटेले २०, अथवा १९-१ अंटेले २०, तथा ७-१३ अंटेले २०, तथा दशमां शून्य होवाची अंक न्यून करतां ९ थाय ते ९-११ अंटेले २०, तथा पांचमायी अंक वाद कर्ये ४, अने छ मांयी अंक वाद कर्ये ५ आवे, जेयी [५+४=९] गणी ९-१०-१ अंटेले २०, तथा दशना स्थाने [शून्य होवाची अंक वाद करतां नव गणीने] ५-६-९ अंटेले २०, अे प्रमाणे ये ये अंकन्यायने मेळणीने गणाती बीजा प्रकारनी २० नी गणत्रीओ पण थाय छे ते यथा योग्य जाणवी. गंभीर अर्थना विषयवाळी होवाची गंगाप्रवाह ग्रथमां कहेला आ बीसना यत्रमां अे प्रमाणेज गणत्री गणवी.

राजन्महैमै ८ निधिभि ९ खिलोक्यां ३ ।

राज्यंभुजाभ्यां २ लभतेश्च ७ चक्रैः ॥

शिवं ११ दिशा १० मन्धि ४ जयारसद्व्यां ।

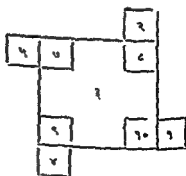
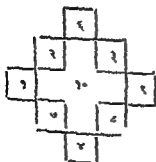
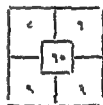
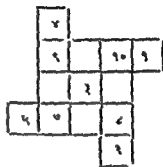
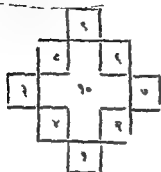
६-५ नरोत्रयंत्राद्विहरजिनानां ॥

अर्थ:-विराजता अेषा महान् हस्ति ओ वडे [अहिं हस्ति अंटेले यंत्रपक्षे ८ वटे] तथा निधि वटे (९ वडे) ग्रण=३ लोकने विषे भुजाओ वडे [२ वडे] अने अश्व [अंटेले ७ ना] समूहवडे शिव=११ दिशा=१० अने अन्धि=४ ना विजयवाळुं रस=६ सहित अथवा रस=५ सहित अेषा राज्यने वीसविहरमान् जिनेश्वरोना आ विंशति यंत्रयी अहिं-आ लोकमां मनुष्य प्राप्त करे छे [अर्थात् ८-९-३ । २-७-११ । अने १०-४-६ अथवा ५ अे ग्रण पंक्तिगत अंकस्थानो रूप वसि विहरमानना विंशति यत्र वटे मनुष्य आ लोकमां राज्य प्राप्त करे छे.]

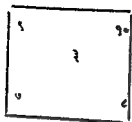
उति यत्रे सर्वत्र एकक लेखने योजना ज्ञेया ॥

अे प्रमाणे यंत्रमां सर्वत्र १ नो अंक म्पापवाची अे विंशति यंत्रनी योजना जाणवी.

अग्रमे क्षुम्भा मरजीदके प्रवेशे वरत क्षमना हाथके दर्शायर

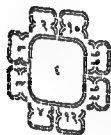
श्रीगुरुपताका मंदिर मुरत

२	९	२	७
६	३	६	५
८	३	८	१
४	४	४	७

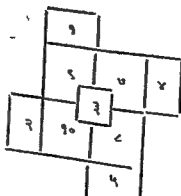
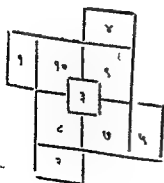
सिध्दिक

२	७	६
९	५	१
४	३	८

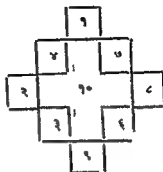
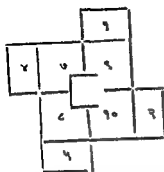

बगदाद शरीफ महबुबमियाके
रुजेका है

२	७
६	३
९	२
४	८

કચિત્સ્થાનદ્વેતાત્ કચિદપિચ કોષ્ટત્રિતયતઃ ।
 સમસ્તાદ્વ્યસ્તાદ્વા કચિદધિકૃતો વોન કરણાત્ ॥
 અમૃત સરયા વિશત્યત્પનુગમમયી વિશતિમિતા ।
 તતસ્તસ્યા પદ્મોદિતમપિચયત્ર વિજયતાત્ ॥ ૧ ॥

અર્થ-એ પ્રમાણે કોઈ ઘસત યે સ્થાનથી (યે ગૃહોમા રહેલા યે અઋ-
 સ્થાનોથી,) કોઈ ઘસત ઘ્રણ ગૃહમા રહેલા ઘ્રણ અઋસ્થાનોથી, કોઈ
 ઘસત સપૂર્ણ અઋસ્થાનોથી, કોઈ ઘસત વ્યસ્ત (અપૂર્ણ) અઋસ્થાનોથી
 કોઈ ઘસત એ આદિ અધિક કરીને, અને કોઈ ઘસત છ આદિ ન્યૂન કરી
 પણ મેઢવતા વિંશતિ યત્રને અનુસરનારી ૨૦ ની સંખ્યા પ્રાપ્ત થાય છે,
 તે કારણથી તે વિંશતિ સંખ્યાનો પદ્માવતી દેવીએ કહેલો યત્ર પણ
 વિજયવત થતો છે ॥ ૧ ॥

વાચકૈર્મેઘવિજયૈ- વિંશત્યત્રસુસૂત્રિતમ્ ॥
 શ્રી વીરપાર્શ્વયત્પદ્માનુભાવાદસ્ક સિદ્ધિદમ્ ॥ ૨ ॥

અર્થ -એ પ્રમાણે શ્રી વીરપ્રમુ અને પાર્શ્વપ્રમુના તથા પદ્માવતી દેવીના
 પ્રભાવથી શ્રીમેઘવિજયજી ઉપાધ્યાયે જે આ વિંશતિ યત્રની સૂત્રણા
 [રચના] રચી તે વિંશતિ યત્ર સર્વ સિદ્ધિને આપનારો થાઓ ॥ ૨ ॥

ઇતિશ્રી પદ્માવતી સ્તવન કથિત વિંશતિ યત્ર પ્રતિષ્ઠા ॥ શ્રીરસ્ક

॥ विंशतियंत्र प्रतिष्ठा ॥

‘जे प्रमाणे पद्मावती देवी ना स्तोत्रमां कहेला विंशति यंत्रनी प्रतिष्ठा
[अक स्थापना अथवा अंक गणत्री] समाप्त आहे.

॥ अथ शुद्रोत्तमा अष्टमी गतिः ॥ विंशतियंत्रस्य ॥

अविध४त्रि ३, सिद्धि ८ नव ९ वाण५कु१हगू २नगां ७ओ६ ।

प्यंकं क्रमेण विलिखेत्खलु शुद्रः लक्ष्म्यै ॥

एषेव यावनिक यंत्रकृताप्रतिष्ठा ।

स्यादष्टमी विजययंत्रवरेविशिष्टा ॥ १ ॥

अर्थः-अविध=४, त्रि=३, सिद्धि=८, नव=९, वाण=५, कु=१, हगू=२, नगा=७, अंग=६, जे [४-३-८-९-५-१-२-७-६ नंबरवाळा] कोटाओना क्रमधी २ आदि अक निखय शुद्रनी लक्ष्मीने अर्थें लंखवा, अने अेज क्रमवाळी यवनना विंशति यंत्रनी स्थापना पण करीजे तो ते आ आठमी गति आ थोष्ट विजय यंत्रमां अति उत्तम कहेली हे. (शुद्रोने मादे अति उत्तम हे) ॥ १ ॥

अत्रापि विंशतिमिता ननु योजनाःस्यु-

स्तामुग्धमोघविधये परिशीलनीया ॥

रुद्रा ११ रस्ता ६ खय ३ इति प्रथमाकु १ भूपा १६ ।

रामा ३ पराकु १ रस ६ विश्व १३ पदेस्तृतीया ॥ २ ॥

८	९	३
२	७	११
५	१	६

१ आ शुद्रोत्तम विंशति यंत्रमां वन यदास्थाने १-१ ना अक
स्थापता ५ गवियत्र वने हे.

અર્થ:-એ આઠમી ગતિવાળા યત્રના પળ ધીમની યોજના [ગણત્રી]
 એ રીતે થાય છે, તે રીતિ મુઘ્ય જનના યોગને અર્થ કહેવા યોગ્ય છે, ત્યા
 પ્રથમ ૧૧-૬-૩ એ પ્રથમ રીતિ, ત્યારવાદ કુ=૧, મૂપ=૧૬, અને રામ=૧
 એ રીતે ૧-૧૬-૩ ની ધીજી રીતિ, ત્યારવાદ કુ=૧, રસ=૬ અને વિશ્વ=૧૩
 એ રીતે ૧-૬-૧૩ એ ધીજી રીતિ જાણવી (એ ઘણે રીતે ૨૦ થાય છે) ॥૨॥

અર્કા ૧૨ મૂ ૦ વસુમિ ૮ પક્ષ ૨-

દશે ૧૦ મૈ ૮ મૂ ૧ કુ ૧ ધૃત્યૈ: ૧૮ ॥

મૂ ૧ શૈલ ૭ મૂ ૧ કૃતે ૪ દ્વ ૧ ગૌ ૬-

રિદુ ૧ શક્ર ૧૪ રસૈ ૬ પુન: ॥ ૩ ॥

અર્થ:-તથા ૧૨૦ ૮ એટલે ૨૦ એ ચોથી રીતિ, ૨-૧૦-૮ એટલે ૨૦ એ
 પાંચમી રીતિ, ૧-૧-૧૮* એટલે ૨૦ એ છઠી રીતિ, [એ ઘણ રીતિ,
 ૧૨-૧૦-૧૮ ની ધીજી પક્તિમા થાય છે] તથા [૧૭-૧૪-૧૩ ની ધીજી
 પક્તિમા] ૧-૭-૧-૪-૧-૬ એટલે ૨૦ એ સાતમી રીતિ, ૧૪-૬ એટલે ૨૦
 એ આઠમી રીતિ, ॥ ૩ ॥

મૂ ૧ સિંધુ ૪ દિવસૈ ૧૫ પંક્તિ-વાયતત્વેનવાપ્યમૂ: ॥

અન્નત્વેશિવ૧૧૬કુ ૨ શૈલે ૭-રેકા ૧૬૨ મુનિ ૭ મિસ્તથા ॥૪॥

અર્થ:-તથા ૧-૪-૧૬ એટલે ૨૦ એ નવમી રીતિ, એ પ્રમાણે આપત
 [આઢી-ધીર્ધ] પક્તિઓમા એ નવ રીતિએ ૨૦ થાય છે, હવે ઉર્ધ્વ
 પક્તિની રીતે (૧૧-૧૨-૧૭ ની પહિલી પક્તિમા) ૧૧-૨૭ એટલે ૨૦ એ
 પહેલી રીતિ, અને ૧-૧૨-૭ એટલે ૨૦ એ ધીજી રીતિ. ॥ ૪ ॥

૧

૧૧	૧૬	૧૩
૧૪	૧૦	૧૬
૧૫	૧૮	૧૧

એ ચાલુ ગણાતી રીતિઓ આ યત્રમાથી ગણવી.

* કુધૃત્યૈ. એ પદમાં કુ=૧ તે ધૃતિ=૧૮ ઉત્તૈ=સહિત એવો
 અર્થ છે જેથી મૂ કુ ધૃત્યૈ* એટલે ૧-૧-૧૮.

૨ અર્ધિ ૬ અને ૫ ની સદ્યતા ગણીને ૨૦ નો અક્ષ ગણવો.

भृमीं १ दु १ धृति १९ मिश्रात्र-सावर्ण्यात्तनके ॥

यद्वैककत्रयेभेदः स्यष्टासौ १७ परिपूर्यते ॥ ५ ॥

व

अर्थः-तथा १-१-१८ अटले २० अे वीजी रीति अटि १३ अे अटि १८ गणवा ते ७ अने ८ नी सप्तशता विचारीने गणवा हे. अत्र २० अे पंक्तिमां १ अकना त्रण भेद [अटले त्रण अेकदा २० गणवा २० अे करवा, अटले १-१-१-१७ अटले २० अेम पण गणवा. ॥ ५ ॥

कला १६ भू ० वार्षि ४ मिश्रांग ८-

दश १० सिधु ४ निर्मीलनेः ॥

पद् ६ व्योम ० मनुभि १४ विंश १३

भू १ म्यंगे ६ भू १ धृती १८ दु १ तिः ॥ ६ ॥

अर्थ-तथा (१६-१०-१४ अे वीजी उर्ध्व पंक्तिमां) १३-१८ अटले २० अे चौथी रीति, ६-१०-४ अटले २० अे पाचमी रीति, १३-१८ अटले २० अे छठी रीति अे २० गणवा. [पुनः १३-१८ अटले २० अे सातमी रीतिमां] १३-१-६ अटले २० अे आठमी रीति, तथा १-१-१-१७ अटले २० अे आठमी रीति ॥ ६ ॥

भू १ राम ३ भू १ दिने १५ स्त्रे ३ क १-कला निर्माय कोणके ॥

त्रि ३ दशां १० गै ७ रेक १ दश १०-नवभि १ अटले नव ॥ ७ ॥

पद्म पंचदशत-शेषे नवयतोमता ॥

यद्वैकोनाः पद् ६ च पंचै-कोनाः पंच ५ चतुर्भिनाः ४ ॥ ८ ॥

કરતા ૯ આવે તે ગણવા અથવા એક ન્યૂન છ એટલે ૫ અને એક ન્યૂન પાંચ એટલે ૪ પ્રમાણનો અંક આવો, ॥ ૭ ॥ ૮ ॥

યોગે ચતુર્ણાં પંચાના-નવવાગો ૯ વ્જ ૧ ધારણાત્ ॥

एव विशतयोर्विंश-प्रमाणाइह जज्ञिरे ॥ ९ ॥

અર્થ- એ રીતે પળ ૪ અને ૫ ના યોગે ૯ નો અંક 'જાણવો' તે સાથે એકનો એક સ્થાપવાથી ૧૯ થાય, એ રીતે ઘીસ પ્રકારની વીસની ગણતરી અહિં થઈ ॥ ૯ ॥

देव्या पद्मावत्या भगवत्या स्वप्रकथित यंत्रस्य ॥

संवादाथं विवृत वाचक मेघादिविजयेन ॥ १० ॥

અર્થ-ભગવતી પદ્માવતી દેવીએ સ્વાનમા કહેલા આ વિંશતિ યંત્રના સંવાદને અર્થે [ગણિતી રીતિ પ્રગટ કરવાને અર્થે] શ્રીમેઘવિજયજી ઉપાધ્યાયે આ યંત્રનું વિવરણ કર્યું ॥ ૧૦ ॥

भवति नानायन्त्राणा गतय स्तेन प्रिशते ॥

यत्रे शठकृताक्षेप विक्षेपायोद्यमोप्यसौ ॥ ११ ॥

અર્થ-ઘણી વિંશતિ યંત્રથી વીજા પળ અનેક પ્રકારના યંત્રોની ગતિઓ [રીતિઓ] પ્રાપ્ત થાય છે તે કારણથી, તેમજ આ વિંશતિ યંત્રમા મૂર્ખજ નોંધે કરતા આક્ષેપોને દૂર કરવા માટે પણ મારો આ ઉદ્યમ છે એમ જાણવું ॥ ૧૧ ॥

इति विजययन्त्राष्टम गत्यायवनमत विशति यत्रप्रतिष्ठा ॥

એ પ્રમાણે વિજયયંત્રની આઠમી ગતિવહે યયનના મંત્રે વિંશતિ યંત્રની સ્થાપના દર્શાવી ॥ હતિ ॥

॥ अथ ग्रहोपरिशकुनम् ॥

आइच्चेनस्थिलाहो । सोमे रिद्धीय मंगलेमरणम् ॥

बुध गुरु सुके लाहो । सनिराहूरोखं मरणम् ॥ १ ॥

अर्थ:-विंशति यंत्रमां सूर्य होय तो लाभ न थाय, चंद्र होय तो ऋद्धि प्राप्त थाय, मंगल होय तो मरण प्राप्त थाय, बुध गुरु शुक्र अघ्न होय तो लाभ थाय, अने शनि तथा राहु होय तो रौरव [भयंकर] मरण थाय ॥ १ ॥

बुधे चंद्रोतरे मार्गे-समीपे गुरुशुक्रयोः ॥

भौमे रवौ तथा दूरे । आपद्राहु शनैश्चरे ॥ २ ॥

अर्थ:-बुध अने चंद्र होय तो अनरे समुद्रमां प्रयाण थाय, गुरु अने शुक्र समीप होय तो मार्गमां प्रयाण थाय, मंगल अने सूर्य होय तो दूर देशमां गमन थाय, अने राहु तथा शनि होय तो आपदा प्राप्त थाय ॥ २ ॥

आदित्ये दृष्टि दोषः स्यात् । सौमे शरीरसंभवः ॥

भौमेच डाकिनीदोषः । गोत्रदेव्याबुधेषुनः ॥ ३ ॥

अर्थ:-पुनः सूर्य होयतो द्रष्टि दोष थाय, चंद्रहोय तो शरीरसंघटि दोष प्राप्त थाय, मंगल होयतो डाकिनी दोषथाय, अने बुध होयतो गोत्र देवीनो दोष प्राप्त थाय ॥ ३ ॥

गुरौचक्षेत्रपालस्य । शुक्रैचजलमातरः ॥

शनैश्चरे भूतदोषः । पितृदोषश्चराहुजः ॥ ४ ॥

अर्थ:-गुरु होयतो क्षेत्रपालनो दोष प्राप्त थाय, शुक्र होय तो जलदेवी नो दोष गणाय, शनिहोयतो भूतदोष, अने राहुयी पितृदोष प्राप्त थाय ॥ ४ ॥

૨૦

૧૭	૧૨	૧૧
૧૪	૧૦	૧૬
૧૫	૧૮	૧૩

બ્રાહ્મણે ઉત્તમ

૨૦

૧૫	૧૪	૧૭
૧૮	૧૦	૧૨
૧૩	૧૬	૧૧

હરિવિષ્ણુ ઉત્તમ

૨૦

૧૨	૧૮	૧૫
૧૬	૧૦	૧૪
૧૧	૧૨	૧૭

વૈષ્ણવે ઉત્તમ

૨૦

૧૧	૧૬	૧૩
૧૨	૧	૧૮
૧૭	૧૪	૧૫

શુદ્રે ઉત્તમ

૨૦

૧૧	૧૬	૧૭
૧૬	૧૦	૧૪
૧૩	૧૮	૧૫

બ્રાહ્મણે મધ્યમ

૨૦

૧૨	૧૬	૧૧
૧૮	૧૦	૧૨
૧૫	૧૪	૧૭

હરિવિષ્ણુ મધ્યમ

૨૦

૧૫	૧૮	૧૩
૧૪	૧૦	૧૬
૧૭	૧૨	૧૧

વૈષ્ણવે મધ્યમ

૨૦

૧૭	૧૪	૧૫
૧૨	૧૦	૧૮
૧૧	૧૬	૧૩

શુદ્રે મધ્યમ

અથકેચિદિદં યંત્ર । વિંશતેર્ગતિભેદતઃ ॥

પ્રાહુઃ શ્રીવાહુવલ્યાયા-મુનયોનયકોવિદા ॥ ૧ ॥

અર્થ-‘હવે નય ના જ્ઞાનીઓ એવા વાહુવલી આદિ કેટલાક મુનીઓ આ વિંશતિ યંત્રને ગતિભેદથી (ધીજી કોઈ જૂદીજ ગણતરીથી) કરે છે ॥૧॥

યુક્ત તદુક્તમાસ્થાપ્ય । તદત્રૈવપ્રપચ્યતે ॥

યત સ્યાત્સુદશાલક્ષ્મી-જ્ઞાનાનામપિનશ્ચરા ॥ ૨ ॥

अर्थ:-ते पण तेमनुं कहेवुं युक्त छे, माटे तेमना करेवा प्रमाणे ते गतिभेदर्थी पण विंशति यत्रने हुं विस्तारपूर्वक कहुं हुं के जेथी साम्यगृ-हष्टी अवा जैनोने अविनश्वर अवी मोक्ष लक्ष्मी प्राप्त थाय छे. ॥ २ ॥

वांछात्रिभक्त फलपचम् ५ वन्हि ३ षट्क ६-

आद्या १ ष्ट ८ कोशगतिरत्रसुधांशुवृध्या ॥

रूपोनितांगुण ३ फल मुनि ७ वेद ४ नद ९-

नेत्रे २ पुतल्लिखिततो नवकोष्टयंत्रम् ॥ ३ ॥

अर्थ:-इष्ट राशिने घणो भागतां जे जवाय आवे ते अंकने पंचम ओटले पंचमा गृहमा [मध्यगृहमा] स्थापवो, अने त्पारवाद त्रीजा छट्टा पहेला अने आठमा गृहमा अनुक्रमे ओकेक वृद्धिथी अंक स्थापतां जवुं, अने अने सातमा चौथा नवमा अने बीजा ओ चार गृहोमां अनुक्रमे [मध्य-स्थापित अंकथी] ओकेक न्यून करवाथी जे त्रण जवाय अंकथी आवे ते अनुक्रमे स्थापवो अने चौथो जवाय अंकथी न आवे तो ० शून्य स्थापवी ओ प्रमाणे नव कोठानो यत्र लखवो ॥ ३ ॥

षोडशादिके विशेषः

परन्तु १६ आदिना यंत्रमां जे विशेषता छे ते दर्शावाय छे —

इष्टराशेस्त्वृतीयोशः । पंचोनः ५ स्याद्वितीयके ॥

रूपा १ धिकोऽश्वे ७ षष्टे ६ च । क्रमात्तादेकवर्धनम् ॥ ४ ॥

अर्थ:-इष्ट राशिना त्रीजा भागमांथी पाच याद करता जे आवे ते बीजा कोठामां स्थापवो त्पारवाद सातमा कोठामां [बीजा कोठाना अंकथी] १ अधिक स्थापवो, तेमज छट्टा कोठामां पण अनुक्रमे प्राप्त थयेला अंकथी [सातमा कोठाना अंकथी] १ अधिक अंक स्थापवो ॥ ४ ॥

त्रिभागेचैकवृद्धौस्या-द्वयेऽधिके त्रयाधिकः ॥

क्रमान्मध्येतथेशाने । कौवेर्यांसद्वयाधिकः ॥ ५ ॥

અર્થ-એક વૃદ્ધિવાળો ત્રિભાગ હોય અથવા તો એ વૃદ્ધિવાળો ત્રિભાગ હોય તો તે અનુક્રમથી મધ્યમા તથા ડશાન કોણમાં એ અધિક સહિત એક સ્થાપવો ॥ ૫ ॥

ક્રમેણગ્રોચ્ચવારુણ્યા-મકવૃદ્ધિર્વિધીયતે ॥

एवयथेष्टयत्राणि । जायंतेनवकोशके ॥ ६ ॥

અર્થ-ત્યારપાદ અનુક્રમે અગ્નિકોણમાં અને પશ્ચિમ દિશામાં અંકવૃદ્ધિ કરવી, એ પ્રમાણે નવ કોઠાઓમાં હષ્ટરાશિવાળો કોહેપણ યત્ર થને છે ॥ ૬ ॥

अत्राप्येकाधिकोमत्वे । स्वत्वात्पंचपङ्क्तयोः ॥

समाधानं नशंकात्र । सारूप्याद्यावनेमते ॥ ७ ॥

અર્થ-અહિ પળ એક અધિક અથવા એક ન્યૂન અકથી યંત્ર પેસતો હોય તો પાંચ અને છ ના અકમાં સરખાપણ ગર્ગને સમાધાન કરવું [એટલે ગણિત પરાનર મેલવવું] અને એ ધાયતમા શકા ન કરવી, કારણકે યવનોના મતમાં [પળ] પાંચ અને છ નું સરખાપણ સ્પષ્ટ રીતે કરેલું છે ॥ ૭ ॥

૫	૦	૫
૨	૪	૬
૩	૮	૭

૧૨

૮	૦	૫
૨	૪	૭
૩	૯	૧

૧૩

૮	૦	૬
૨	૫	૭
૪	૯	૧

૧૪

૬	૦	૬
૮	૫	૨
૧	૧	૪

૧

૬	૦	૭
૩	૫	૮
૮	૧૧	૧

૧૬

૬	૧	૯
૮	૧	૩
૨	૧૦	૪

૧૬

७	१	९
८	६	३
२	१०	५

१७

७	१	१०
९	६	३
२	११	५

१८

८	१	१०
९	७	३
२	११	५

१९

७	१	११
१०	६	३
९	१२	५

१९

११	१	८
३	७	१०
५	१२	७

२०

८	१	११
१०	७	३
२	११	५

२०

१०	३	१२
१२	९	५
४	१४	८

२६

१२	५	१५
१४	११	७
६	१६	१०

२२

१२	६	१५
१४	११	८
७	१६	१०

२३

१२	६	१५
१४	१२	८
७	१६	११

२४

१२	६	१६
१५	११	८
७	१७	१०

२४

१२	६	१६
१५	१२	८
७	१७	११

२५

१४	१९	१२
१२	१५	१७
१८	११	१६

२५

१८	११	२१
२०	१७	१३
१२	२२	१६

२३	१६	२१
१८	२०	२२
१९	२४	१७

२०

અથાષ્ટં ૮ દુ ૧ પદ્ ૬ ષન્દિ ૩ વાળા ૫ દ્રિ ૭ વાર્ધિ ૪-
 ગૃહ ૧ દ્વી ૨ તિરીતિર્વિશામુત્તમાસૌ ॥
 તયાસ્થાપ્યતે વિંશતેર્યંત્રમત્ર ।
 યથાદેવિપદ્માવતી સંસ્તવાદો ॥ ૧ ॥

અર્થા-હવે આઠમુ પરેલુ છદુ શ્રીજી પાંચમુ સાતમુ ચોથુ નવમુ અને ધીજી
 એ અનુક્રમથી નવ ગૃહમા [કોઠાઓમા] અર્કસ્થાપના કરવાથી એ
 વિંશતિ યત્ર વૈશ્યોને માટે અતિ ઉત્તમ કહ્યો છે, અને તે જેવી રીતે
 પદ્માવતી દેવીના સ્તોત્રાદિકમા વિંશતિનો યંત્ર [વૈશ્યોમાટે] દર્શાવ્યો
 છે તેવી રીતે અહિં પણ તે યત્ર સ્થાપવો ॥ ૧ ॥ તે આ પ્રમાણે—

^૧

૧	૯	૪
૭	૫	૩
૧	૧	૮

૧૫

૩	૧૧	૫
૯	૭	૪
૮	૧	૧૦

૧૦

વારુણી ૮ શ ૧ યમા ૬ ગ્ન્યા ૩ શા-
 મધ્ય ૫ વાયુ ૭ ત્તરા ૪ દિશિ ॥
 પલાદ ૯ શક દિક્કોશોઃ ।
 સ્થાપ્યચ્ચદશયત્રકં ॥ ૨ ॥

૧ એ કોઠાઓમાં અનુક્રમે ૧-૨-૩-૪-૫-૬-૭-૮-૯ અર્કો સ્થાપન કરવાથી ૧૫ નો
 યત્ર બને છે, અને ૨ એ ૪-૧-૭-૮-૯-૧૦-૧૧ સ્થાપવાથી ૨૦ નો યંત્ર બને છે.

૨ એ પદરના યત્રમાં વિચારીએ તો સ્લોકમાં એ ગૃહોનો ક્રમ ૮-૧-૬-૩-૫-૭-૪-૯-૨
 કોઠાઓના નવર પ્રમાણેનાજ એક પથાનુ પૂર્ણાંએ ઉલટા ક્રમે આવેલા છે

अर्थ:-अहिं आठमा परेला छटा त्रीजा पांचमा सातमा चौथा नवमा
अने षीजा अे गृहोमां अनुक्रमे [१-२-३-४ ५-६-७ ८-९] अंको स्थापवाधी
१५ ना अंकवाळो यंत्र बने छे ॥ २ ॥

यंत्रे पंचदशानांत न्मध्ये पंचकलेखनं ॥

अष्टादशानांयंत्रांतः । ततः षट्कः प्रतिष्ठित ॥ ३ ॥

अर्थ:-ते कारणधी १५ ना यंत्रमां मध्यकोठामा ५ नो अंक लखवो,
अने तेधी [अथवा त्र्यारचाद] १८ ना यंत्रमां मध्यकोठामां ६ नो अंक
लखाय छे ॥ ३ ॥

एक विशतियंत्रस्य । मध्यसप्तक एवतत् ॥

अंकास्तत्रैकादशातः । द्वादशान्तः सृपाततः ॥ ४ ॥

अर्थ:-अने ते कारणधी २१ ना यंत्रमां मध्यकोठामां ७ नोज अक स्थापय
छे, अने त्र्यारचाद अंकस्थापना [त्रणधी] ११ ना अक सुधीनीज स्थापय
छे, परन्तु जेओ १२ ना अंक सुधीनी स्थापना कहेछे ते सृपा-मिध्या छे ॥ ४ ॥

विंशतेर्नत्रिभिर्भाग-स्तेनाष्टदशयंत्रवत् ॥

सिद्धिकोशेद्विकंदत्वा-यंत्रमार्गसमाश्रयेत् ॥ ५ ॥

अर्थ:-बली २० ना अकनो त्रीजो भाग धतो नथी [कारणके शेष बधे
छे,] माटे १८ ना यंत्रवत् आठमा कोठामा २ नो अक स्थापीने त्र्यारचाद
यंत्रना मार्गनो (यंत्र गतिनो) आश्रय करी अक स्थापना जवुं ॥ ५ ॥

चंद्रकोशेत्रिकः षष्टे । कोशेपि चतुरोधरेत् ॥

षट् पंचवामिकोशस्था । ऐक्यान्मध्येतुसप्तकः ॥ ६ ॥

अर्थ:-[ते यत्र मार्गनो आ प्रमाणे—] पहेला
स्थापवा, छटा वा, अमिकोणमां रहेला

અથવા ૬ એ ઘડે બેક સદશ ગણને સ્થાપના, અને મન્ય કોઠામા
૭ સ્થાપવા ॥ ૬ ॥

વાયાવટનવોદીચ્ય । નિધોદશદ્વિતીયકે ॥

કોશેષકાદશસ્થાપ્યા । એતદ્યત્રહિ વિંશતે ॥ ૭ ॥

અર્થ -વાયુકોણમા ૮, ઉત્તરમા ૯, નરમા કોઠામા ૧૦, અને યીજા
કોઠામા ૧૧ સ્થાપવા, એ પ્રમાણે વિંશતિ યત્ર [વૈદ્યોમાટે] ધર્યો ॥ ૭ ॥

યથેક વિંશયત્રેપિ । આદિરેકાદશાતક ॥

અકન્યાસો વિંશતેસ્તત્ । યત્રેકે દ્વાદશાતતા ॥ ૮ ॥

અર્થ -જો ૨૧ યત્રમા પણ ગ્રણથી અગિઆર સુધીનાજ નર અંક સ્થાપના
આપેછે, તે તો વિંશતિ યત્રમા તો ધારસુધીના અંક આવેજ કેરી રીતે ?
[કારણકે ૨૧ થી તો ૨૦ નો યત્ર ૧ ન્યૂન અરુવાલો છે] ॥ ૮ ॥

તતઃ પચ્ચદશાદિયત્રાણિ

૪	૧૦	૧
૨	૫	૮
૯	૬	૩

૧૫

૨	૧	૪
૭	૫	૩
૬	૧	૮

૧૬

૧	૧૦	૪
૮	૫	૩
૯	૧	૬

૧૬

૨	૧૦	૫
૮	૬	૩
૭	૧	૯

૧૭

૨	૧૦	૫
૮	૬	૪
૭	૧	૯

૧૮

૨	૧૧	૫
૯	૬	૪
૭	૧	૧૦

૧૯

३	११	५
९	७	४
८	२	१०

२० वंशोत्तम

३	८	९
६	१०	४
११	२	७

प्राक्पणोत्तम २०

१७	२	१
४	१०	६
९	८	१३

२०

* ३-११-५ इत्यादि विंशति यत्र वैश्यमा उत्तम छे

१	६	१३
२	१०	८
१७	४	९

१०

शुक्रोत्तम

४	११	६
९	७	५
८	२	१०

२१

४	१८	१९
१३	१०	१४
११	१२	१७

४०

आ पद्मावती यत्र छे

सप्तको विंशतेयत्रे । मध्यभागे प्रतिष्ठित ॥

तत्पोडशनवस्थाने । दशस्थानेश्वयुग् ७ दश ॥ ९ ॥

एकादशककोशस्था । अष्टादशततोद्धृताः ॥

सप्तवृद्धैतिकोशानां । त्रययत्रेऽत्र सूत्रितम् ॥ १० ॥

अर्थः—विंशति यंत्रमां ७ नो अंक मध्यभागमा रहेलो छे, तेनी नवना स्थाने १६ अने दशाना स्थाने १७, अने कोठामा अगिआर आवंला होय तो तेने स्थाने १८ स्थापवा, अे प्रमाणे आ यंत्रमां त्रय कोठा सान सातनी वृद्धिअे स्थापवा कछा छे ॥ ९ ॥ १० ॥

१ पूर्वे कद्देवायला विंशति यंत्रमां जे ७ आदि अंकी स्थाप्या छे, ते अकने मने अटले ते अकोने बदले स्थापवा, परंतु "ते अक वे कोठामा" जेव नहीं.

સપ્તાર્ધેનત્રિકેણાપિ । યોજને સ્થાનકત્રયી ॥

સપ્તસ્થાનેદશન્યાસાદેકાદશતદષ્ટકે ॥ ૧૧ ॥

અર્થ:-તથા સાતનું અર્ધ ત્રણ [સાઢા ત્રણ તો પળ પૂર્ણ અંકની આપેક્ષાએ ત્રણ] છે, તે ત્રણની યોજના પણ ત્રણ સ્થાનોમા—ત્રણ કોઠામાં કરવી. જેથી સાતના સ્થાને ૧૦ સ્થાપવા, અને આઠના સ્થાને ૧૧ સ્થાપવા ॥૧૧॥

વાળપટ્ટપદેન્યસ્તે । નવકેશેપમપ્યત. ॥

દ્વિત્રિચારુચતુષ્કાના । સ્થાનેપ્યકાસ્તપ્વહિ ॥ ૧૨ ॥

અર્થ—તથા પાંચ અથવા છ ના સ્થાને ૯ સ્થાપવા, અને એ ત્રણ તથા મનોહર અક જે ચાર એ ત્રણ અક ના સ્થાને તો એના એજ અક રહેવા દેવા ॥ ૧૨ ॥

સર્વત્રપ્યેકકોધાર્યઃ । પરમેશ્વરવાચકઃ ॥

હૃતિપદ્માવતી યત્રે । નવકોશાહમેઽભવન્ ॥ ૧૩ ॥

અર્થ.—બહી એ સર્વ કોઠાઓમાં પરમેશ્વરના અર્ચવાહો ૧ નો અક સ્થાપન કરવો, એ પ્રમાણે પદ્માવતી યત્રમા [પદ્માવતી દેવીના ધીસવા ચાલીસના યત્રમા] નવ કોઠા થયા ॥ ૧૩ ॥

મધ્યાત્સપ્તાષ્ટચદ્રાગે-પ્લેકાધિક્યંચતુષ્ટયે ॥

કોણાઠક૯મુજરરામે ૩ પુ । પુનરેકાધિકઃક્રમ ॥ ૧૪ ॥

૨ એ પદ્માવતી યત્રની સ્થાપના આ પ્રમાણ

૧૩	૧૮	૧૯
૧૧૬	૧૦	૧૪
૧૧	૧૨	૧૦

અર્થ:-[એ ઉપર કહેલી અંકસ્થાપના આ પ્રમાણે-] સાતમો આઠમો પહેલો અને છઠ્ઠો એ ક્રમવાળા ચાર કોઠાઓમાં મધ્ય અંકથી અનુક્રમે એકેકની વૃદ્ધિએ અંક સ્થાપના કરવી (૧૦-૧૧-૧૨-૧૩ અંકો સ્થાપવા,) અને સ્વારવાદ ચોથા નવમા ઘીજા અને ત્રીજા એ ચાર કોઠાઓમાં પણ સ્વાંથી આગળ [૧૨ થી આગળ] એકેક અધિક વૃદ્ધિએ અંકો સ્થાપવા [અર્થાત્ ૧૪-૧૫-૧૬-૧૭ એ અંકો સ્થાપવા. ॥ ૧૪ ॥

આદ્યાત્રયેઽધિકેતુર્યઃ । પટ્ટાત્રયેધિકેનિધિઃ ॥

મધ્યાત્રયેધિકેપ્યાયઃ । ઇત્યંકોશાત્રયાધિકાઃ ॥ ૧૫ ॥

અર્થ:-એ પ્રમાણે અંક સ્થાપના કરવાથી પહિલા કોઠામાં જે અંક આવ્યો છે, તેથી ત્રણ અધિક વૃદ્ધિવાળો અંક ચોથા કોઠામાં આવે છે, અને છઠ્ઠા કોઠાના અંકથી ત્રણ અધિક નવમા કોઠાનો અંક આવે છે, મધ્ય કોઠાના અંકથી ત્રણ અધિક પહેલા કોઠાનો અંક આવે છે, એ પ્રમાણે ત્રણ કોઠા ત્રણ ત્રણ અધિક અંકવાળા છે ॥ ૧૫ ॥

આદ્યાત્પંચાધિકાઃદ્વિષ્ટા-મુને ૭ પંચાધિકાઃકૃતે ૪ ॥

સિદ્ધે ૮ પંચાધિકાનદે ૧ ઇતિપંચાધિકાત્રયી ॥ ૧૬ ॥

અર્થ:-તથા પહેલા કોઠાના અંકથી પાંચ અધિક અંક ઘીજા કોઠામાં રહ્યો છે, અને સાતમા કોઠાના અંકથી પાંચ અધિક અંક ચોથા કોઠામાં આવે છે, અને આઠમાંથી પાંચ અધિક અંક નવમા કોઠામાં આવે છે, એ પ્રમાણે ત્રણ કોઠાએ પાંચ પાંચ અધિક અંકવાળા છે ॥ ૧૬ ॥

ભૂવિશ્વાકાઆયકોદો । તદધઃક્ષણચંદ્રમાકૂ ॥

તદધશ્ચંદ્રપૃથિવી-ત્યકૈ કોશત્રયીભૃતા ॥ ૧૭ ॥

અર્થ:-ત્યાં પહેલા કોઠામાં મૂ=૧ અને વિશ્વ=૩ એટલે ૧૩ નો અંક સ્થપાય

૧ પચ્ચદશયવાત્ ૨૦ ત્રયે પચ્ચાધિકત્વાત્.

* આદ્યત્ એટલે પદરના ચતુર્થી-હતિટિપ્પનિકાયા.

છે, અને તેની નીચે ક્ષણ=૬ અને ચંદ્ર=૧ એટલે ૧૬ નો સ્થપાય છે, તેની નીચે ચંદ્ર=૧ પૃથ્વી=૧ એટલે ૧૧ નો અંક સ્થપાય છે, એ પ્રમાણે ઘ્રણ જાતના અંક સ્થાનો વહે [૧૩-૧૬-૧૭ વહે] ઘ્રણ કોઠા (પહેલી અથવા પક્ષિએ ઘ્રણ કોઠા) ભરાયલા—સ્થપાયલા છે ॥ ૧૭ ॥

યુગ્મેકધરણસિદ્ધૌ । વ્યસ્તાઃસંખ્યાક્રમાત્પરે ॥

एकादशेभ्यःपरतो । यथायुग्मेकमाहितम् ॥ १८ ॥

અર્થ:-તથા [સિદ્ધમા=] આઠમા કોઠામા યુગ્મેક એટલે ૧૨ નો અંક સ્થાપવો, ત્યારબાદ આગળ આગળના [ચાંમાવર્તના] ક્રમથી એકેક વૃદ્ધિવાળા અંકો સ્થાપવા જેમ ૧૧ પછી એક અધિક ૧૨ નો અંક સ્થાપવો [સંઘ અગ્રગાથામા] ॥ ૧૮ ॥

तथा षोडशतोद्भूतौ । निधौसप्तदशस्थिताः ॥

पूर्वेषोऽष्टोद्भूतौ । विश्वाकस्यात्तदुत्तराः ॥ १९ ॥

અર્થ:-તેમ ૧૬ થી એક અધિક ૧૭ નો અંક નિધિમા એટલે નવમા કોઠામા સ્થાપવો તથા ૧૬ થી પૂર્વે ૧૩ નો અંક છે, તેથી તે તેરના અંક થી એક અધિક અંક [સંઘ અગ્ર ગાથામા] ॥ ૧૯ ॥

चद्राभोनिधय १४पष्ट-स्थानस्था रवे निधे ९ पदात् ॥

पूर्व पूर्वांकवृद्धत्वाद्दधोपिचंद्रवार्धयः ॥ २० ॥

અર્થ -ચદ્રાભોનિધિ=૧૪ થાય તે નવમા કોઠાથી ઉપરના છઠ્ઠા કોઠામા સ્થાપવો ચઢી પૂર્વ પૂર્વના [૧૬ આદિ] અંકોથી એકેક અધિક વૃદ્ધિવાળા [૧૭ આદિ] અંકો હોવાથી જેમ છઠ્ઠા કોઠામા ચંદ્રવાધિ એટલે ૧૪ નો અંક આવ્યો છે, તેમ છઠ્ઠાથી નીચેના નવમા કોઠામા પણ ૧૭ નો અંક છે તે પણ ચંદ્રવર્ધિસંજ્ઞા વાળોજ આવેલો છે ॥ ૨૦ ॥ [તેનું કારણ કહેવાય છે]

तत्राभोनिधिशर्द्धेन । सप्तसरयाक्रमान्मताः ॥

निवर्णतियत प्राच्याश्चतुरः सप्तवाबुधीन् ॥ २१ ॥

અર્થ:-અંભોનિધિ અથવા વાર્ધિ આદિ જે સમુદ્રવાચક શબ્દો છે, તે સમુદ્ર
વાચક શબ્દોની સંજ્ઞા વહે સાતનો અંક પણ ક્રમથી કહેલા છે, જે
કારણથી પ્રાચીન વિદ્વાનો સમુદ્ર શબ્દથી ૪ અથવા ૭નો અંક કહે છે. ॥૨૧॥

સૂત્રમેક યથાકાર્ય-દ્વયે પ્રાહુઃ પ્રસાધનમ્ ॥

તથાંભોનિધિશબ્દોય । કોશદ્વિતયસાધકઃ ॥ ૨૨ ॥

અર્થ:-જેમ એકજ સૂત્ર એ કાર્યમાં સાધન રૂપ કહ્યું છે, તેમ આ સમુદ્ર-
વાચક શબ્દ પણ અર્થ એ કોઠાઓના એ અંકનો ૧૪-૧૭ નો
સાધક છે. ॥ ૨૨ ॥

પષ્ટાત્સ્વેવાળવૃધ્યા । સ્યાદંકં ઇકોનવિંશતે ॥

ચતુર્દશાકેવાળોને । યદ્વાનવકલેખનમ્ ॥ ૨૩ ॥

અર્થ:-છઠ્ઠા કોઠાથી ઉપર [છઠ્ઠા કોઠાના ૧૪ થી] પાંચ અધિક અંકવાળો
૧૯ નો અંક આવે છે, અથવા એજ ૧૪ માંથી પાંચ * ન્યૂન કરતાં જે ૯ નો
અંક આવે છે છઠ્ઠા કોઠા ઉપર ત્રીજા કોઠામા લખવો. ॥ ૨૩ ॥

ચતુર્દશાંકદમેપિ । યદ્વાપંચદશાંકકઃ ॥

પ્રાપ્તસ્તમાત્ પદ્મનત્વે । લેખ્યાઆમિ પદેશનવ ॥ ૨૪ ॥

અર્થ:-અથવા ચૌદની આગળ પંદરનો અંક આવે છે, તે પંદરમાંથી છ યાદ
કરતાં [કોઠાનો છ નો અંક યાદ કરતાં] ૯ પ્રાપ્ત થાય છે, માટે પણ
પણ ત્રીજા કોઠામાં ૯ અંક લખવો ॥ ૨૪ ॥

પદ્મનત્વેમનો૧૪રંકે । વસવ ૮ સ્તિથિસંમિતે ૧૫ ॥

પંચોનત્વેદિશોમધ્યે૧૦ । પદ્મસૂનદિક્ચસૂત્રિતં ॥ ૨૫ ॥

૨ વાળોનત્વે પદ્મુ એક શેઠાત્ અગ્રે નવાકાત્

* વાળોનત્વે પદ્મુ એક શેઠાત્ અગ્રે નવાકાત્=કોઠાનો ૬ નો અંક તેમાંથી ૫ બાદ
કરતાં ૧ આવે તેની અગ્રે, છઠ્ઠા કોઠામા રહેલા ૧૪ અંકમાંથી ૫ બાદ કરતા ૯
આવે તે સ્થાપતા ૧૯ નો અંક ત્રીજી કોઠામા સ્થપાય.—ઇતિ ટિપ્પનિકા માર્વાર્થ.

અર્થ:-મનુ=૧૪ ના અકમાથી [છદા કોઠાના ૧૮ માથી] છ ન્યૂન કરતાં
ઘસુ=૮ આવે, અને [૧૪ ને ઘડલે અગ્રાક] ૧૫ માથી પાંચ વાદ કરતાં
દિર્ઘી=૧૦ આવે, તે મધ્યમા સ્થાપવો એ પ્રમાણે ૬-૮-૧૦ એ ત્રણ અકની
સૂત્રણા રચના દર્શાવી છે ॥ ૨૬ ॥

યદ્વાદ્યતુર્યકોશસ્થ-ત્રિકપણ્મેલનાન્નવ ॥

સિઘ્ય૮ક૧કોશયોર્ધ્વ૨શ્વ૭-યોગાદપિયથાનવ ॥ ૨૬ ॥

અર્થ:-અથવા પહેલા અને ચોથા કોઠામા રહેલા ૩ અને ૬ ને મેલવતા ૯
થાય, અથવા આઠમા અને નવમા કોઠામાના ૨ તથા ૭ એ [૧૨ માના
૨ તથા ૧૭ માના ૭ એ એ ને મેલવતા પણ જેમ ૯ થાય છે ॥ ૨૬ ॥

તથાપટ્ટપદસ્થાયિ । ચતુઃકેણક્રમાગત ॥

પચકોયોજ્યતેજાત । નિશ્ચયાન્નવધારણમ્ ॥ ૨૭ ॥

અર્થ:-અથવા છદા કોઠામા રહેલા [૧૪ માના] ૪ અકની પછી અનુક્રમે
આવતો [અકગણિતના અનુક્રમમા આવતો] ૫ નો અક, તે એ ને મેલવતા
પણ નિશ્ચયથી ૯ નું અરુસ્થાપન ત્રીજા કોઠામા થાય છે ॥ ૨૭ ॥

નવકેપિચપચારયા । તસ્યસ્થાનેતદાસનાત્ ॥

યદ્વામધ્યસ્થપચાકે । પૂર્વાકમેલનાન્નવ ॥ ૨૮ ॥

અર્થ:-[એ ચાર અને પાંચનો અક મેલવવાનું કારણ કે] નવ કમા પણ
પાંચનું નામ છે, (અર્થાત્ 'નવ' કરેવાથી પાંચ નો અર્થ થાય છે,)
કારણ કે પાંચના સ્થાને નવનો અક પણ [વિંશતિ યત્રમાં જેમ ૧૫ થા
૧૬ થા ૧૯ એકજ કોઠામા આવે છે તેમ] આવે છે માટે અથવા નવની

૧ પદાવતી સ્તોત્રના આ ગ્રંથમાંજ દર્શવેલા પહેલા મૂળ કાવ્યમાં ત્રીજા ચરણામા
છે.

संख्यामा पांचनो अंक सर्वथी मर्त्यमां आच्यो छे. माटे ते पांचना अंकमां
पूर्वनो चारनो अंक भेळवता पण ९ थाय छे ॥ २८ ॥

पट्पंचकयोरत-र्भावात्सर्वाकसंग्रहः ॥

व्याख्यायानवतत्साक्षात् । वाणपण्णवसूत्रतः ॥ २९ ॥

अर्थ:-अथवा सर्व अंकनो अटले नव अंकनो अंतर्भाव पाच अने छ अ
थे अंकमां छे, ते कारणथी व्याख्यामां [आ विंशति यत्रनी वृत्तिमां]
जे नवनो अंक छे ते ने साक्षात् ५-६-९ अे त्रणे अकनी सूत्रणाथी [त्रणे
अंक रचनामां, सहशपणाथी] कछो छे ॥ २९ ॥

वसवोऽष्टौ भुजस्थाने । तेऽष्टदशसचद्रतः ॥

चद्रामोनिधिसूत्रस्य । चंद्र शब्दस्यसंग्रहात् ॥ ३० ॥

अर्थ:-त्यां वसु अटले ८ नो अंक ते [भुजस्थाने=] धीजा कोठामां लखवो
अने तेने चंद्र=१ सहित करता १८ नो अंक थाय, कारणके चद्रामोनिधि
अे सूत्रथी अहिं चंद्र=१ तुं ग्रहण [अनुवृत्तिथी] ग्रहण करवानु छे ॥३०॥

वाणवृद्धा जवेत्यर्थात् । पड्वृद्धा सवोथवा ॥

चतुर्दशपदे पष्टे । तेसप्तदशतोहिखे ॥ ३१ ॥

अर्थ:-प्राचीनी वृद्धिथी [आठमा कोठानो १२ मानो २ नो अंक जेम]
जव=७ थाय छे, अने छ नी वृद्धिथी ८ थाय छे, तेथी छटा कोठामा १४ ते
सत्तरनी उपर रहेला छे (६+८=१४ तथा ९+८=१७ अे प्रमाणे वने अंक
१४ खने १७ ते पोताना कोठाथी आठ आठ अधिक छे) ॥ ३१ ॥

१ संख्यायां पंचको मध्यस्थ तस्मिन् सर्वाका मिथेति सर्व मुख्यस्थानमवर्णमित्यादिवत्=
जेम सर्व अक्षरोमा अ वर्ण मुख्य छे, कारणके तैमां सर्व अक्षरोनो समावेश थाय
छे, तेम सर्व (नव) अक्षोमा ५ नो अंक मध्यस्थ छे, तेमा सर्व अंक मळे छे
२ पचक्रात् पूर्वाकः ४ तेन भेटने नव=स्पष्टार्थः—

વાળપ્પદ્ યોગતેશ્વેકા-દશતત્સમુસેનવ ॥

મધ્ય૧૦નવધિકં ચામ્નો । પ્રાચ્યાવસ્થાધિકતતઃ ॥ ૩૨ ॥

અર્થ:-તથા પાચ અન છ મઠીને ૧૧ નો અંક જેમ (૧૬ માના ૬ વા ૫ ની નીચે) સન્મુલ્ય રહ્યો છે, તેમ [૧૪ ના] ૪ અને ૫ મઠીને યનેલો ૯ નો અંક પણ ૧૪ ની ઉપર ૧૯ ના રૂપમા સન્મુલ્ય રહ્યો છે, અને વિદિશિમાથી ૧૧ ની પણ સન્મુલ્ય રહ્યો છે ॥ તથા મધ્યગત ૧૦ થી ૯ અધિક એવો ૧૯ નો અંક અગ્નિકોણમા આન્યો છે, ત્યારે એજ ૧૦ થી ૮ અધિક ૧૮ નો અંક પૂર્વ દિશામા આન્યો છે તે યોગ્યજ છે ॥ ૩૨ ॥

પાઠાતરે ઘાણરૂપ । વસુદિગ્દિગીતીરણાત્ ॥

સ્યુ'પચદશતદ્વાણ-રૂપાભ્યામિહ રામશ્શા ॥ ૩૩ ॥

અર્થ -પાઠાન્તરથી (અન્ય ગ્રંથના પાઠમા) ઘાણ રૂપા વસુ દિગ્ દિગ્ એ પ્રમાણે કરેવાથી તે ઘાણ=૫ રૂપ=૧ મઠીને ૧૫ થાય છે તે ત્રીજા કોઠામા સ્થપાય છે ॥ ૩૩ ॥ (અર્થે ૧૯ વાઝા ત્રીજા કોઠામાજ ૧૫-૧૯ એ વે લગાય છે)

વસુયુક્તાદિશસ્તેષ્ટા-દશદ્વિતીય કોશગાઃ ॥

દિશોમધ્યગતાઽન । સિદ્ધ વિશતિયત્રક ॥ ૩૪ ॥

અર્થ -અને વસુ ૮ સહિત દિશા=૧૦ એટલે ૧૮ નો અંક ત્રીજા કોઠામા સ્થપાય છે અને દિશા=૧૦ નો અંક તો મધ્યમા હોય છેજ, એ રીતે પણ વિશતિયત્ર સિદ્ધ થાય છે ॥ ૩૪ ॥

લેચરાભાસ્કરાધ્યાયે । ઈશદિપુદિશાસ્વમી ॥

ભૂવિશ્વાધ્યાસ્તથૈવાકાન્યસનીયાયથાગમ્ ॥ ૩૫ ॥

અર્થ -તથા ઈશાન કોણ વિગેરે દિશાઓમા અનુક્રમે સૂર્ય વિગેરે ગ્રહો સ્થાપવા, અને અનુક્રમે [ભૂ વિશ્વ=] ૧૩ વિગેરે અંકો પણ આગમને સ્થાપવા ॥ ૩૫ ॥

अत्रैवमका एकाद्या । यावदेकोनविंशतिः ॥

एक वेगमनि सावर्ण्यात् । चितायां पंचपट्टयो ॥ ३६ ॥

अर्थ:-जे प्रमाणे अे विशति यंत्रमां १ थी मांडीने १९ सुधीना अंक यथा योग्य । १०-११-१२ इत्यादि रीते आवे, परन्तु १-२-३ इत्यादि रीते नहिं अे रीते] आवे कारणके अेक कोठामां ५ अने ६ नो अंक सहश होवाथी अेरु अेरुठा आवे छे (अर्थात् १५-१६ अे ये अंक अेकज कोठामां आवे छे) ॥ ३६ ॥

पुनःपुनश्चंद्रपदा-दमृतांशो-प्रधानता ॥

पद्मावत्या.साधनेषु । चक्रेश्वर्यारवेरिव ॥ ३७ ॥

अर्थ:-पुनः पुनः चंद्र=१ नो शब्द [पद्मावती काव्यमां] आववाथी पद्मावतीना विशति यत्रमा चद्रनी प्रधानता छे, जेम चक्र-वरी देवीना यत्रमा सूर्यनी प्रधानता छे तेनी पेठे. ॥ ३७ ॥

ततःपंचदशांकस्यां-तर्भावः क्रियतेयुधैः ॥

कलावाचि षोडशाके । सर्वत्र पंचकाश्रयात् ॥ ३८ ॥

अर्थ:-ते कारणथी विद्वाना कलावाचक ('कला' शब्दथी) १६ ना अंकमां सर्वत्र ५ ना अंकनो आश्रय होवाथी १५ ना अंकनो अंतर्भाव करे छे [अर्थात् १६ अने १५ अे ये चद्रनी कला अने त्रिबिवाचक होवाथी सहश गणीने गणितमा तुल्य गणे छे] ॥ ३८ ॥

यथैकादशतः पंच-धिकत्वे षोडशोपरि ॥

चतुर्दशोपरितथा । युक्तैवैकोन विशतिः ॥ ३९ ॥

अर्थ:-जेम सातमा कोठाना ११ ना अंकथी चोथा कोठानो १६ नो अंक

ॐ एकादशादिषु १-२-३-४-५ पंच पट्टकपूरैकत्वात् ७-८-९-१० इति तत ११-१२-१३-१४-१५-१६-१७-१८-१९ २ ० १ १ १ थी १९ सुधीनानव अंक ते १ महित सवे अरु गण. ५.

પાંચ અધિક છે, અને ઉપર આવેલો છે, તેમ ત્રીજા કોઠાનો ૧૯ નો અકષણ છઠ્ઠા કોઠાના ૧૪ ના અક્ષથી પાંચ અધિક હોઈ ને ઉપર આગો છે તે યુક્તજ છે ॥ ૩૯ ॥

યત્રેસ્યાદ્વિંશતેઃ સૈકે । ચત્વારિંશત્સુ સગ્રહાત્ ॥

एकोनविंशतौतत्र । केवल नवक ग्रहः ॥ ४० ॥

અર્થ:-ચઢી સર્વ કોઠામા ૧ સહિત હોવાથી એ વિંશતિ યત્રમાં ૮૦ ને સગ્રહ [સર્વ ધાત્રુથી ૪૦ ની ગણત્રી] ધવાથી એજ વિંશતિ ય ૪૦ નો યંત્રપણ ગણાય પરતુ તફાવત એજ કે એમા ૧૯ ના સ્થાને કેવલ ૯ નો અંક ગણત્રીમા લેવો પરતુ ૧ નો અક ન ગણવો ॥ ૪૦ ॥

एकोनविंशति. पूर्णा । सख्येयाकोण योजने ॥

नान्यथासगतियत्रे । वैषम्यात्त्रिविभाजने ॥ ४१ ॥

અર્થ:-પરન્તુ ચૂળાથી ચૂળાની [વિદિશિની] પક્તિ ગણતા એ ૧૯ નો અક સપૂર્ણ ગણવો નહિતર ઘણે વિભાગમા વિષમતા આવવાથી યત્રને વિષે યત્ર પદ્ધતિ—ગણિતરીતિ મઢતી આવે નહિ ॥ ૪૧ ॥

सैक त्रिंशत्सु खेटा १९ कै-चत्वारिंशच्च विंशतेः ॥

यत्रे तदस्य द्विगुण । फलदानस्य सूचनम् ॥ ४२ ॥

અર્થ - ૧ ના અક સહિત ૩, એટલે ૧૩ એક સહિત ચસુ=૮ એટલે ૧૮ અને એક સહિત ચેટ ૯=એટલે ૧૯ માથી ૯ એ ઘણ મઢીને એ વિંશતિ યત્રમા ૪૦ થાય છે. તેથી એ યત્ર દ્વિગુણ ફલ આપે એવી સૂચના ચાઢો છે કારણકે ૪૦ તે ચીસથી દ્વિગુણ છે, માટે ફલ દ્વિગુણ છે ॥ ૪૨ ॥

૧ યણે મઢીને ૪૦ ની ગણત્રી ન થવાથી અહિં યણ વિભાગની વિષમતા જાણવી.

अत्रकेचिदूर्ध्वं भुविश्वेत्यादिकाव्ये यंत्रन्यासः किन्तु भु इत्येकाक्षरोमंत्रः
 विश्वेति त्रयोदशाक्षरः ईक्षण इति ह्यक्षर इत्यादि अक्षरगणनया मंत्र
 भेदान् व्याख्याति तदल्पं यत्राधिकारात् तथा १-१३-२-११-१२-१- इति
 पुनरेकाक्षर मंत्र गणनापत्तेश्च यदि विश्व शब्देन त्रयतदापि
 १-३-२ ११-१२-१ तथैव यदि सख्या शब्देन एक सख्या पदेन १९ तदा
 तावत्सख्याक्षर मंत्रस्य दोषः प्रतीतः एव पण् नव वसू नित्यत्र नवाक्षरे
 प्रोक्ते पुनः खेचर पदेन तदुक्तिर्जया आशा पदेन दिक् पदेन च पौनरुक्त्य ।
 तथा भू विश्व १३ ईक्षण चंद्र १२ चंद्र पृथिवी ११ युग्मैक १ इत्यत्रापि तद्
 भावनीयमीति अत्रापि विंशति २० योजना तत्र प्रथम निरेकत्वे योजना
 ३-८-९ ॥ ६-१०-४ ॥ ११-२-७ ॥ ३-८-११ ॥ ८-१०-२ ॥ ९-४-७ ॥ ३-१०-७ ॥
 ९-१०-१ ॥ इत्यष्टधा योजना

अत्र एकादशस्थाने कोणगत्यां एक गणनं 'एक एक एक' इति लोके
 एकैव गुणने तदेव इति शास्त्रे सख्याया अविबक्षतः अविबक्षापि एकस्य
 वस्तुस्वरूपात् स्वात्मलाभे परानपेक्षणात् 'लहु मखिज्ज दुधिय' इति
 सिद्धान्त वचनात् चैके

भू विश्वेत्यादि यंत्रे । विशतिर्गति मेलने ॥

गतीनां विशति ज्ञेया । गुरुणामुपदेशतः ॥ ४३ ॥

३-८-९ । १-१८-१ । ३ एकोना अष्ट ७-१-९ यद्वा कोशद्वयेन विंशतिः
 १३-७ एवं २० ततः १-१९ एकोन करण ज्ञापक बाण् पण् नव सूत्र
 बाणोनाः पट् तदा एक एव । एव मेकाधिकत्वेपि सैक निरेक विधे
 ज्योतिःशास्त्रादौ प्रसिद्धेः नवस्थाने पञ्चक भावने १३-१-१-५ । १-१८-१ ।
 १-३-१-१५ अत्रां क व्यस्त करणे ज्ञापक 'बाणरूप वसुदिक् दिगितिपाटः
 अथ बाण पण् नव इति पाठात् पञ्चक स्थाने पट् भावने १३-१-६ । १-३-१
 ८-१-६ । ३-१-१६ एव मुपरितनं पंक्तौ विंशति योजना एकादशधा तेनैव
 तृतीये कोशे १७ रक्षायां १७ विद्यायै १९ अग्निकोणे लेखन १६-०-४ ।
 ६-१०-४ । ६-०-१४ । इति मध्यपरकौ तिस्रो योजना ११-२-७ । १-१२-७ ।
 १-२-१७ । इत्यथ पंक्तौ योजना एवमापतरीत्या ९ योजना ज्ञाप
 माधिक तत्रां क वै ३-८-१ । ३-८-११ । इति

વિંશતિત્રય ૧૮-૦-૨ । ૮-૧૦-૨ । ૮-૦-૧૨ । ઇતિ મધ્ય પક્તૌ વિંશતિત્રયં
 ૧-૪-૭ ણ્કાધિક ૪ તદા ૫ તદધ. ણ્કોન ૭ તદા ૬ ણ્વ ૧-૫-૬ । તતઃ
 ણ્કોન ૪ તદા ૩ ણ્કાધિકા* સપ્ત ૭ તદા ૮ ણ્વ ૧-૩-૮ અથ નવ ૧ સ્થાને
 પચ માવને ૧૭-૪-૧ । ૫-૧૪-૧ । ૧-૧-૧-૧૭ । અત્રૈક કોપ્યાધિક ૧૫ ૧૯
 ઇતિ દ્વેષા ણ્કાસ્મિન્ કોશે સ્થાપનાત્ પચકસ્થાને પદ્મભાવને ૧૬-૩-૧ ણ્કોન
 ૬ તદા ૫-૧૪-૧ ણ્કાધિકાઃ ૬ તદા ૭ પુનઃ* ણ્કાધિકથ ૪ તદા ૫ પુનઃ
 ણ્કાધિકાઃ સપ્ત ૭ તદા ૮ ણ્વ ૭-૭-૮ । ઇતિ તૃતીય પંક્તૌ ઉદ્ભવે
 વિંશતિત્રય ૩ ૧૦-૭ । કોણે ૧-૧૦-૧ દ્વિતીય કોણે અત્રાપિ ૧૧ સ્થાને
 ણ્કગણને સમાધિ* પ્રાણ્યત્ મૂલમેક ણ્વ તત્ર મધ્યસ્થ દશાનુરોધા-
 વેકાદશ ભાવાત્ ણ્વ ૧ યોજના આયતત્વે ૧ યોજના ઉદ્ભવે ગતિદ્વય
 કોણયો. ણ્વ સર્વા વિંશતિવાર વિશતય અત્ર ૧૩-૭ ણ્વ ૨૦ ઇય યોજના
 અદોલન સિંહાસન યત્રાદિપુ મધ્ય પક્તૌ કોશદ્વય મીલનાત્તાવદક
 સાધનાત્ તદનુસારેણ તથા ૧૩-૧-૧૫ ઇત્યાદિ યોજના કોશ ચતુરક
 મીલનાત્ જાયતે સા કમલાકાર વિંશતિ યંત્રે કોશચતુષ્ટય મેલનાનુસારા
 દ્વેષા શેષા યોજના અપિ સૂત્રસ્ય ગમ્ભીરાર્થત્વાત્ યંત્રેપુ ગતીના વૈચિન્યા-
 ઘાવગમ્યા 'શ્રુ વિશ્વ ૧૩ ક્ષણ ચદ્ર ૧૬ ચદ્ર પૃથિવી ૧૧ યુગ્મે ક ૧૨
 સહ્યાક્રમાત્ ચન્દ્રાભોનિધિ ૧૭-૧૪ ઘાળ્ પળ્ નવ ૧૫-૧૬-૧૯ વસૂ ન ૮
 ૧૮ દિક્ ૧૦ ગ્રેચરાદિપુ ॥

અર્થ -અર્હિ કેટલાક એમ કહે છે કે—શ્રુ વિશ્વ ઇત્યાદિ પદોવાળા પ્રથમ
 રૂઢેવાપણા વિંશતિ યત્ર સપર્થી પદ્માવતી કાવ્યમા યન્ત્રન્યાસ એટલે
 અક સૂચના વા અકસ્થાપના કરી નથી, પરંતુ શ્રુ એ એકાક્ષરી મન્ત્ર છે,
 અને વિશ્વ એ પદ્યી ૧૩ અક્ષરવાળો મન્ત્ર, અને ઈક્ષણ* એ પદ્યી ૫
 અક્ષરવાળો મન્ત્ર [ઈક્ષણ એટલે નેત્ર અર્થે હોવાથી ૫ અક્ષરવાળો મન્ત્ર]
 છે, ઇત્યાદિ રીતે અક્ષરોની ગણતરી વહે મન્ત્રના એકોની વ્યાખ્યા કરી છે,
 પણ તે અર્હિ અલ્પ એટલે ગૌણ છે, કારણકે અર્હિ તો યત્રનો અધિકાર
 પાલે છે

ૐ કાવ્યમા ક્ષણ એટલે ૬ ના અર્થે વાળો શબ્દ વાળો છે. અને અર્હિ ઈક્ષણ શબ્દ પેના
 અર્થવાળો વાળો તે પદ્યાર્થનો શબ્દ વિશ્વ છે તેનો વળે વિશે હોય તો તેમ થાય.

તથા ૧'-૧૩-૨ । ૧૧-૧૨-૧ એ પ્રમાણે પુનઃ એકાક્ષર મન્ત્ર ગણનાની પ્રાપ્તિ હોવાથી જો વિશ્વ શબ્દથી ૩ વિચારીએ તો પળ ૧-૩-૨ । ૧૧-૧૨-૧ થાય અને તે પ્રમાણે 'સંખ્યા' એ શબ્દ વહે એક શબ્દ સહિત ૧૯^૧ થાય, સ્થાને તો તેટલી સંખ્યાવાળા અક્ષરોનો એટલે ૧૯ અક્ષરોનો મન્ત્ર [વિંશતિ મંત્ર] દોષ વાળોજ સમજાય છે, અને એ પ્રમાણે તો પળ નવ વસ્તુની=૬-૯-૮ એ પદોમાં નવ અક્ષર કહ્યા છે, અને પુનઃ લેખરાશાદિષુ એ પદોમાં લેખર એ પદવહે પળ ૯ અક્ષર કહ્યા છે, તેથી દ્વિરુક્તિ કથન દોષ જાણવો, અને આશા એટલે ૧૦ તેમજ દિક્ એટલે પળ ૧૦ એ પળ દ્વિરુક્તિ-પુનરુક્તિ દોષ પ્રાપ્ત થાય છે.

તથા મૂ=વિશ્વ=૧૩ ર્દક્ષણ ચંદ્ર=૧૨ ચંદ્ર પૃથિવી=૧૧ અને યુગ્મૈક=૧૨ એ પદોથી એમાં પળ વિંશતિની એજ ભાવના વિચારવી (એટલે સદોષ છે -વિચારવી) હતિ તર્ક વિચાર સમાપ્તઃ

હવે દ્વિગુણ ગણત્રીવાળા વિંશતિ યંત્રના ગતિભેદ કહેવાય છે.
અત્રાપિ વિંશતિ ૨૦ યોજના—તન્ન પ્રથમ નિરેકત્ત્વે યોજના

અર્થઃ-અર્હિ [૪૦ ની ગણત્રીવાળા] વિંશતિ યંત્રમાં ૨૦ ની યોજના આપ્રમાણે—ત્યાં પ્રથમ ૧ ના અંક રહિત ૩ આદિ અંકોથી ૨૦ ની ગણત્રી થાય છે તે આ પ્રમાણે—

પહેલી તીર્છી પંક્તિમાં [૧૩-૧૮-૧૯ માં] ૩-૮-૯ એટલે ૨૦ ॥
બીજી તીર્છી પંક્તિમાં [૧૬-૧૦-૧૪ માં] ૬-૧૦-૪ એટલે ૨૦ ॥
ત્રીજી તીર્છી પંક્તિમાં [૧૧-૧૨-૧૭ માં] ૧૧-૨-૭ એટલે ૨૦ ॥

૧ મૂ=૧ વિશ્વ=૧૩ ર્દક્ષણ=૨ ચન્દ્રચન્દ્ર=૧૧ પૃથ્વીયુગ્મ=૧૨ એક=૧ [અથવા એક=૧

અને સંખ્યા=૯=૧૯)

૧ એક=૧ સંખ્યા-૯ એટલે ૧૯

૪૦	૪૦	૪૦	૪૦	૪૦
૪૦	૧૩	૧૮	૧૯	૪૦
૪૦	૧૬	૧૦	૧૪	૪૦
૪૦	૧૧	૧૨	૧૭	૪૦
૪૦	૪૦	૪૦	૪૦	૪૦

૦ હતિ દ્વિગુણાંક

વિંશતિપત્રે ૪૦

પુનઃ એ પ્રમાણે અઘઃપંક્તિમાં [એટલે ૧૧-૧૬-૧૧] આદિરિતે]
૩-૬-૧૧ એટલે ૨૦ ॥ ૮-૧૦-૨ એટલે ૨૦ ॥ ૯-૪-૭ એટલે ૨૦ ॥ પુનઃ ઘેવિદિશિ
પંક્તિઓમાં ૩-૧૦-૭ એટલે ૨૦ ॥ ૯-૧૦-૧=૨૦ ॥ એ પ્રમાણે આઠ
પ્રકારે એકના અંક રહિત * ગણતરી કરી

અહિં વિદિશાની પંક્તિમાં ૧૧ ના સ્થાને જે ઘે એકઠા છે તેનો ગુણાકાર
કરતા ' એક એકે એક ' એ પ્રમાણે લોકમાં એક વડે [કોઈપણ રકમને]
ગુણવાથી જવાય તેનો તેજ આવે છે, માટે શાસ્ત્રમાં ૧ ના અંકને સંખ્યાની
વિવશ્યા નથી એટલે ૧ ને સંખ્યામાં ગણ્યો નથી, કારણકે એક છે તે પોતે
ઘસ્તુ સ્વરૂપ એટલે સ્વાભાવિક છે, કારણ કે સ્વાત્મલાભમાં (એટલે
એકના જ્ઞાનમાં) પરની [ધીજી] ઘસ્તુની અપેક્ષા નથી હોતી તે કારણથી
સિદ્ધાન્તનુ પણ વચન છે કે ' લઘુ સાવિજ્ઞ લુચિય ' લઘુ સંખ્યાત [એટલે
ઓછામાં ઓછી સંખ્યા] નિશ્ચય થેજ છે

॥ શ્રુ વિશ્વાદિ વિંશતિ યત્રની ૨૦ ગતિ. ॥

અર્થ:-હવે શ્રુ વિશ્વ આદિ પદોવાળા પદ્માવતી યત્રની ઘીશની ગણતરી
૨૦ રીતે થાય છે, તે ઘસિ ગતિઓ શ્રીગુરુના ઉપદેશથી આ
પ્રમાણે જાણવી ॥ ૪૩ ॥

અર્થ:- અહિં ૧૩ ૧૮-૧૯ એ પરેલી પંક્તિમાં ૧૧ રીતિ આ પ્રમાણે—
૩-૮-૯ એટલે ૨૦—એ ત્રણ અંકથી

૧-૧૮-૧ „ ૨૦— „

૩-૭-૧-૯ „ ૨૦—એ ચાર અંકથી (અહિં ૧ ન્યૂન ૮ એટલે ૭ છે)

૧૩-૧૭ „ ૨૦—એમાં ૧ ન્યૂન કરવાની રીતિ ઘાણ પૂણ નવ એ

૧-૧૯ „ ૨૦—સૂત્રથી ઘાણ=૫ ન્યૂન ૬ એટલે

એકાધિકપણમાં પણ એજ સૂત્ર જાણવું અને

કરવાની વિધી જ્યોતિષ શાસ્ત્રાદિકમાં

* અહિં ૧૦ અને ૧૧ ના અંકનો એ
ગણતરીમાં ઊંધો છે અને ૧૨-૧૩ આદિ
ઊંધો નથી, કારણકે ૨ થી ૧૧ સુધીના

હવે નવવા સ્થાને [૧૯ ને બદલે] ૫ નો [૧૫ નો] અક વિચારતાં
 ૧૩ ૧-૧-૫ એટલે ૨૦ ॥ ૧-૧૮-૧ એટલે ૨૦ ॥ ૧-૩-૧-૧૫ એટલે ૨૦ થાય
 છે. અહિં અકોને છૂટા પાડવાની રીતિને જણાવનાર વાણરૂપ વસ્તુ દિગ્
 દિગ્ એજ પાઠ [પદ્માવતી કાવ્યમાં કહ્યો છે તે] જાણવો. હવે યાજ્ઞ
 યજ્ઞ નવ એ પાઠથી પાંચના સ્થાને ૬ વિચારીએ તો ૧૩-૧-૬ એટલે ૨૦
 તથા ૧-૩-૧-૮-૧-૬ એટલે ૨૦ તથા ૩-૧-૧૬ એટલે ૨૦ એ પ્રમાણે ઉપરની
 પહેલી ૨૦ ની યોજના અગિઆર પ્રકારે થઈ અને કાવ્યમાં કહેલા ઐશ્વર્ય
 રક્ષણ લક્ષ્મી અને ભારતી એ ચાર માંથી અમિત્રલૂણામાં ત્રીજા કોઠામાં
 ૧૫ નો અક ઐશ્વર્ય માટે ૧૬ નો અંક રક્ષા માટે અને ૧૯ નો અંક
 વિશ્વાનો માટે સ્થાપવો.

અર્થ:-મધ્ય પંક્તિ ૧૬-૧૦-૧૪ માં ૨૦ ની ગતિઓ આ પ્રમાણે—૧૬-૦-૪
 એટલે ૨૦ ॥ ૬-૧૦-૪ એટલે ૨૦ ॥ ૬-૦-૧૪ એટલે ૨૦ એ ત્રણ રીતિ
 મધ્ય પંક્તિમાં થઈ.

તથા ૧૧-૧૨-૧૭ એ નિચેની પંક્તિમાં ૧૧-૨-૭ એટલે ૨૦ ॥ ૧-૧૨-૭
 એટલે ૨૦ ॥ ૧-૨-૧૭ એટલે ૨૦ ॥ એ પ્રમાણે નીચેની એ પંક્તિમાં પણ
 ત્રણ યોજના દર્શાવી. એ પ્રમાણે આપત ગતિ [તીર્છા વીર્ય પંક્તિની
 પદ્ધતિએ] નવ ગતિ એ ૨૦ ની યોજના દર્શાવી, અને શેષ [આઠ]
 રીતિઓ અંકના વિયમપણાથી અધિક જાણવી.

(હવે ઉર્ધ્વ ગતિએ ૨૦ ની યોજના વિચારતાં) પહેલી ૧૩-૧૬-૧૧ ની
 પંક્તિમાં ૧૩-૬-૧ એટલે ૨૦ ॥ ૩-૧૬-૧ એટલે ૨૦ ॥ ૩-૬-૧૧ એટલે ૨૦ ॥
 એ પ્રમાણે પહેલી ઉર્ધ્વ પંક્તિમાં ત્રણ ગતિએ ૨૦ થાય છે

ત્રીજી ૧૮-૧૦-૧૨ ની ઉર્ધ્વ પંક્તિમાં ૧૮-૦-૨ એટલે ૨૦ ॥ ૮-૧૦-૨
 એટલે ૨૦ ॥ ૮-૦-૧૨ એટલે ૨૦ ॥ એ રીતે મધ્ય પંક્તિમાં ત્રણ રીતિ થઈ

ત્રીજી ૧૯-૧૪-૧૭ ની ઉર્ધ્વ પંક્તિમાં ૯-૪-૭ એટલે ૨૦ ॥ તથા ૧૪
 માંના ૪ ને એક અધિક ગણતાં ૫ ગણીએ અને તેની નીચે ૧૭ ના ૭ ને
 ૧ ન્યૂન કરી ૬ ગણીએ તો ૯-૫-૬ એટલે ૨૦ થાય. ત્યારપાછ એ પારને
 એક ન્યૂન કરી ૩ ગણીએ અને એ સાતને એક અધિક કરી ૮ ગણીએ
 ત્યારે ૯-૩-૮ એટલે ૨૦

૫ વિચારી એ તો ૧૫-૪-૧ એટલે ૨૦ થાય ॥ ૬-૧૪ ૧ એટલે ૨૦ ॥ ધાય અને ૧-૧-૧-૧૭ એટલે પળ ૨૦ થાય, એમા ઘ્રણ એકઠાને ઘડલે ચાર એકઠા ગણવાથી એક એકઠો અધિક ગણ્યો તેનુ કારણકે ઓગળીસના કોઠામા ૧૯ અને ૧૫ એ યજ્ઞે અઠ્ઠ સ્થાપના થાય છે તે કારણથી એ એકઠા કોઠાના યે એકઠા ગણ્યા વઢી ઓગળીસના કોઠામા ૧૯ અને ૧૫ની અઠ્ઠસ્થાપના કરાય છે તે પદરમા ૫ ને અકને ૬ સદૃશ્ય ગણીએ ત્યારે ૧૬ નો પળ અક આવે તેથી ૧૬-૩-૧ એટલે ૨૦ [અર્હિ ચૌદમાના ચાર ને એક ન્યૂન કરી ઘ્રણ ગણેલા છે] પુન. એ ૬ ને એક ન્યૂન કરી ૫ ગણીએ તો ૫-૧૪-૧ એટલે ૨૦ થાય તથા એ છ ને એક અધિક કરી ૭ ગણીએ [સત્તરમાના] સાતને એક અધિક કરી ૮ ગણીએ ત્યારે ૭-૫-૮ એટલે ૨૦ થાય એ પ્રમાણે ધ્રીજી ઉર્ધ્વ પક્તિમા ઘ્રણ રીતે [અને ન્યૂનાધિક પદ્ધતિ સહિત ૯ રીતે] ધીસની યોજના દર્શાવી

વિદિશિપક્તિમા ૩-૧૦-૭ એટલે ૨૦, અને ધ્રીજી વિદિશિમાં ૯-૧૦-૧ એટલે ૨૦ થાય છે અર્હિ પળ ૧૧ ના સ્થાને ૧ ગણવાના કારણનુ સમ્પ્રધાન પૂર્વે કહેલી રીતે વિચારવુ એમા સૂઠ અંક ૧ જ છે તે ૧ મા મધ્ય કોઠામા રહેલા ૧૦ ના અનુરોધથી [અનુસરણથી] ૧૧ થયેલા છે.

એ પ્રમાણે એ વિંશતિ યજ્ઞમા નય યોજના (નયગતિ) આયત્તગતિ-વાઢી, નય યાજના ઉર્ધ્વગતિવાઢી અને યે યોજના વિદિશિગતિવાઢી ધવાથી ઘીસ રીતે ૨૦-૨૦ થાય છે ॥ ઇતિ વિંશતિ ગતિ ભેદાઃ ॥

એમા ૧૩-૭ એટલે ૨૦ એ યોજના ગતિ અદોલાંન િં મધ્ય પંક્તિમા યે કોઠાના અક મેઢઢવાથી તેટલો અક સિદ્ધ થાય છે, અને તે અનુમારે તેવી રીતે ૧-૩-૧-૧૫ હ્રસ્વ કોઠાના [ઘ્રણ કોઠાના] ચાર અંક કે કમઢ્ઢાહતિવાઢા વિંશતિ યજ્ઞમા ચાર અનુસારે શેષ યોજનાઓ પળ જાળવી હ્યાદિ પદવાઢુ કાન્ય] ગમીર અર્થવાઢુ

विचित्र होवाची अं प्रमाणे शेष योजनाओ (२० योजनाओधी उपरान्तनी योजनाओ) जाणवी [परन्तु गणत्रीमां २० योजनाओनुंज ग्रहण कराय छे.]

एतत्काव्यनिबद्ध शुद्धचरणा-यंत्र स्फुटं विंशतेः ।

संसूयार्जितपुण्यतो विजयतां श्रीतीर्थकृच्छाशनं ॥ ४४ ॥

अर्थ:-भूविश्व=१३, सणचंद्र=१६, चंद्रपृथ्वी=११ युग्मैक=१२ अं संख्यानां क्रमधी तथा चंद्रांमोनिधि=१७ अथवा १४ घण=१५ पण=१६ नव=१९ वसु=१८ अं चार अंकमा चंद्र पदनी अनुवृत्ति होवाची १ नो अंकयुक्त कराय छे.] दिक्=१० तथा 'खेचराशाविषु' अं पद अनेक अर्थवाळुं पूर्वे कहेवाई गयुं छे तेथी अहिं ऐनो अर्थ कह्यो नथी] अं पदोवाळा पूर्वे कहेवाई गयेला काव्यमां रचायेला शुद्ध चार चरणोधी २० नो यंत्र जे रीते प्रगट थाय छे ते रीते २० नो यंत्र प्रगट दर्शावीने उपार्जन करेला पुण्यधी श्रीतीर्थकर भगवंतनुं शासन विजयवत वतों ॥ ४४ ॥

तद्वाणरूप वसुदिक् । दिक् पाठोपिसमार्थित. ॥

वाण पण् मुनि वस्वाशे-त्येव पाठो विस्तार्यतां ॥ ४५ ॥

बळी ते पाठमांथी वाण=५ रूप=१ वसु=८ अने दिक्=१० अं पाठ पण समर्थित कर्यो [प्रगट कर्यो] तथा वाण पण्=६ मुनि=७ वसु=८ अने आशा'४ अं पाठ पण सिद्ध कर्यो ते जाणवो. ॥ ४५ ॥

वाण-इक् श्रुतयो दिग् दिग् । एवं पाठोपि चिंत्यताम् ॥

दृग्-दर्शनानि पद् धातुः । श्रुतयोष्टेतिभावनात् ॥ ४६ ॥

तथा वाण=५ इक्=६
विचारवो. अंमां इक्
अतिओ ८ छे अं

दिग् दिग्=१०-१० अं पाठ पण
छे, अथवा छ धातु छे,
अने श्रुति शब्द जाणवा.

ગતિ વૈચિત્ર્યમન્યત્ર । યત્રે પચદશાત્મકે ॥

દૃશ્યતે લોક બોધાય । તદિદ્દ્યાપિ નિદર્શ્યત ॥ ૪૭ ॥

અર્થ:-ચઢી ઘીજા પ્રકારના પદરીયા યંત્રમાં ગતિને જે વિચિત્રતા દેખાય છે તે વિચિત્રગતિ અર્હિ પળ લોકમાં જ્ઞાન થવાને અર્થે દર્શાવાય છે ॥૪૭॥

‘ અત્રપદ્ દ્વિસતપત્રે કોણગતિઃ ૭-૩-૫ દ્વિતીય કોણગતી ૬-૩ મેલને નવ વ્યાવૃત્ત્ય પુન. પદ્ ગણને ૧૫ અવંતિ દ્વિતીયે ૪-૧૦-૧ અસ્મિન્ યંત્રે સિંહાસનાદિ યત્રવત્ મધ્ય પત્તિકોશ દ્વયાવપિ પંચદશ પૂરણાત્ યંત્રાણાં ગતિ વૈચિત્ર્યદર્શનાદેય વિંદ્યાતિયત્રં અદ્વેય મિતિ ભાવઃ એકત્ર કોણ ગતી ન્પુનાધિકત્વે પ્યદોપાત્

અર્થ:-અર્હિ ૬-૨-૭ એ અક સ્થાપનાવાળા પંદરીયા યંત્રમાં વિદિશાગતિ ૭-૩ ૫ એટલે ૧૫ અને ઘીજી વિદિશાગતિમાં ૬-૩ એટલે ૯, અને પુનઃ પાછાવાળીને ૬ ગણતા [૬-૩-૬ એટલે] ૧૫ થાય છે ચઢી ઘીજા

પ્રકારના પંદરીયા યત્રમા ૪-૧૦-૧ એટલે ૧૫ એ પદરીયા યત્રમા સિંહાસનાદિ યત્રની પેઠે મધ્ય-પત્તિમા [એટલે ઘીજી ઉર્ધ્વ

૬	૨	૭
૪	૩	૮
૫	૧૦	

૧૫

૪	૧૦	૧
૬	૫	૮
૯	૩	૬

૧૫

પંક્તિમાં] એ કોઠાના અંકથી [૧૦-૫ થી] પણ ૧૫ નો અક પૂર્ણ થાય છે, તેથી એપ્રમાણે યત્રોની ગતિ વિચિત્ર દેખીને ૨૦ નો યત્ર પણ વિચિત્ર ગતિવાળો હોય એવી શ્રદ્ધા કરવી એ તાત્પર્ય

૮	૧	૬
૩	૨	૭

૪	૩	૮
૬	૫	૧
		૯

૪	૨	૭
૩	૫	૬
૮	૧	૯

૧૫

छे [अर्थात् जेम १५ ना यंत्रो विचित्रगति वाला दर्शाव्या तेम २० ना यंत्रो पण विचित्र गतिवाला होय अेम जाणवुं] जेथी अेक विदिशिग-
तिमां अक न्यून होय (१९ वा १६ ना बदले जेम १५ होय) अथवा
अधिक होय [१५ ना बदला १६ होय अथवा १९ होय] तो पण तेमां
कोई प्रकारे दोष नहीं अेम जाणवुं.

चंद्रांभोनिधिवाणाः पण्-मुनयो वसवो दिशः ॥

एवं पाठेपिसूत्रार्थः । साधनीयोनया दिशा ॥ ४८ ॥

अर्थः-तथा चंद्र=१ अंभोनिधि=४ [वा ७] घाण ५ पण्=६ मुनि=७
वसु=८ दिक्=९ अेवा पाठधी पण सूत्रनो अर्थ [पद्मा काव्यनो अर्थ]
आ रीतिअे सिद्ध करवो [ते कहेवाय छे] ॥ ४८ ॥

भू विश्व १३ क्षण चंद्र १६ चंद्र पृथिवी ११ युग्मैरु १२ इति इश १ उदग्
२ वायु ३ वरुण ४ स्थान चतुष्टये अकैः पुरिते सख्या क्रमादिति ११-१२-
१३ १६ इत्यकक्रमात् शेषाः १४-१७-१८-१९ एतेका यथायोगं स्थानेषु
घायाः तत्रापि घाणपण् इति सजया ११ तत्संमुखे १९ पुनः १२ संमुख
कोशे १८ पुनः १३ संमुखकोशे १७ पुनः १६ समुखा १४ इत्युत्क्रमादक
न्यासः अत्रपचदशांकाः पंचकपर्द्धयोः सावर्ण्यात्पोडशांकैर्भाज्यः एवं
अष्टपुस्थानेषु पूरितेषु मध्य दिशोदशइत्यतोयसूत्रार्थः संपन्नः चंद्रेनयुक्ता
अमः जलरूप १ नदी २ तटारु ३ आकाश ४ स्थानभेदाच्चतुर्धा यद्वा
अमः शब्देन जलं तस्यस्थानं समुद्राश्चत्वारः निधयो नव घाण ५ पद्मुनय
सप्त वसवोष्ट तान्मध्ये दशमेचरा गृहास्तेषां इजानादिविधु इमान्मंत्रान्
रहस्यानि ध्यायामीति ' मंत्ररहस्य वार्तायामित्यमरः ' नतु मंत्रान् पाठ-
रूपाक्षर मंत्रान् इतिअत्रध्यानाधिकारेण यत्र लक्षणरूपध्यानाव लवनात्
पदस्यध्यानात् रूपध्यानस्याधिक्यात् एतेन ' चंद्रांभोनिधि घाणपण्मुनि
वसु' इतिपाठसिद्धिः एवंअन्यत्रापि भावनीयं

अर्थः-भू वि-व=१३,

अकस्थानोने अ-

अे चार

१६, चंद्रपृथ्वी ११, युग्मैरु=१२, अे चार

ग-उत्तरदिशा-वायव्यकोण-

घाणपण्-मुनि-वसु

ગતિ વૈચિત્ર્યમન્યત્ર । યત્રે પચદશાત્મકે ॥

દૃશ્યતે લોક બોધાય । તદિહાપિ નિદર્શ્યત ॥ ૪૭ ॥

અર્થ:-ચઢી ધીજા પ્રકારના પદરીયા યત્રમાં ગતિને જે વિચિત્રતા દેખાય છે તે વિચિત્રગતિ અર્હિં પળ લોકમા જ્ઞાન થવાને અર્થે દર્શાવાય છે ॥૪૭॥

‘અત્રપદ્ દ્વિસપ્તયત્રે કોણગતિઃ ૭-૩-૫ દ્વિતીય કોણગતૌ ૬-૩ મેલને નવ વ્યાધૃત્ય પુનઃ પદ ગણને ૧૫ ભવતિ દ્વિતીયે ૪-૧૦-૧ અસ્મિન્ યત્રે સિંહાસનાદિ યત્રવત્ મધ્ય પક્તિકોશ દ્વયાદવિ પચદશ પૂરણાત્ યંત્રાણાં ગતિ વૈચિત્ર્યદર્શનાદેવ વિંશતિયત્ર અદ્વેય મિતિ ભાયઃ એકત્ર કોણ ગતૌ ન્પુનાધિકત્વે પ્યદોપાત્

અર્થ:-અર્હિં ૬-૨-૭ જે અક સ્થાપનાયાલા પદરીયા યત્રમાં વિવિદશાગતિ ૭-૩ ૫ એટલે ૧૫ અને ધીજી વિવિદશાગતિમા ૬-૩ એટલે ૯, અને પુનઃ પાછાયાલીને ૬ ગણતાં [૬-૩ ૬ એટલે] ૧૫ થાય છે. ચઢી ધીજા

પ્રકારના પદરીયા યત્રમા ૪-૧૦-૧ એટલે ૧૫ જે પદરીયા યંત્રમા સિંહાસનાદિ યત્રની પેઠે મધ્ય-પક્તિમા [એટલે ધીજી ઉર્ધ્વ

૬	૨	૭
૪	૩	૮
૫	૧૦	

૧૫

૪	૧૦	૧
૬	૫	૮
૯	૩	૬

૧૫

પક્તિમા] પે કોઠાના અકથી [૧૦-૫ ધી] પળ ૧૫ નો અક પૂર્ણ થાય છે, તેથી એપ્રમાણે યત્રોની ગતિ વિચિત્ર દેખીને ૨૦ નો યત્ર પળ વિચિત્ર ગતિવાલો હોય એવી શ્રદ્ધા ફરવી એ તાત્પર્ય

૮	૧	૬
૩	૫	૭
૪	૯	૨

૧૫

૪	૩	૮
૯	૫	૧
૬	૭	૬

૧૫

૪	૯	૨
૩	૫	૭
૮	૧	૬

૧૫

૮	૧	૬
૩	૫	૭
૪	૯	૨

૧૫

૮	૩	૬
૧	૫	૯
૬	૭	૨

૧૫

हे. [अर्थात् जेम १५ ना यंत्रो विचित्रगति वाला दर्शाव्या तेम २० ना यंत्रो पण विचित्र गतिवाला होय अेम जाणवुं] जेथी अेक विदिशिग-
निमां अक न्यून होय (१९ वा १६ ना बदले जेम १५ होय) अथवा
अधिक होय [१५ ना बदला १६ होय अथवा १९ होय] तो पण तेमां
कोई प्रकारे दोय नयां अेम जाणवुं.

चंद्राभोनिधिवाणाः पण्-मुनयो वसवो दिशः ॥

एवं पाठोपिसूत्रार्थः । साधनीयोनयां दिशा ॥ ४८ ॥

अर्ध-तथा चंद्र=१ अंभोनिधि=४ [वा ७] याण ५ पण्=६ मुनि=७
वसु=८ दिग्=९ अेवा पाठधी पण सूत्रनो अर्थ [पद्मा काव्यनो अर्थ]
आ सीनिअे सिद्ध करवो [ते कहेवाय छे] ॥ ४८ ॥

मू रिम्ब १३ क्षण चंद्र १६ चद्र पृथिवी ११ युग्मैक १२ इति इश १ उदग्
२ बायु ३ वरुग ४ स्थान चतुष्टये अंकैः पुरिते संख्या क्रमादिति ११-१२-
१३ १४ इत्यंक्रममात् शेषाः १४-१७-१८-१९ एतेका यथायोगं स्थानेषु
पाराः तथापि वाणपण् इति संज्ञया ११ तत्संमुखे १९ पुनः १२ संमुख
कोशे १८ पुनः १३ संमुखकोशे १७ पुनः १६ संमुखा १४ इत्युत्क्रमादंक
न्यामाः अथपचदर्शाकः पंचकपर्कयोः सावर्ण्यात्पोढशांकैर्भाव्यः एवं
अष्टपुम्यानेषु परितेषु मध्य दिशोदशइत्यनोर्यसूत्रार्थः संपन्नः चंद्रेनयुक्ताः
अमः जलरूप १ नदी २ तटाक ३ आकाश ४ स्थानभेदाच्चतुर्धा यद्वा
अमः शोहेन जन तत्स्थानं ममुद्राश्चत्वारः निषयो नवयाण ५ पद्ममुनय
सप्त यमयोष्ट तान्मण्ये दशवेचरा गृहास्तेषां इशानादिदिक्षु हमान्मंत्रान्
इत्येयानि स्थापामीति ' मयग्रहस्य यार्तापामित्यमरः ' नतु मंत्रान् पाठ-
न्याक्षर मंत्रान् इतिअग्रध्यानाधिकारेण यंत्र लक्षणरूपध्यानाव लवनात्
पद्मपुष्पानात् रूपध्यानस्याचिख्यात् एतेन ' चद्राभोनिधि वाणपण्मुनि
वक्षन् ' इतिपाठसिद्धिः एवअन्यत्रापि भावनीयं

સ્થાનો ૧૧-૧૨-૧૩-૧૬ થાય છે. એથી એ ક્રમથી રોપ રહેલા અકસ્થાનો ૧૪-૧૭-૧૮-૧૯ એ અકસ્થાનોને યથાયોગ્ય કોઠાઓમાં સ્થાપવા “ ધાણપણ ” એ સજ્ઞાયકે [૫+૬=] ૧૧ સ્થાપવા, અને તેની સન્મુલ્લ

૧૧ નો અંક સ્થાપવો, [અર્થાત્ વિવિદિશિપંક્તિમાં સન્મુલ્લ સ્થાપવો] પુનઃ જ્યાં ૧૨ સ્થાપ્યા છે તેની સન્મુલ્લ ૧૮ સ્થાપવા, જ્યાં ૧૩ સ્થાપ્યા છે, તેની સન્મુલ્લ કોઠામાં ૧૭ સ્થાપવા પુનઃ જ્યાં ૧૬ સ્થાપ્યા છે, તેની સન્મુલ્લ કોઠામાં ૧૪ સ્થાપવા, એ પ્રમાણે અનુક્રમે અક સ્થાપના જાણવી એમાં ૧૫ નો અંક તે પાંચ અને છની, સદશતા ગણવાથી ૧૬ ના અકમાં અંતર્ગત જાણવો એ પ્રમાણે આઠ કોઠા પૂર્ણ થયાવાદ મધ્યકોઠામાં દિશા=૧૦ સ્થાપવા, તે કારણથી સૂત્રાર્થ એ પ્રાપ્ત થયો કે ચદ્રાભોનિધિ=ચન્દ્ર એટલે ૧ સહિત અમ=જલ્લ તે કૃવા-નદી-તલાવ-અને આકાશના મેદથી ૪૫ કારનું છે અથવા અમ એટલે જલ્લ, તેનું સ્થાન જે સમુદ્ર તે ૪ છે (અર્થાત્ સમુદ્ર સજ્ઞાથી ૪ નો અક ગણાય છે), ત્યારવાદ નિધિ એટલે ૯, ધાણ એટલે ૫, અથવા ૬, મુનિ એટલે ૭, વસુ એટલે ૮ તે સર્વ અકોની મધ્યે દશ [૧૦] તથા પેચર એટલે ગૃહો તે એને હંશાનાદિ દિશાઓમાં સ્થાપવા એ પ્રમાણે એ મન્ત્રાન્-રહસ્યોને ધ્યાયામિ=હુ ધ્યાન કરુ છુ “ મન્ત્ર ” એ શબ્દનો અર્થ રહસ્યવાર્તામાં [ગોપ્યવાર્તામાં] પ્રવર્તે છે એમ અમરકોશમાં કહ્યું છે. પરંતુ અર્હિ મન્ત્ર એટલે પાઠરૂપ અક્ષરવાળા મંત્ર, નહિ, એ પ્રમાણે, અર્હિ ધ્યાનનો અધિકાર હોવાથી મન્ત્રના લક્ષણવાળા રૂપધ્યાનનું આલેખન છે, કારણકે પદસંધ્યાનથી પણ રૂપધ્યાન [રૂપસ્થધ્યાન] અધિક છે, એ યાગ્યાથી “ ચદ્રાભોનિધિ ધાણપણ મુનિવસુન્ ” એ પાઠની સિદ્ધિ થઈ જે પ્રમાણે અન્યત્ર [રોપ સર્વ પ્રકારના વિંશતિયત્રોમાં] પણ એ પાઠના મન્ત્ર એટલે રહસ્યો યથાયોગ્ય વિચારવા

૧૧	૧૮	૧૬
૧૬	૧૦	૧૪
૧૧	૧૯	૧૦

૧૦

તપાગચ્છેશસૂરીશ । વિજયપ્રભસેવક ॥

કૃપાનિજયધીરાણાં । શિષ્યોર્હચ્છાસનશ્રિયે ॥ ૪૯ ॥

आत्मज्ञानका खजाना.

प्रियविज पाठकधृन्द—

आपको वह जानकर हर्ष होगा की, आपने जैन समाजमें आज तक गीता जैसे प्रयत्ना अवश्यही अमर या सौभाग्यकी बात है की चित्तकी पूर्ति आप महानुभावोंके समान यह “अर्हद्गीता” ग्रन्थकी चतुर्थ आवृत्ति के साथ प्रकाशित हो रही है

वैष्णव धर्ममें भगवद्गीताको कितना मान है अर्हद्गीता भी मान्य समुदायके लिये प्रणव भगवद्गीतासे वही अधिक उपयोगी सिद्ध हो सकती है यदि विज्ञ पाठकोंने इसे आपनाया तो । क्योंकि यह अर्हद्गीता जिस अध्यात्मज्ञानरूपी सुगम रसमें ओतप्रोत है वह अद्वितीय है

श्रीगोतमस्वामी प्रथमही प्रश्न कहते हैं कि भगवान् योगियोंके और गृहस्थोंका मन बशमें हो जाता है तो क्या कोई स्वस्ती विधि है उत्तरमें विश्व रत्नीय प्रभु महान्तर भगवान् विधि बनाने हुये क्या कहते हैं यह ग्रन्थकी आदिमें आपके टट्टीगोचर होगा.

विशेषमें आपको इस ग्रन्थकी प्रशंसा लेखणीद्वारा क्या कर पाठक आप इसको खर्च कर एक नक ईसका जल्द मनन करें मूल कीमत रु. ७ भेट कीमत रु. २

प्यारे भाईयों ! क्या ? आपका आकाशकी सैर करनी है ?

तो फिर आप क्यों विचार करते हैं, श्रीमहान्तर प्रथमाश्रमसे आश्रमशर्माजी आपकी कल्प मगाने लाके आपकी मनकी मुराद पूरी होगी अगर आपको वशाकरण चाहिये तो इसी कल्पके साथ गोपीचक्र नामका कल्प दिया है इस कल्पके द्वारा पत्थर हृदयमीमाम हो जाता है और ईमीमे लिखी हुई औपग्रीओसे जलस्थमन अग्नि स्थमन आदि कार्य सिद्ध होते हैं, यह ग्रन्थ सुश्रावक नागार्जुन का बनाया हुआ है तब इसके बारेमें विज्ञेय क्या लिखे

मूल कीमत रुपीया १५ व भेट कीमत रुपीया ७॥

मिलनेका एस्. के. कोटेचा, धुलीया.

जैन सायन्स जगतसुदरी पयोगमाला.

जस महत्तर जानथे ' जैनाम उनका कितनी प्रतिष्ठा थी ' वह कितने उठ काटाके पुरपथे ।

उम माग्यशाला पुरपथका शीत नहा पहिचानताथा ' आज उस महा मा की कार्तीको जन समाजके वालगोपा सन सिद्धित ह जे उनके निपयमे मे क्या डिमु

अगर जो उनका आध्वकाग्न जाने दखनी होतो उनका बनाया हुआ जगतसुदरी पयोगमाला नामके ग्रथका श्रौंगोचर करे

इसी ग्रथमें प्रयेज प्रनुआका रणन दायो है वरज प्रनुकसयागसे अनेक चमकारों देख मनन हो आप इस ग्रथको प्यक्त गरूर पठे और पठते एसा आपसे नम प्रार्थना ह

तीमरीआवृत्ति मुल किमत रूपाया १० व भेट किमत ५ रु० एक शेठकी तर्कमे

मणिओंका उत्पत्तिस्थान

मानतुग शास्त्र [कर्ता:-मानतुग सूरि]

आजतक जनता मणिओं उ पति आर उमका उपयोगिताकी बिल्कुल खबर नहीं परनु हमार इस ग्रथने साराही भेद बना दिया आर जनताको होशियार करा दिया आपको एत प्रथम मणिभा उत्पत्ति ओर उमकी उपयोगिताका ज्ञान होगा मणाद्वारा अदृश्य नाहो मर धाति म्याने पट्टचा, मणिकरण, मणानिपधका विष क्षण भरमें हटा देना वंगरे बहोतसे काय सिद्ध हो सनन ए भते मणी महागुरु तीय के एक गुप्त स्थानपर मिलने ह जिसका वान गयकारा स्वय प्रमे दिया ह दुर्भाग्यकी बात ह का उसका उपयोगिता न मादूम जिन उमका जो उपयोग लिया जाय न न लेते हुये, उसको एतेहा फेंक देनेमे आते है परनु आप आप इस ग्रथको अपने पास रखेगे तो आपको इस ग्रथ द्वारा बहुतही फायदा होगा न पठने द्वारा बहुताने मणि प्राप्त करके फायदा उठाया है आपभी काम उठाये

मुल कीमत रूपाया ३ भेट कीमत रूपाया १॥

नोट:-मणिओंके नाम ' हनुमान मणी, गिलकट मणी, हम्मनजी इत्यादि बहुत मणी ओके जात और नाम आपको इसी ग्रथसे मादूम ज्ञान

अर्थः-श्रीतपागच्छना अधिपति आचार्य श्री विजयप्रभसूरिना सेवक श्री कृपाविजय धैर्यगुणवाळा तेमनो हु शिष्य ते श्री अहंत् शासननी शोभा अथवा लक्ष्मी माटे थाओ ॥ ४९ ॥

श्रीमेघविजयप्राप्तो-पाध्यायपदविश्रुतः ॥

भू विश्वेत्यादि काव्यस्य । व्याख्यानं चकृवानिदम् ॥५०॥

अर्थः-प्राप्त थयेला उपाध्याय पदबडे विश्रुत-प्रसिद्ध अेवो हुं श्रीमेघ-विजय उपाध्याय तेणे आ " भू विश्व " इत्यादि पदवाळा पद्मावती विंशतियंत्रना काव्यनी विशेषव्याख्या करी ॥ ५० ॥

इति श्री पद्मावतीस्तवन मध्यस्थ भू विश्वेत्यादिकाव्यस्य
विवरणं समाप्तम्.

परिशिष्ट न. १

४	०	९
१०	५	०
१	८	६

१५

६	०	९
८	५	२
१	१०	४

१५

२	१०	३
६	८	४
७	०	८

१५

३	१०	२
४	८	६
८	०	७

१५

१	१०	४
८	५	२
६	०	९

१५

१	८	६
१	५	०
४	२	९

१५

८	०	७
३	८	६
४	१०	२

१५

७	०	८
६	५	४
२	१०	३

१५

६	८	१
०	५	१०
९	२	४

१५

४	१०	१
२	५	८
९	०	६

१५

२	६	७
१०	५	०
३	४	८

१५

७	६	२
०	५	१०
८	४	३

१५

१	२	८
०	५	१०
६	८	१

१५

१	०	६
२	५	८
४	१०	१

१५

८	४	३
०	५	१०
७	६	२

१५

३	४	८
१०	५	०
२	६	७

१५

६	७	२
१	५	९
८	३	४

१५

६	१	८
७	५	३
२	९	४

१५

२	७	६
९	५	१
४	३	८

१५

२	९	४
७	५	३
६	१	८

१५

१०	१	७
३	६	९
५	११	२

११

११	२	८
४	७	१०
६	१२	३

१२

१६	२	१२
६	१०	१४
८	१८	८

१०

१४	७	१२
९	११	१३
१०	१५	८

१३

१	६	३	८
७	४	५	९
८	३	६	१
९	५	४	७

१८

१	७	३	८
७	४	६	९
९	३	६	१
३	५	४	८

१५

१	७	४	८
७	५	६	२
९	३	६	२
३	५	४	८

१०

१	८	४	८
७	५	७	२
१०	३	९	९
३	५	४	८

११

१	८	५	८
७	९	७	२
१०	३	९	२
४	५	४	९

१०

१	९	५	८
७	९	८	९
११	३	९	२
४	५	४	१०

११

१	९	९	८
७	७	८	२
११	३	९	४
५	८	४	१०

१४

१	१०	९	८
७	७	९	२
११	३	९	४
५	८	४	११

१	१०	७	८
७	८	८	२
११	३	८	५
५	८	४	११

१	११	७	८
७	८	१०	२
१३	३	६	५
६	५	४	१२

२७

१	११	८	८
७	९	१०	२
१३	३	६	६
७	९	१	१२

२८

१	१९	८	८
७	९	११	२
१४	३	६	६
७	५	४	१३

२९

१	१३	९	८
७	१०	११	२
१४	३	६	७
८	५	४	१३

३

१	१३	९	८
७	१०	१९	२
१	३	६	७
८	५	८	११

३१

१	१३	१०	८
७	११	१३	२
१७	३	६	८
९	५	४	१४

३२

१	१४	१०	८
७	११	१३	२
१६	३	६	८
९	५	४	१५

३३

१५	८	१३
१०	१३	१४
११	१६	९

३६

१९	५	१५
९	१३	१७
११	११	७

३५

१९	३	९
५	८	११
७	१३	८

३४

१३	४	१०
९	९	१३
८	१४	५

३७

१३	४	१६
८	१४	९
१३	१४	६

४३

२८	१	१६
३	१५	२७
११	१९	२

४५

१५	४	१९
१०	१९	१९
११	२८	७

४८

२६	५	२३
११	१७	२०
१४	२९	८

५१

३०	२	१२
१०	१८	२६
१४	३४	६

५४

३६	१	२०
३	१९	३५
१८	३७	२

५७

३३	४	२४
१९	२०	३८
१६	३९	८

६०

१	१०	१६	७
१५	८	२	९
६	११	११	१४
१३	३	५	१४

६४

१	१४	११	८
७	१९	१३	२
१६	३	६	९
१०	५	४	१५

६४

१	८	११	१४
१०	१५	४	५
१६	९	६	३
७	२	१३	१२

६४

१	१०	८	१५
१६	७	९	२
११	४	१४	५
६	१३	३	१९

६४

१	८	१४	११
११	१५	५	४
७	२	१२	१३
१६	९	३	६

६४

१	१०	१५	८
१६	७	२	९
६	१३	१३	३
११	४	५	१४

६४

१	१०	१६	७
१५	८	२	९
४	११	१३	६
१४	५	३	१२

६४

१	१२	१३	८
७	१४	११	२
१६	५	४	९
१०	३		१५

१	८	१०	१५
११	१४	४	७
१६	९	७	२
६	३	१२	१२

३४

१	१०	८	१५
१६	७	९	२
१३	६	१२	३
४	११	५	१४

३४

१	८	१५	१०
११	१४	५	४
६	३	१२	१३
१६	९	२	७

३४

१	१०	१५	८
१६	७	२	९
४	११	१४	५
१३	६	३	१२

३४

१	११	१६	६
१४	८	३	९
७	१२	१०	४
१२	२	५	१५

३४

१	१२	१३	८
६	१५	१०	३
१६	५	४	९
११	२	७	१४

३४

१	८	११	१४
१३	१२	७	२
१६	९	६	३
४	७	१०	१५

३४

१	११	८	१४
१६	६	९	३
१०	४	१५	५
७	१२	२	१२

३४

१	८	१२	१३
१०	१५	३	६
७	३	१४	११
१६	९	५	४

३४

१	११	१४	८
१६	६	३	९
७	१२	१२	२
१०	४	५	१५

३४

१	११	१६	६
१४	८	३	९
४	१०	१२	५
१५	५	२	१३

३४

१	१५	१०	८
६	१२	१३	३
१६	९	७	५
११	५	४	१४

३४

१	८	१३	१०
११	१४	७	२
१६	९	४	५
६	३	१०	१५

३४

१	११	८	१४
१६	६	९	३
१३	७	१२	२
४	१०	५	१५

३४

१	८	१४	१०
१३	१०	३	६
४	५	१५	११
१६	९	२	७

३४

१	११	१४	८
१६	६	३	९
४	१०	१५	५
१३	७	२	१०

३४

१	१३	१६	४
१२	८	५	९
६	१०	११	७
१५	३	२	१४

३४

१	१२	१३	८
७	१४	११	०
१६	५	४	९
१०	३	६	१५

३४

१	८	१०	११
१३	१०	९	३
१६	९	७	२
४	५	११	१४

३४

१	१३	८	१२
१६	४	९	५
११	७	१८	२
६	१०	३	१५

३४

१	८	१२	१३
११	१४	२५	७
६	३	१५	१०
१६	९	५	४

३४

१	१३	१०	८
१६	४	५	९
७	११	१८	०
१०	६	३	१५

३४

१	१३	१६	४
१२	८	५	९
७	११	१०	६
१४	३	२	१५

३४

१	१४	११	८
७	१२	१८	३
१६	३	६	९
१०	५	४	१५

३४

१	११	८	१०
१५	४	९	५
१०	९	१५	३
७	११	२	१४

१४

०	८	११	१०
१०	१५	१५	३
१६	९	४	९
०	३	१०	१४

१४

१	८	११	११
१३	१३	९	५
४	९	११	१०
१५	९	३	९

१४

१	१३	११	८
११	४	९	९
६	१०	१५	३
११	७	३	१४

१४

०	१५	६	१३
१०	८	१३	३
१६	३	११	५
७	९	४	१४

१४

१	७	१६	१०
१४	११	३	५
११	१३	९	४
८	३	२	१०

१४

१	१०	१६	७
८	१५	९	३
११	४	६	१३
१४	९	३	१५

१४

३	१६	११	९
१०	७	४	१३
८	९	१४	३
१५	३	९	१६

१४

३	१०	७	१६
८	१५	३	९
१४	९	११	३
११	४	१३	९

१४

१	१६	९	११
१०	७	१३	४
१५	३	१३	९
८	९	३	१४

१४

३	१५	४	१४
१०	८	११	९
१६	९	१३	३
७	९	९	१६

१४

१	७	१६	१०
१३	१४	५	३
१३	११	४	९
४	९	९	१५

१४

१	११	१६	६
८	१४	६	३
१०	४	७	१३
१५	५	२	१२

३४

१	१६	१३	४
१०	७	६	११
८	६	१२	५
१५	२	३	१४

३४

१	११	६	१६
८	१४	३	९
१५	५	१२	२
१०	४	१३	७

३४

१	१६	४	१३
१०	७	११	६
१५	२	१४	३
८	९	५	१२

३४

१	१४	७	१०
११	८	१३	२
१६	३	१०	५
२	९	४	१५

३४

१	६	१६	११
१२	१५	५	२
१३	१०	४	७
८	३	९	१४

३४

१	१३	१६	४
८	१२	९	५
११	७	६	१०
१४	२	३	१५

३४

१	१६	१०	७
११	६	४	१३
८	९	१५	२
१४	३	५	१२

३४

१	१०	७	१६
८	१५	२	९
१२	३	१४	५
१३	६	११	४

३४

१	१६	७	१०
११	६	१३	४
१४	३	१६	५
८	९	२	१५

३४

१	१४	४	१५
११	८	१०	५
१६	३	१३	२
६	९	७	१२

३४

१	६	१६	११
१५	१०	२	५
१०	१३	७	४
८	३	९	१४

३४

१	११	१६	६
८	१४	९	३
१३	७	४	१०
१२	२	५	१५

३४

१	१६	१३	४
११	६	७	१०
८	९	१२	५
१४	३	२	१५

३४

१	१३	८	१६
८	१३	५	९
१५	३	१४	२
१०	६	११	७

३४

१	१६	४	१३
११	६	१०	७
१४	३	१५	२
८	९	५	१२

३४

१	१२	६	१५
१३	८	१०	३
१६	५	११	२
४	९	७	१४

३४

१	७	१६	१०
१२	१४	५	३
१३	११	८	६
८	२	९	१५

३४

१	१३	१६	४
८	१२	९	५
१०	६	७	११
१५	३	२	१४

३४

१	१६	११	६
१३	४	७	१०
८	९	१४	५
१२	३	२	१५

१	११	६	१६
१२	४	७	१०
८	९	१४	५
१३	३	२	१५

१	१६	७	१०
११	४	११	६
५	१४	३	१५
९	२	१५	७

३४

१	१०	१६	७
८	१५	९	२
१३	६	४	११
१२	३	५	१४

३४

१	१६	१०	७
१३	४	६	११
८	९	१५	२
१२	५	३	१४

३४

१	१३	४	१६
८	१२	५	९
१४	२	१५	३
११	७	१०	६

३४

१	१६	६	११
१३	४	१०	७
१२	५	१५	२
८	९	३	१४

३४

१	१४	१२	७
११	८	९	१३
६	९	१५	४
१६	३	५	१०

३४

१	१०	१५	८
७	१६	९	२
१३	३	६	१३
१४	५	४	११

३४

१	८	१५	१०
१४	११	४	५
१२	१३	६	३
७	२	९	१६

३४

१	८	१०	१५
१४	११	५	४
७	२	१६	९
१३	१३	३	६

३४

१	१४	११	८
१२	७	२	१३
६	९	१६	३
१५	४	५	१०

३४

१	१३	१४	७
१३	८	२	११
६	९	१५	६
१६	५	३	१०

३४

१	१०	१५	८
७	१६	९	२
१४	५	४	११
१२	३	६	१३

३४

१	८	१४	११
१५	१०	४	५
१३	१३	७	२
६	२	९	१६

३४

१	१९	८	१३
१४	७	११	२
१५	६	१०	३
४	९	५	१६

३४

१	८	११	१४
१५	१०	५	४
६	३	१६	९
१९	१३	२	७

३४

१	१२	१३	८
१४	७	९	११
४	६	१६	५
११	६	३	१०

३४

१	१५	१२	६
१०	८	३	१३
७	९	१४	४
१६	२	५	११

३४

१	११	१४	८
६	१६	९	३
१५	५	४	१०
१२	२	७	१३

३४

१	८	१९	१३
१४	११	७	२
१५	१०	६	३
४	५	९	१६

३४

१	१५	८	१
१९	६	१३	३
१४	४	११	५
७	९	२	१६

३४

१	८	१०	१५
१९	१३	३	६
७	२	१६	९
१४	११	५	४

३४

१	१५	१०	८
१९	६	३	१३
७	९	१६	२
१४	४	५	११

३४

१	१३	१५	६
१३	८	३	१
४	९	१४	७
१६	५	२	११

३४

१	११	१४	८
६	१६	९	३
१२	२	७	१३
१५	५	४	१०

३४

१	८	१४	११
१३	१३	७	२
१५	१०	४	५
६	३	९	१६

३४

१	१२	८	१३
१५	६	१०	३
१४	७	११	२
४	९	५	१६

३४

१	८	१३	१२
१५	१०	३	६
४	५	१६	९
१४	११	२	७

३४

१	१२	१३	८
१५	६	३	१०
४	९	१६	५
१४	७	२	११

३४

१	१४	१५	४
११	८	५	१०
६	९	१२	७
१०	३	२	१३

३४

१	१०	१५	८
७	१६	९	३
१४	५	४	११
१०	२	६	१३

३४

१	८	१२	१३
१५	१०	६	३
१४	११	७	०
४	५	९	१६

३४

१	१४	८	११
११	४	१०	५
१५	७	१३	२
६	९	३	१६

३४

१	८	११	१४
१२	१३	२	७
६	३	१६	९
१५	१०	५	४

३४

१	१०	१०	८
१४	४	५	१३
७	९	१६	०
१२	६	३	१३

३४

१	११	१४	४
१	८	५	११
७	९	१०	६
१६	३	२	१३

३४

१	१०	१५	८
७	१६	९	३
१२	३	६	१३
१४	५	४	११

३४

१	८	१५	१०
१२	१३	६	३
१४	११	४	५
७	२	९	१६

३४

१	१५	८	१०
१४	४	११	५
१२	६	१३	३
७	९	२	१६

३४

१	८	१३	१२
१४	११	२	७
४	५	१६	९
१५	१०	३	६

३४

१	१४	११	८
१५	४	५	१०
६	९	१६	३
१२	७	२	१३

३४

१	११	६	१६
१४	८	९	३
१२	३	१५	५
७	१३	४	१

३४

१	७	१२	१४
१०	१६	३	५
१५	९	६	४
८	२	१३	११

३४

१	१४	१२	७
८	११	१३	३
१५	४	६	९
१०	५	३	१६

३४

१	१२	१५	६
१४	७	४	९
८	१३	१	३
११	२	५	१६

३४

१	१४	७	१२
८	११	३	१३
१०	५	१६	३
१५	४	९	६

३४

१	१२	६	१५
१४	७	९	४
११	३	१६	५
८	१३	३	१०

३४

१	१३	४	१६
१२	८	९	५
१४	३	१५	३
७	११	६	१०

३४

१	७	१४	१२
१०	१६	५	३
१५	९	४	६
८	२	११	१३

३४

१	१५	१०	६
८	१०	१३	३
१६	४	७	९
११	५	३	१६

३४

१	१४	१५	४
१२	७	६	९
८	११	१०	५
१३	२	३	१६

३४

१	१५	६	१२
८	१०	३	१३
११	५	१६	२
१४	४	९	७

३४

१	१४	४	१५
१२	७	९	६
१३	२	१६	३
८	११	५	१०

३४

१	१०	७	१६
१५	८	९	२
१२	३	१४	५
६	१३	४	११

३४

१	६	१५	१२
११	१६	५	९
१४	९	४	७
८	३	१०	१३

३४

१	१४	१५	४
८	११	१०	५
१२	७	६	९
१३	२	३	१६

३४

१	१२	१४	७
१५	६	४	९
८	१३	११	२
१०	३	५	१६

३४

१	१२	७	१४
८	१३	२	११
१०	३	१६	५
१५	६	९	४

३४

१	१२	७	१४
१५	६	४	९
१०	३	१६	५
८	१३	२	११

३४

१	१३	४	१६
१२	८	९	५
१५	३	१४	२
६	१०	७	११

३४

१	६	१२	१५
११	१६	२	५
१४	९	७	४
८	३	१३	१०

३४

१	१५	१६	६
११	१३	१०	५
१२	७	२	११
८	३	१३	१०

१	१५	१४	४
१२	६	७	९
८	१०	११	५
१३	३	२	१६

३४

१	१५	४	१४
८	१०	५	११
१३	३	१६	२
१२	६	९	७

३४

१	१५	४	१४
१२	६	९	७
१३	३	१६	२
८	१०	५	११

३४

१	११	६	१६
१४	८	९	३
१५	५	१३	२
४	१०	७	१२

३४

१	७	१४	१२
१०	१६	५	३
१५	९	४	६
८	२	११	१३

३४

१	१५	१४	४
८	१०	११	५
१२	६	७	९
१३	३	९	१६

३४

१	१५	१२	६
१४	४	७	९
८	१०	१३	३
११	५	२	१६

३४

१	१२	६	१५
८	१३	३	१०
११	२	१६	५
१४	७	९	४

३४

१	१४	७	१२
१५	४	९	६
१०	५	१६	३
८	११	२	१३

३४

१	१०	७	१६
१५	८	९	३
१४	५	१३	२
४	११	६	१२

३४

१	७	१२	१४
१०	१६	५	३
१५	९	४	६
८	२	११	१३

३४

१	१२	१४	७
८	१३	११	३
१५	६	४	९
१०	५	१६	२

३४

१	१४	१२	७
११	४	६	९
८	११	१३	२
१०	५	३	१६

३४

१	१४	४	१५
८	११	५	१०
१३	२	१६	३
१२	७	९	६

३४

१	१५	६	१२
१४	४	९	७
११	५	१६	३
८	१०	३	१३

३४

५८	४०	५२
४४	५०	५६
४८	६०	४२

१५०

५२	४०	५८
५६	५०	४४
४२	६०	४८

१५०

४८	६०	४०
४४	५०	५६
५८	४०	५२

१५०

४२	६०	४८
५६	५०	४४
५२	४०	५८

१५०

५२	५६	४२
४०	५०	६०
५८	४४	६८

१५०

४२	५६	५२
६०	५०	४०
४८	४४	५८

१५०

५८	४८	४८
४०	५०	६०
५२	५६	४२

१५०

४८	४४	५८
६०	५०	४०
४२	५६	५२

१५०

६८	३०	५२
३४	५०	६६
४८	७०	३२

१५०

३८	६६	५२
७०	५०	३०
४८	३४	६८

१५०

५२	३०	६८
६६	५०	३४
३२	७०	४८

१५०

५०	६६	३२
३०	५०	७०
६८	३४	४८

१५०

३२	७०	४८
६६	५०	३४
५२	३०	६८

१५०

६८	३४	४८
३०	५०	७०
५२	६६	३२

१५०

४८	७०	३२
३४	५०	६६
६८	३०	५२

१५०

४८	३४	६८
७०	५०	३०
३२	६६	५२

१५०

७८	२०	५२
२४	५०	७६
४८	८०	९२

१५०

७२	२०	७८
७६	५०	२४
२२	८०	४८

१५०

२२	८०	४८
७६	५०	२४
५२	२०	७८

१५०

४८	८०	२२
२४	५०	७६
७८	२०	५२

१५०

२२	७६	५२
८०	५०	२०
४८	९४	७८

१५०

५२	७६	२२
२०	५०	८०
७८	२४	४८

१५०

४८	२४	७८
८०	५०	२०
२२	७६	५२

१५०

७८	२४	४८
२०	५०	८०
५२	७६	२२

१५०

८८	१०	५२
१४	५०	८६
४८	९०	१२

१५०

१२	८६	७२
९०	५०	१०
४८	१४	८८

१५०

५२	१०	८८
८६	५०	१४
१२	९०	४८

१५०

५२	८६	१२
१०	५०	९०
८८	१४	४८

१५०

११	९०	४८
८६	५०	१४
५२	१०	८८

१५

४८	१४	८८
९०	५०	१०
१२	८६	५२

१५०

४८	९	१२
१४	५०	८६
८८	१०	५२

१५०

८८	१४	४८
१०	५०	९०
५२	८६	१२

१५०

९८	०	५२
४	५०	९६
४८	१००	९

१५

९	९६	५२
१०	५०	०
४८	४	९८

१५

५२	०	९८
९६	५०	४
९	१००	४८

१५०

५२	९६	९
०	५०	१००
९८	४	४८

१५

९	१००	४८
९६	५०	४
५२	०	९८

१५०

९८	४	४८
०	५०	१००
५२	९६	९

१५०

४८	१००	२
४	५०	९६
९८	०	५२

१५०

४८	४	९८
१००	५०	०
२	९६	५२

१५०

५७	४०	५३
४६	५०	५४
४७	६०	४३

१५०

४३	५४	५३
६०	५०	४०
४७	४६	५७

१५०

५३	४०	५७
५४	५०	४६
४३	६०	४७

१५०

५३	५४	४३
४०	५०	६०
५७	४६	४७

१५०

४३	६०	४७
५४	५०	४६
५३	४०	५७

१५०

५७	४६	४७
४०	५०	६०
५३	५४	४३

१५०

४७	६०	४३
४६	५०	५४
५७	४०	५३

१५०

४७	४६	५७
६०	५०	४०
४३	५४	५३

१५०

५६	४०	५४
९८	५०	५२
४६	६०	४४

१५०

४४	५२	५४
६०	५०	४०
४६	४८	५६

१५०

५४	४०	५६
५२	५०	४८
४४	६०	४६

१५०

५४	५२	४४
४०	५०	६०
५६	४८	४६

१५०

४४	६०	४६
५६	५०	४८
५४	४०	५६

१५०

५६	४८	४६
४०	५०	६०
५४	५२	४४

१५०

४६	६०	४४
४८	५०	५२
५६	४०	५६

१५०

४६	४८	५६
६०	५०	६०
४४	५२	५४

१५०

६५	३०	५५
४०	५०	६०
४५	७०	३५

१५०

३५	६०	५५
७०	७०	३०
४५	४०	६५

१५०

५५	३०	६५
६०	५०	४०
३५	७०	४५

१५०

५	६०	३५
३०	५	७०
६५	६०	४५

१५०

३५	७०	४५
६०	५	४०
५५	३०	६५

१५०

६५	६०	४५
३०	५०	७०
५५	४०	३५

१५०

४५	७०	३५
४०	७०	६०
६५	३०	५५

१५०

४०	६०	६५
७	५०	३०
३५	४०	५५

१५०

४	९०	९०
१००	५०	०
१०	८०	६०

१५०

६०	०	९०
८०	५०	३०
१०	१००	४०

१५०

१०	१००	६०
८०	५०	३०
६०	०	९०

१५०

१०	८०	६०
१००	५०	०
४०	३०	९०

१५०

६०	८०	१०
०	५०	१०
९०	९०	४०

१५०

४०	१०	१०
३०	५०	८०
९	०	६०

१५०

९०	३०	४०
०	५०	१००
६०	८०	१०

१५०

९०	०	६
३०	५०	८०
४०	१००	१०

१५०

देहसो बरोका भेद दोसो होता है उसका नष्टना दाखल ७२ धन दिया है,
बाकी सब गुरुद्वारासे समझ लेना.

परिशिष्ट नं. २

॥ अथ श्रीमहावीरजिनस्तोत्रं प्रारभ्यते ॥

(मूलकर्ता-श्रीपादलिप्तसूरिः टीकाकार-श्रीपुण्यसागरवाचकः)

प्रणतसुरनरालिवातपादाराविंद ।

विदितसकललोकालोकसद्गुणैयवृंदम् ॥

साविनयमथ नत्वा वधमान जिनेशं ।

किमपि विरचयेऽहं तत्स्तवस्यार्थलेशम् ॥ १ ॥

पूर्वं तावत् श्रीपादलिप्तसूरयोऽनेकयोगसिद्धा महान्तः प्रभावकपुरुषा
आसन्, तदन्वये सकलज्ञानविज्ञानविज्ञाः श्रीपुण्यतिलकसूरयो विह-
रतोऽर्चनीयुषां समेताः तत्र च श्रीविधिपक्षगच्छाधिराजसरस्वतीलब्ध
प्रसादश्रीमन्महेंद्रसिंहसूरयः सति, तेषां महिमानं सकलनागरिकजन
निकरयदनकमलालंकारायमानं श्रुत्वा विद्यामदध्मातचित्ता श्रीपुण्यतिलक
सूरयो पादलिप्तया श्रीगुरुसन्नीपमागता तैरुक्तं च श्रो मया सह वादा
विधेयः तदा श्रीगुरुभिरुक्तं किं वृथायासेन वादेन? प्रयोजनमनुद्दिश्य
मदधियोऽपि न प्रवर्तते तदा श्रीपुण्यतिलकसूरिभिरुक्तं किं वृथायासः?
यो य जयति स तं शिष्यीकरोतीत्याचयो सधा, तदा गुरुभिरंगीकृत,
प्रारब्धश्च वादः, श्रीगुरुभिर्मुहूर्तादेव ते जिताः ततः श्रीपुण्यतिलक-
सूरयः स्व धन्य मन्यमाना श्रीगुरुन् प्रणम्य सस्तुषु च शिष्या जाता
श्रीगुरुभिरपि तेषां महत्तरक्षणार्थं दीक्षा दत्त्वा शास्त्रार्थं वे स्यापिता
तत्पूर्वजानां च श्रीपादलिप्तसूरिणां विरचितमिदं स्तोत्रं त्रिभिर्नामैः सप्रभाव
पटुयोगमिद्विषयं हृष्टा श्रीसप्तस्मरणमहास्तोत्रं कृतं यमहास्तोत्रं
स्यापितं, महत्त्वं चास्य स्तोत्रस्यानेकयोगसिद्धिमहत्त्वं प्रमाहिमत्त्वेन
जेयं, श्रीउपसर्गहरस्तोत्रवत्, तदन्वये चाद्यापि न शिष्यस्य
दत्त्वा प्रथममिदं स्तोत्रं पाठयतीति अस्य प्रथमं शिष्यस्य

मूलम्—जयई नवनलिणकुवलय-विष

वीरगेडदमयगल-पु

ध्यारूपा-वीरो जयतीत्यन्वयः विशेषेण ईरयति गच्छति कर्मशत्रुजयाय
 सन्मुष्यतया, कंपयति वा कर्मशत्रुनिति वीरः, ईरगतिकपनयो पचाद्यच्
 कर्मशत्रुसमूहेजेतृत्वाद्दिशतपराक्रमत्वेन वीरयते इति वा वीरः वीर-
 विकासौ, पचाद्यच् पदैकदेशे पदसमुदायोपचारात् श्रीमहावीरश्चतुर्विंश-
 तितमा जिनो जयति उत्कर्षं प्राप्नोति, जि जयेऽकर्मकोऽयं धातुः, पंच-
 मारकपर्यंतं यावद्विद्यमानशासनत्वेन वर्तमाने लब्धं भगलार्थं च प्रथमं
 जयतीति पदप्रयोगः, नमस्कारश्चाक्षिप्तः, यथा जयतीन्द्रियरूपायकर्मपरीष-
 होपसर्गादिशत्रुगणपराजयात्सर्वानप्यतिशेते उत्कर्षं प्राप्नोति, इत्थं सर्वा-
 तिशायी च भगवान् प्रेक्षावतामेवदयं प्रणामाह, ततो जयतीति किमुक्तं
 भवति ? तंप्रति प्रणतोऽस्मीत्यर्थः, किंविशिष्टो वीरः ? नवनलिनकुवलय-
 विकसितशतपत्रपत्तलदलक्षः, नवं नवीनं, यन्नलिनं सूर्यविकासिकमलः,
 पुनः कुवलय चद्रविकासीरुमलः, पुनः विकसितं च तत्शतपत्रं, शत-
 शब्दोऽत्र बहुबोपलक्षस्तेन सहस्रपत्रादेरपि परिग्रहः अथ समासः—
 नलिनं च कुवलयं च नलिनकुवलये, नवे च ते नलिनं कुवलये च
 नवनलिनकुवलये, विकसितं तत्शतपत्रं च विकसितशतपत्रं, नवनलिन-
 कुवलये च विकसितशतपत्रं च नवनलिनकुवलयविकसितशतपत्राणि,
 तेषां पत्तलं तीक्ष्णं यद्दलं पत्रं तद्दक्षिणी नेत्रे यस्य स नवनलिनकुवलय-
 विकसितशतपत्रपत्तलदक्षः बहुव्रीहौ सन्ध्यक्षः। स्थागात्पजिती पञ्च,
 पत्तलशब्दोऽत्र तीक्ष्णवाचकः यदुक्तं देशीनाममालाया श्रीहेमसूरिभिः—
 'पत्तलपद्भुवइआ तह । पत्तसमिद्धं च तिख्वमि ॥' तथा च तद्वृत्तिः—
 पत्तलं पद्भुवइयं पत्तसमिद्धं एते त्रयोऽपि तीक्ष्णार्थाः, पत्तलं पत्रयहुलमिति
 तु पत्रलशब्दभवमिति भगवच्चक्षुषोरहोरात्रविकासित्याहुर्भयोः सूर्य-
 विकासित्रविकासिकमलयोरुपमानत्वमुक्तं पुनः किंविशिष्टो वीरः ?
 प्राकृत्यादिशेषणस्य परनिपातत्यान्मदकलगजेंद्रसुललितारिक्रमः, मदेन
 कलो मनोहरो मदकलो मदोत्कट इत्यर्थः, मदोत्कटो मदकल इति
 श्रीहेमसूरिः एवविधो यो गजेन्द्रः सकलगजलक्षणोपेतत्वेन गजेषु इदति
 परमैश्वर्यं भजतीति गजेन्द्रः सकलगजश्रेष्ठः, तद्वत् सुअतिशयं ललिता
 मनोहरा या गतिस्तया विशिष्टा कामति गच्छतीति मदकलगजेंद्रसुललित-
 ऋषिप्रियम् पुनः किंविशिष्टो वीरः ? भगवान्, भगो ज्ञानाद्यर्थः, स
 भगवान् भगोऽकेज्ञानमाहात्म्य-यशोचैराग्यमुक्तिषु ॥

रूपबुद्धिप्रयत्नेछा—श्रीघर्मैश्वर्ययोनिषु ॥ १ ॥ इति श्रीहेमसूरिः तत्त्वार्क-
योनिवर्जं द्वादशभगवद्वाक्ययुक्तं इत्यर्थः ॥१॥ अथ श्रीवीरं कविराशिपति—

मूलम्—अज्जवि वहई सुतीत्थं । अखंडियं जस्स भरहवासंमि ॥

सो वद्धमाणसामी । तेल्लकदिवायरो जयउ ॥ २ ॥

व्याख्या—स वर्धमानस्वामी श्रीवीरजिनो जयतु सर्वोत्कर्षेण प्रवर्ततां.
किंविशिष्टो वर्धमानस्वामी ? त्रैलोक्यदिवाकरः, त्रय एव लोकास्त्रैलोक्यं,
चतुर्वर्णानां स्वार्थं व्यञ्जयान्य इति व्यञ्ज्य स्वर्गमर्त्यपातालरूपं, तत्र
दिवाकर इव दिवाकरः सूर्यः केवलज्ञानेन तस्य प्रकाशकत्वात्, त्रैलोक्य-
दिवाकरः स क ? यस्य वर्धमानस्वाभिनः सुतीर्थं तीर्थते ससारार्णवोऽने-
निति तीर्थं चतुर्विधः सद्यः सरलशुभगुणोपेतत्वेन शोभन तीर्थं सुतीर्थं
अद्यापि दुःपमकालेऽपि अखंडितमविच्छिन्न परतीर्थयोदित्वदनाराहितं भरत-
वर्षं भरतक्षेत्रे बहति, घातुनामनेकार्थत्वात्प्रवर्तत इत्यर्थः अथामिधेय वक्ति-

मूलम्—गाहाजुअलेण जिणं । मयमोहविवज्जियं जियाणंगं ॥

थोसामि तिसघाएण । तिण्णसंगं महावीरं ॥ ३ ॥

व्याख्या—अहं पादलिप्तसूरिर्महावीरं जिनं त्रिसंघातेन, त्रयाणां मनो-
वाक्कायानां सघातः समुदायस्त्रिसंघातस्तेन त्रिकरणशुद्ध्या ततोऽप्यामि
स्तुतिगोचरं करिष्यामित्यर्थः केन ? गाथायुगलेन, विपुलाचपलाधार्या-
लक्षणलक्षिता प्राकृते बहुल गाथेत्यभिधीयते, तयोर्पुंगवः पुगवं तेन.
किंविशिष्टं जिनं ? मदमोहविवर्जितं, आनन्दसंमोहयोः संगमोत्थामत्तता
मदः, मदोमुन्मोहसंभेद इति श्रीहेमसूरिः स च जात्याद्यष्टप्रकारो
मोहो मौढ्यमज्ञानमिति यावत्, मदश्च मोहश्च मदमोहौ, ताभ्यां विवर्जितो
रहितस्त, पुनः किंविशिष्टं जिनं ? जितानंगं, जिताः स्ववशीकृतोऽनंगः
कामो येन 'जियकसाय' मित्याधुनिकः पाठः, तत्र जिताः कपाया
क्रोधाद्या येन त, पुनः किंविशिष्टं जिनं ? तीर्णसंगं, तीर्णः पारं प्राप्य
संगः ससारानुबध्यभिष्वगो, बाह्यातरभेदमिश्रो येन तं, तत्र तीर्णसंसारसमुद्र-
पुत्रकलत्रादिरूपः, आतरश्च कर्मपुद्गलरूपः, तीर्णसंसारसमुद्र-
तिसंघातं तं निसंगमित्याधुनिकं

जिनमिती योज्य प्रसिद्धानुभूतार्थं तच्छब्दो यच्छब्दोपादान नापेक्षते
 तिस्रह्मागमिति तिस्रः सध्याः समाह्वना इति त्रिसध्य, गोमिथोरिति
 ह्रस्वत्व त्रिसध्य तूपवैणवमिति श्रीरामसूरयः, त्रिसध्यमेव त्रिसध्यक,
 स्वार्थं कन्, क्रियाविशेषणमिदं दीर्घत्व प्राकृतलक्षणात्, निस्संगमिति,
 निर्गतः सगानिस्सगस्तमित्यक्षरार्थः, अथास्या गाथाया रूपसिद्धिसुवर्ण-
 सिद्ध्यादयो भूयस्य सिद्धय उक्ताः सन्ति, परं किञ्चिद्विदर्शनमात्रमुच्यते-
 'गाहाजुअलेणात्ति' गा इति गगन अन्नक अन्नक मेघात्पय स्वच्छपत्र
 गिरिजामलमिति रमसूरयः, दीर्घत्व च बहुत्वव्यापकं, घातुत्वं च
 शुभ्रादिगुणोपेतत्वेन प्राधान्यव्यापकं, तेन सिताभ्रक न तु कृष्णमित्यर्थः।
 हा इति हरिताल, दीर्घत्व पूर्ववत्, जुअलमिति तार, एतैस्त्रिभिर्व्युक्त
 जिन पारदं, कथंभूत ? 'मयमोहविवर्जित्य जियाणग' मलशितिविष-
 दोपत्रयापेत, 'थोसामिस्ति' स्मभयिष्यामि, केन कृत्या ? त्रिसधातेन
 सिताभ्रकतालतारधयाणा योगेन, तथोपधसमवायेन जारणस्यदनविधिं
 करोमि पुनः कीदृश जिन ? तीर्णसग, मृतसप्तगुणसंगोत्तीर्णं महावीर-
 मिति रूप्य, इत्यक्षरयोजनामात्रमुक्तं, विशेषाग्रापस्तु सद्गुरोरवसेयः॥३॥
 अथ प्रतिज्ञातमेव गाथाद्वयमाह—

मूलम्—सुकुमालधीरसोमा । रत्तकिसणपडुरा सिरिनिक्केया ॥

सीय कुसगहभीरु । जलधलनहमडणा तित्ति ॥ ४ ॥

न चयति वीरलील । हाउ जइसुरहिमत्तपडिपुण्णा ॥

पकयगइदचदा । लोयणचकमियमुहाण ॥ ५ ॥ शुभं ॥

व्याख्या—तवेत्यध्याहार्यं हे वीर ! पकजगजेंद्रचद्रा 'तित्ति' एते
 त्रयस्तय लोचनचक्रमितमुग्याना लीला हातु न चयतीत्यन्वयः।
 पकज कमल, गजेंद्रो द्विपत्रेष्ट, चद्रश्चद्रमा, एषा द्वद्रः, पकजगजेंद्रच
 द्रास्ते तव सवधि लोचने नेत्रे, चक्रमित गगन, सुर च वदन, एषा 'द्वद्र'
 लोचनचक्रमितमुग्यानि तेषा ननु द्वद्रश्च प्राणितूर्पसेनागानामित्येकवदेव
 स्यात्तत्कथं बहुत्व ? सत्यं, अधिकरणीतावत्त्वे चेति, एते त्रय, एतेषा
 त्रयाणामित्येवरूपे द्रव्यपरिमाणवगमे नैकवद्भावे, यथा दशदतोष्टा इति
 लीलाविलास, हातु जतर्भावितण्यर्थत्यास्याजितु न चयति न शक्नुवति,

प्राकृतसूत्रेण शक्तृ शक्तौ इत्यस्य घातोः चय इत्यादेशः, न समर्था भवतीत्यर्थः, ते कीदृशाः ? यदि सुरभिमतप्रतिपूर्णाः, यदीति संभावनाया, सुरभि घाणतर्पणं पंकजं मत्तो गर्जितो हस्ती प्रतिपूर्णः षोडश-कलावाश्चद्रः, एषा द्वंद्वः, अहं संभावयामि, यद्येते पंकजादित्रयः सुरभि-मतप्रतिपूर्णा भवति, तथापि भवतो लोचनचक्रमितमुखानां लीलां हातुं न शक्नुवतीत्यर्थः, तव लोचन पंकजादप्यधिकसुंदर, तव गमन गजेंद्र-गमनादप्यधिकतर सुंदरं, तव मुख सपूर्णचंद्रादप्यधिकसुंदरमित्यर्थः, एव सर्वत्र विशेष्यविशेषणशब्दा यथासंख्य योज्याः, पुनः कीदृशास्त्रयः ? सुकुमारधीरसौम्याः, सुकुमारं कोमल पंकज, धीरो धैर्यवान् गजः, 'धीरो ज्ञे धैर्यसयुते इति श्रीहेमसूरिः, सौम्यः कमनीयश्चद्रः, ततो द्वंद्वः पुनः कीदृशास्त्रयः ? रक्तकृष्णपांडुराः, रक्तं कमल, कृष्णो गजः, पांडुरः श्वेतश्चद्रः, एषां द्वंद्वः, पुनः कीदृशाः ! श्रीनिकेताः, श्रियः लक्ष्म्याः शोभाया वा निकेता, निकेतनि वसत्येष्टिविति निकेता गृहाणि, कितानि-घासे, निपूर्यः, अधिकरणे घज, श्रीनिवासस्थानानीत्यर्थः, पुनः कीदृशाः ? शीतांकुशग्रहीरवः शीत हिम, अंकुशः सृणि, ग्रहो राहुरूपरागो वा तनो द्वंद्वः तेभ्यो भीरवो भीताः, पुनः कीदृशाः ? जलस्थलनभोमहनाः जल पानीय, स्थल स्वभावोन्नतभूमि, रूढ्या भूमिमात्र वा, नभो व्योम, ततो द्वंद्वः, तेषां महनाः, अलकरिष्णव स्यादित्यनेकार्थमग्रह. एवविधा अपि परजगजेंद्रचंद्रास्त्रयस्तव लोचनचक्रमणमुग्रानां शोभां न प्राप्नु-यतीति तात्पर्यार्थः अस्मिन् गाथाद्वये पादलेपजलज्वलनशस्त्रादिस्तभ-नगगनगमनाऽहृष्टीकरणदयोऽनेके आम्नायाः संति, ते तु सद्गुरुगम्या इति ॥ ४ ॥ ५ ॥ अथोपसहारमाह—

मूलम्—एव वीरजिनिदो । अच्छरगणसंघसंधुड भयव ॥

पालित्तयमयमहिउ । दिसउ खय सव्वदुरियाण ॥ ६ ॥

व्याख्या—वीरजिनेन्द्र. श्रीवर्धमानस्वामी, ममेत्यध्याहार्यं, मम सर्व दुरितानां सकलपातकानां क्षय नाश दिशतु, घातूनामनेकार्थत्वात्करो-त्वित्यर्थः किविशिष्टो वीरजिनेन्द्रः ?

सुरवधूना गणः समुदायः, तस्य

सस्तुत.

यद्वा अप्सरोगणः सुरवधूसमूहः, सद्यश्चतुर्विधस्ताभ्या सस्तुत' २
 अप्सरस उपलक्षणत्वात्समग्रदेवदेव्य, गणः, साधुसमुदाय', सोऽह
 अर्शआदिभ्यश्च गणा' गणघरा इद्रभूत्यादय, सद्यः श्रमणदिश्व
 विध, तैः सस्तुतः पुन कीदृशो वीरजिनेन्द्रः ? भगवान्, ज्ञाना-
 गुणयुक्तः, प्रथमगाथायामुक्तविशेषणत्वात्पुनरुक्तिदोषो, नाशकनी-
 उक्त च—सज्ञायज्ञाण तवो—सहस्र उवणसथुइपयाणेसु ॥ सतगुणकित्त
 णासु य । न ह्रुति पुणरुत्तदोसाउ ॥ १ ॥ पुनः किंविशिषो वीरजिनेन्द्रः ।
 एव पूर्वोक्तप्रकारेण पादलिप्तकमतिमरितः, लिप्तौ पादौ यस्य स पादलिप्त
 चाहिताग्न्यादिष्विति निष्ठातस्य परनिपातः, स्यार्थे कनि, पादलिप्तक
 प्राकृते तु कगचजतदपयवाप्रायोलुगिति सूत्रेण दकारलोपेऽकारस्य सद्य
 र्णदीर्घे पालिस्तय इति भवति, तस्य या मतिर्बुद्धिस्तया मरित. स्तुति-
 रूपपूजया पूजितः, अर्थात् कासद्रहगच्छीयपादलिप्तसूरिकृतमेतत्स्तोत्र-
 मित्यर्थः ॥ ६ ॥ विधिपक्षगणाधीशा. । सूरयो शूरिसद्गुणाः ॥ श्रीअमर-
 सागराया । विचरति महीतले ॥ १ ॥ तत्पक्षयोतका. श्रीम-इयासागर-
 वाचका. ॥ सद्यारिभ्रगुणोपता । ज्ञानविज्ञानपेशला ॥ २ ॥ तेया प्रसाद-
 मासाय । पुण्यसागरवाचकै. ॥ महावीरस्तवस्येय । टीका विरचिता शुभा
 ॥ ३ ॥ नवामिमुनिभूषण्ये । वर्षे मास्याश्विने स्तिन ॥ दशम्या रविवारे
 च । गुरहानपरे पुरे ॥ ४ ॥ इति श्रीमहावीरस्तवस्यावचूरि. संपूर्णा
 ॥ श्रीरस्तु ॥

गाहा जुअल स्तुतिः आम्रायः
 पादलिप्तसूरी विरचित स्वोपज्ञस्तोत्राम्रायः

गाहा जूअलेणजिण । मयमोह विवज्जिअ जिअ कसायं ॥
 थोसासि तिसघाएण । तिण्णसग महानीर ॥ १ ॥

आम्नाय गा० गाऽप्रक ॥ हाहारितालो ॥ जूअलेणतार मुच्यते ॥ जिने
 पारद कथ भूत मयमोह विवर्जित जिआणगमल शिखिविष दोषत्रय-

जिनिं पोसामिति स्तंभयामिकेन कृत्वा त्रिसंघातेन सिताऽश्रक हरि-
योगेन तथौषध समवायेन जारणा स्वेदन विधिं
विधास्यामि । कथंभूतं जिनिं तीर्णसगं मृतसप्तगुणवैंगोत्तीर्ण । एतावता-
श्नेने दग्गिता अधुनापीतिविधिमाह महावीरमहे ममक्षाकं हा हारकंवी
कृष्णाऽश्रकरसमित्यर्थः शेषा औषध्या समाना ॥ १ ॥

सुकुमाल धीरसोम । रत्तकसिपंडुरानिकेयां ॥

सीअंकुस गहभीर । जलथलमंडणातिणिण ॥ २ ॥

आम्नाय ॥ सुकु. नाइणिघार नाह सोमासोमवल्ली अयं रत्तरत्त
हुग्गिका बहुफलि कचनिका 'पांडुरी देवदाल' सिशुगधेरकं पंचकरि
सधुरिणिणी लांगलिका कुसग्रह अहिखरबीजानि भीरुसंकोइणि 'लज्जल्ल
जलमहिका' जलच ताद्रशी नभमडपिका थल अंगवती ॥ २ ॥

नचयंतिवीरलीलं । हाउंजे सुरहिमत्त पडिपुर्ण्णा ॥

पंकयगईगचदा । लोअणंचंकम्मिअंमुहाणं ॥ ३ ॥

आम्नाय इदानीं रोचनक्रमेण उद्धात विधिमाह पंकयगगनं । गयंद
मत्तनागं चदतार हैम वा अयमपि रोचनमित्यर्थः तथाक्रामण । तथेदू-
पादनमित्यर्थः ॥ ३ ॥

एवंवीरजिणिंदो । अच्छर गणसंघसंथुओभयवं ॥

पालित्तयमइमहिओ । दिसउ खयं सव्वदुरिआणं ॥ ४ ॥

आम्नायः यदुक्तं तारहितारु सुवर्णदस्स सुवणिस्सुओ रेव नह यज्झई अलिं
कामणु पेदुग्गाह एइनाई दवि करणहोई सराइ एव कृत्वा जिणिंदो
बच्चरगण इति अम्ल वधेः वरगणइति क्षारवर्गः गणःसंवइति समुदा-
येन एभिः सधुओ सस्तुत्थ स्तमितेत्यर्थः भगवान् सेंद्र पुज्योभवति
कमकूद् भवति । पालित्तयमइमहिओ महितः परिकर्मितः दिशतु क्षय
सर्वं दुरितानामित्यर्थः असणे इअ नतलो ननिम्मलोहो इ सदणा रहिओ
सारण रहिओ पसरं अकाभिओ नेअ कमइ लोहेस्तु ॥ ४ ॥ स्तोत्रार्थः
॥ इति श्रीपालित्तयकृत स्तोत्र. हेमकल्प स्वोपज्ञाचूरी समाप्तो ॥

संवत् १९३३ परसे नकल किया

यद्वा अप्सरोगणः सुरययूसमूहः, सद्यश्चतुर्विधस्ताभ्या सस्तुनः यद्वा
 अप्सरस उपलक्षणत्वात्समग्रदेवदेव्यः, गणाः, सावसमुदायः, मोऽस्थेयाः,
 अर्शआदिभ्यजच् गणाः गणधरा इंद्रभूत्यादयः, सद्यः श्रमणदिक्षतु-
 र्विधः, तैः सस्तुतः पुनः कविशो धीरजिनैन्द्रः ? भगवान्, ज्ञानादि-
 गुणयुक्तः, प्रथमगाथायामुक्तविशेषणत्वात्पुनरुक्तिदोषो नाशरुनीयः
 उक्तं च—सज्ञायज्ञाण तयो—सहेसु उयणसयुहपयाणेसु ॥ सतगुणकित्त-
 णासु य । न हुति पुणरुक्तदोसाउ ॥ १ ॥ पुनः किंविशिषो धीरजिनैन्द्रः ?
 एव पूर्वोक्तप्रकारेण पादलिप्तकमतिमहितः, लिप्तौ पादौ यम्य स पादलिप्तः,
 चाहिताग्न्यादिप्यिति निष्ठांतस्य परनिपातः, स्यार्थे कनि, पादलिप्तकः
 प्राकृते तु कगचजतदपयचाप्रायोल्भिति सूत्रेण वकारलोपेऽकारस्य सद्य-
 र्णदीर्घे पालित्तय इति भवति, तस्य या मतिर्नुद्विस्तया मरितः स्तुति
 रूपपूजया पूजितः, अर्थात् कासद्रहगच्छीयपादलिप्तसूरिहृतमेतत्स्तोत्र-
 मित्यर्थः ॥ ६ ॥ विधिपक्षगणाधीनाः । सूरयो भूरिसद्गुणाः ॥ श्रीअमर-
 सागराद्या । विचारनि महीतले ॥ १ ॥ तत्पक्षघोतका श्रीम-इयासागर-
 वाचकाः ॥ सद्यारिघ्रगुणोपता । ज्ञानविज्ञानपेशला ॥ २ ॥ तेषां प्रसाद-
 मासाय । पुण्यसागरवाचकैः ॥ महावीरस्तयम्येय । टीका विरचिता शुभा
 ॥ ३ ॥ नदीप्रभुनिर्भूसख्ये । वर्षे मास्याभिने सिन ॥ दशम्या रविशारे
 च । उरुहानपुरे पुरे ॥ ४ ॥ इति श्रीमहावीरस्तवस्यावचूरिः संपूर्णा
 ॥ श्रीरस्तु ॥

गाहा जुअल रतुतिः आम्नायः

पादलिप्तसूरी विरचित सोपज्ञस्तोत्राम्नायः

गाहा जूअलेणजिण । मयमोह विवज्जिअ जिअ कसायं ॥

थोसामि तिसघाण्ण । तिण्णसग महावीर ॥ १ ॥

आम्नाय गा० गाऽश्रकं ॥ एहारिताली ॥ जूअलेणतारं मुच्यते ॥ जिअं
 यथ भूत मयमोह विवर्जित जिआणगमल दित्तिविप दोषघ्न-

वर्जितं धोसामिति स्तभयामिकेन कृत्वा त्रिसंघातेन सिताऽभ्रक हरि-
तालंकंनारत्रयाणां योगेन तथौषध समवायेन जारणा स्वेदन विधिं
विधास्यामि । कथंभूतं जिह्मं तीर्णसंगं मृतसप्तगुणवंगोत्तीर्णं । एतावता-
श्चेते दर्शिता अधुनापीनविधिमाह महाधीरमहे ममक्षाक हा हारकंवी
कृष्णाऽभ्रकरसमित्यर्थः शोषा औषध्या समाना ॥ १ ॥

सुकुमाल धीरसोम । रक्तसिपदुरानिकेया ॥

सीअकुस गहभीर । जलधलमंडणातिणिण ॥ २ ॥

आज्ञाय ॥ सुकु नाइणिघार नाइ सोमासोमवल्ली त्रयं रत्तरत्त
दुग्धिका बहुफल कचनिका ' पाटुरी देवदाल ' सिद्धगवेरकं पचकरि
लघुरिगणी लांगलिका कुसग्रह अहिखरयीजानि भीरुसकोइणि ' लज्जल
जलमडिका ' जलच ताद्रशी नभमडपिका धल अगवती ॥ २ ॥

नचयतिवीरलीलं । हाउंजे सुरहिमत्त पडिपुण्णा ॥

पंकयगईगचदा । लोअणंचंकाम्मिअंमुहाणं ॥ ३ ॥

आज्ञाय इदानीं रोचनक्रमेण उद्धात विधिमाह पंकयगगनं । गयंद
मत्तनागं चदतार हेमं वा त्रयमपि रोचनमित्यर्थः तथाक्रामण । तथोद्-
घाटनमित्यर्थः ॥ ३ ॥

एवंवीरजिणिंदो । अच्छरं गणसंघसंथुओभयवं ॥

पालित्तयमइमहिओ । दिसउ खय सव्वदुरिआणं ॥ ४ ॥

आज्ञायः यदुक्तं तारहितारु सुवर्णदस्त सुवणिस्तुओ रेव नहू थज्जई अदिं
कामणु बेदुग्घाड एहनाई दधि करणहोई सराइ एव कृत्वा जिणिंदो
अच्छरगण इति अम्ल वर्गः वरगणइति क्षारवर्गः गणःसवइति समुदा-
येन एभिः सथुओ सस्तुत्थ स्तमितेत्यर्थः भगवान् सेंद्र पुज्योभवति
कमकृद् भवति । पालियमयमहिओ महितः परिकर्मितः दिशतु थयं
सर्वं दुरितानामित्यर्थः असणे इअ नतलोननिम्मलोहो इ सइणा रहिओ
सारण रहिओ पसर अकाभिओ नेअ कमइ लोहेस्तु ॥ ४ ॥ स्तोत्रार्थः
॥ इति श्रीपालित्तयकृत स्तोत्र हेमकल्प स्वोपज्ञावचूरी समाप्तो ॥

सवत १६९३ परसे नकल किया

परिशिष्ट नयर ३

—: उग्रवीर कल्प :—

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६
उग्रवीर महाविष्णु । ज्वलतं सर्वतोमुखम् ।

१७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२

नृसिंह भीषणभद्र । मृत्यु मृत्यु नमाम्यहम् ॥ १ ॥

१ शिर	९ द भुजा	१७ द जंघ	२५ गुदा
२ ललाट	१० बा भुजा	१८ बा जघ	२६ इद्रिय
३ द नेत्र	११ द पार्श्व	१९ द जानु	२७ पृष्ठ
४ बा नेत्र	१२ बा पार्श्व	२० बा जानु	२८ गला
५ द कर्ण	१३ उदर	२१ द टांग	२९ गर्दन
६ बा कर्ण	१४ नाभि	२२ बा टांग	३० दंत
७ द स्कंध	१५ द कटि	२३ द पग	३१ जिह्वा
८ बा स्कंध	१६ बा कटि	२४ बा पग	३२ घाट

इस मन्त्रका जप १२५००० सवालाख कम अधिक नहीं जपना प्रथम रूपे ग्रहणके दिन जपना जितना जपा जावे उतना जाप करे फिर सवालख पुरा करे बीचमे नागा [अंतर] न करे नहि तो मन्त्र चला जायगा पुरा करे सिद्ध हुया जबतक सवालख न होवे तबतक लोहकी खीली मन्त्रके अक्षरके उपर ३२ अक्षरका एक नथर निकालकर खीली ठोकदे दरद नाश कार्य काले दरदयालेको २१ बार पढ़कर पानी देवे दरद नाश हो जायगा प्रयोगमे सदा जाप करना सवालख पुरा न होय तबतक १००० हजार जाप वशीकरणमें मन्त्रनाम मन्त्र सपूट करना सम्मोहन [सामने] करना नाम-मन्त्रनाम, लक्ष्मीप्राप्ति श्रीमन्त्र श्री,

उच्चाटन	नामनाममन्त्र	राजवश्ये	ह्रीं मंत्र ह्रीं
विद्वेषण	मन्त्र मन्त्रनाम	शत्रुदमन	ह्रीं मन्त्र ह्रीं
आकर्षण	मन्त्रनाम मन्त्रनाममन्त्र	भूतोत्साधन	ॐ मंत्र ॐ
स्तम्भण	नाममन्त्रनाममन्त्र	बाधानिवारण	क्षौं मन्त्र क्षौं

जब मंत्रका जाप प्रारंभ करने बैठे पहिलें ईस मंत्रको पढ़कर फिर मंत्र सुरु करें इसमें विधि लिखी है ऐसे करलेवे आसन बिछाकर हाथमुह धोकर स्नानकर घोंती सकेद धारणकरे अस्यमंत्रस्य ब्रह्माक्षरी गायत्री छंदः महानृसिरो देवता क्षौं बीज श्रीशक्तिः ह्रीं कीलकं नृसिंह-प्रीत्यर्थं जपे विनियोगः

क्षौं अगुष्ठाभ्यांनमः	क्षौं तर्जनीभ्यांनमः
क्षौं मध्यमाभ्यांनमः	क्षौं अनामिकाभ्यांनमः
क्षौं कनिष्ठाभ्यांनमः	क्षः करतलपृष्ठाभ्यांनमः
क्षौं हृदयाय नमः	क्षौं शिरसे स्वाहा ।
क्षौं शिखाचौपट्	क्षौं कवचाय नमः
क्षौं नेत्राय चौपट्	क्षः अस्त्राय फट् ध्यान

रक्त वर्ण महाकायं सहस्रादित्यवर्चसम् ।

अष्ट बाहु शस्त्रधर सिंहानन हरिं भजे ॥

लं पृथ्वीतत्त्वंगंधसमर्पयामिनमः ह आकाशतत्त्वपुष्पं यं वायुतत्त्वधूप
र अग्नितत्त्वदीपं च जलतत्त्व नैवेद्यं

फिर मंत्र ३२ अक्षरका उग्रवीरका जपना प्रारंभ करदेना चाहिए ।

मंघ (चंदनलाल) पुष्प (लालकनेर) धूप (गुग्गुल) दीप (तिलका-
तेल) नैवेद्य (गुडगेहु)

किसी जगापर मंत्र प्रारंभ करना होवे तब तीन मंत्रपढ़कर फिर मंत्र पढ़ना दिग्बधन ॐ सहस्रारे ह्रीं फट् तीनवार पढ़कर अपने चारोतर्फ अक्षत या सकेद सरसों छाडके, स्नानशुद्धि ॐ पवित्र वज्रमूर्ति ॐ फट् तीन बार पढ़के चारोतर्फ जल छानना, आसन शुद्धि ॐ आसू रेखे वज्ररेखे हं फट् बायें हातसे पकड़कर आसनपर १० बारपडे अनुसृतं.

दादाजी श्री जिनदत्त सूरेश्वर आम्नाय

—चावन तोला पावरती. हेम कल्प—

हरताल मारण वि. प्रथम हरताल सोधन वि । हरताल धगदादी पत्र पईसा दो भार आणीजे, कली चुनो असिल सेर ८ आणीजे, कोरा कुडा मारि चुनो राणिजे, हरताल कपडा रा तेरा पुड मारि, बांधी

गठडी कीजे चुनाका कुडामाहि गठडी हस्तालकी मेलीजे उपर दररोज पाणी सिंचीजे चुनो पाणीसु नीलो राखीजे, इम मास २ सिंचीजे आपरी किसीकी छाया उपर पडन न दीजे एकात राखीजे, किनही रो पग फेरो राखीजे नहीं मास दो पीछे काढीजे, पिछे दीन ३ घीऊआर रा रसमें खरल कीजे दिन ३ काला भागरा रा रसमें खरल कीजे, दिन ३ अर्क दुधमें खरल कीजे, दिन ३ थोहर काटाली रा रसमें खरल कीजे सर्व दीन १२ खरल कीजे पछे टिकडी याघिजे, पछे सेर पाच पिपलरी राख हाडीने घाल बिचमे टिकडी मेल पचाईजे अग्नी प्रहर ३२ दिजे, आपरी छाया उपर पडन न दीजे अग्नी शीतल होय, तब काढीजे सफेद बर्फ होय असल हस्ताल निपजे निसदेह बात छे इस्ट देवतारी पुजा कीजे, पछे हस्ताल परीक्षा - यावन तोलाने पाच रती यावन तोला ताबो गालने पाच रती माह मेलीजे, कचन होवे सरी सत्य छई पिछे खानेकी परीक्षा नामर्दनु दिजे, तीन दिन तीन चावल दिजे सेर ३५ दुध तोलने खीर कर उपर पाईजे अखी २१ यरोनर सुवाणीजे पण अखी हार छुटे, पण आप धापे नहीं, खलास मोडो हुवई मीसरी पईसा ११ भार उपर खवाडीजे तरा सितल हुवे अनाज सेर ७ पक्षो खाय, नामर्द होय सो पक्षो मदे हुवई अखी बिना बालाने दीजे नहीं, दीजे तो इद्री माही संचीत उठे लोही पटे । निपट मर्दमी हुवे तिनने चावल एक दीजे महाकामी होवे । कोढवालेको चावल तीन दीजे, उपर रोगी चिणारी बिलावे कोढ जावे गोटो खारो न खावे । घोला चाठा बालाने चावल तीन दीजे, उपर चावल मुगारी खीचडी चाठा सफेद जाय । पाडुरोग वालेको चावल तीन दीजे चावल साठी जीमाईजे पाडुरोग जाय । पेट भार वालाको चावल तीन दीजे उपर शुली गहुरी दीजे, दुध न दीजे पतासा दीजे पेटभार जाय झोलो लागो होय तिनने चार दिन चार दीजे उपर उडदारी ने चावलारी खीचडी दीजे, सीताग झोलो सर्व समाध हुवे । अखी सुहागनको नहीं दीजे, जो रोगरे चांस्ते देवे तो रोग जावे पिण तिनरे सतान हुवे नहीं तिनसु अखी ने नहीं दीजे । उनने काम घणो व्यापे । जीणने मिरगी बालाने दिजे दीन तीन नागरबेलके पत्रमें दिजे मिरगी जाय पारा खारो टालीजे गहुरो लपटोने दुध दीजे मिरगी ५५ बालाने दोसरती चार दिन दिजे उपर चिणारी रोटी लुखी खीलाईजे